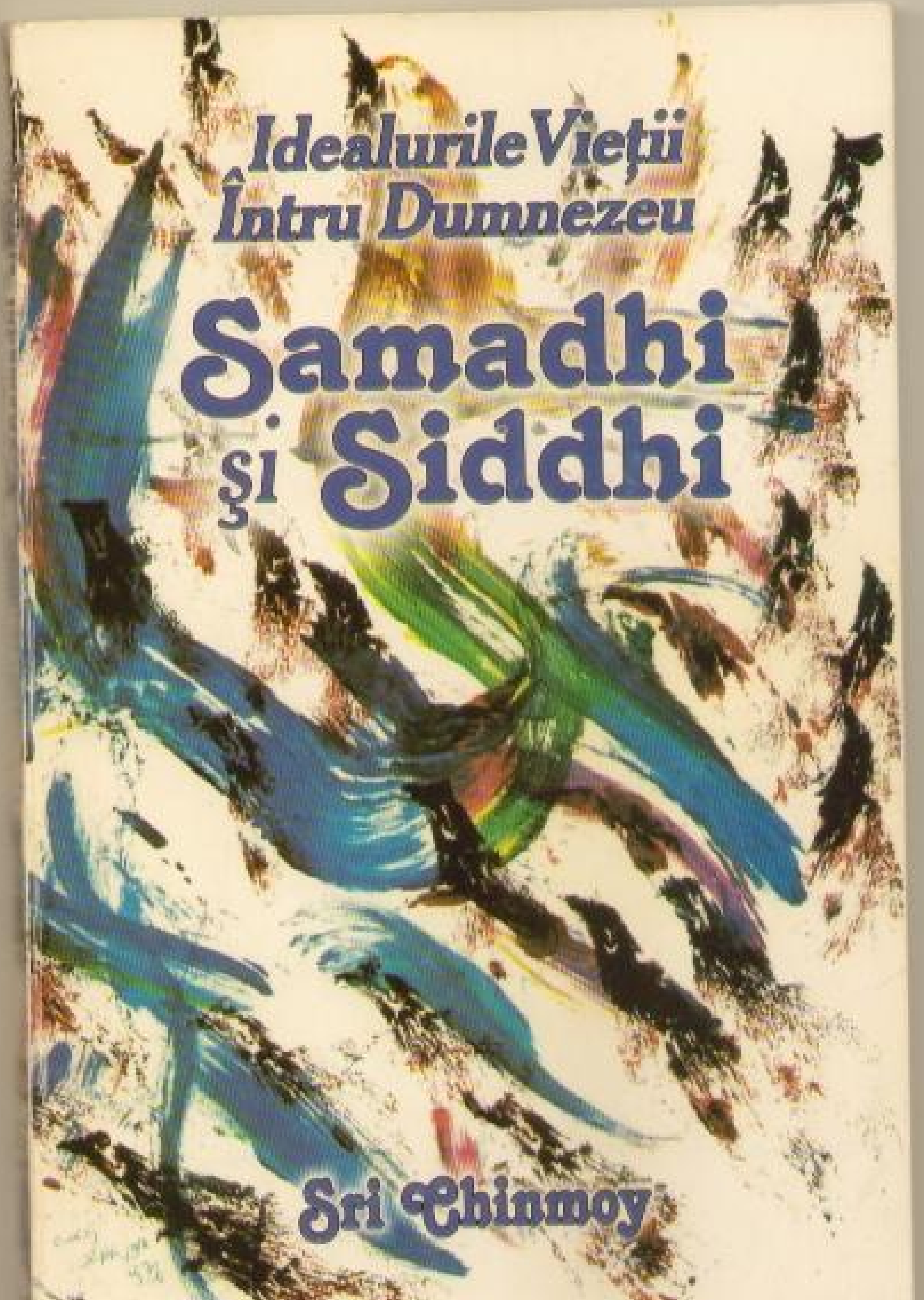
Idealurile Vieții
Întru Dumnezeu
Samadhi
şi Siddhi
Sri Chinmoy

CHINMOY
Idealurile vieţii întru Dumnezeu: Samadhi şi Siddhi / Sri Chinmoy; trad.: Cuc Diana. - Timişoara: Editura Mirton, 2000
124 p.; 21 cm.
ISBN 973-585-049-4

I. Cuc, Diana (trad.)

294

SRI CHINMOY

IDEALURILE VIEŢII ÎNTRU DUMNEZEU: SAMADHI ŞI SIDDHI

EDITURA MIRTON
Timişoara 2000

CUPRINS

Prefață 7

Introducerea autorului 9

CAPITOLUL 1:
Conștiință, Siddhi (Realizarea lui Dumnezeu) și Infinitate 13

CAPITOLUL 2:
Marele Pelerinaj:
Transformarea Umană 37

CAPITOLUL 3:
Samadhi și Fericirea Absolută:
Universul Interior 63

CAPITOLUL 4:
Maestrul Iluminat:
Mesagerul de Dincolo 87

Note 119

Despre autor 121

PREFAȚĂ

Această carte reprezintă una din puținele relatări veritabile ale Universului interior – Universul de dincolo de spațiu și timp, dincolo de toate formulările mentale. Nu este o carte filozofică sau teoretică, ci o descriere clară și detaliată a Realității spirituale făcută de un yoghin care acolo este ca la el acasă. Fiind un Maestru spiritual realizat, care a devenit una cu Adevărul cel mai înalt, Sri Chinmoy este capabil să răspundă la întrebări concrete despre subiecte cum ar fi Iluminarea, Samadhi, Nirvana, Beatitudinea și diferitele planuri de conștiință.

Conform relatărilor tradiționale, ne-am aștepta să găsim un yoghin iluminat, pierdut în transă într-una din peșterile din Himalaia. Dar Sri Chinmoy este unul din rarii Maeștri spirituali care caută să își ofere Lumina nu doar în interior, prin meditație, dar și în exterior, prin intermediul cuvintelor scrise și vorbite. Această carte este alcătuită din răspunsuri la întrebările puse de căutători la unele din meditațiile sale publice și la seminariile de la Universități.

Introducerea Autorului

ILUMINAREA

În această lume există doar un singur lucru pe care merită să îl ai şi acesta este Iluminarea. Pentru a dobândi Iluminarea, trebuie să avem sinceritate şi smerenie. Din nefericire în această lume sinceritatea a murit de mult iar smerenia aşteaptă să se nască. Să încercăm să reînviăm sinceritatea şi să încercăm prin puterea aspiraţiei noastre să grăbim naşterea smereniei. Doar atunci vom putea să-L Realizăm pe Dumnezeu.

Iluminarea nu este ceva foarte îndepărtat. Este foarte aproape; este chiar în interiorul nostru. În fiecare clipă putem să creştem conştient în Iluminare prin intermediul progresului nostru interior. Progresul interior se face prin sacrificiu constant. Sacrificând ce? Sacrificând gândurile rele, diavoleşti şi înţelegerea greşită a Adevărului. Sacrificiul şi renunţarea merg mână în mână. La ce va trebui să renunţăm? La corpul fizic, la familie, la prieteni, la rude, la ţara noastră, la lume? Nicidecum! Trebuie să renunţăm la propria noastră ignoranţă, la falsele noastre idei despre Dumnezeu şi Adevăr. De asemenea trebuie să îi sacrificăm Lui Dumnezeu rezultatele fiecărei acţiuni. Înţelepciunea divină nu mai rămâne ceva îndepărtat atunci când îi oferim rezultatele acţiunii noastre Pilotului Interior.

În viaţa de zi cu zi vorbim despre sclavie şi libertate. Dar Realizarea ne spune că nu există aşa ceva cum ar fi dependenţă şi libertate. Ceea ce există de fapt este conştiinţă – conştiinţă pe diferite nivele, conştiinţă bucurându-

se de sine însăşi în diferitele sale manifestări. În tărâmul manifestării, conştiinţa are diferite grade. De ce ne rugăm? Ne rugăm deoarece rugăciunea ne călăuzeşte de la un grad mai inferior de Iluminare la unul mai înalt. Ne rugăm deoarece rugăciunea noastră ne apropie de ceva pur, minunat, care ne inspiră şi ne împlineşte. Iluminarea cea mai înaltă este Realizarea Lui Dumnezeu. Această iluminare nu trebuie să aibă loc doar în suflet ci şi în inimă, în minte, în vital şi în corp. Realizarea Lui Dumnezeu este o uniune conştientă, completă şi perfectă.

Vrem să iubim lumea; lumea vrea să ne iubească. Vrem să desăvârşim lumea; lumea vrea să ne facă desăvârşiţi. Dar nu este nici o verigă de legătură între noi şi lume. Noi simţim că existenţa noastră şi cea a lumii sunt două lucruri total diferite. Credem că lumea este ceva separat de noi. Dar în acest caz facem o greşeală deplorabilă. Care este cea mai potrivită verigă de legătură dintre noi şi lume? Dumnezeu. Dacă mai întâi ne apropiem de Dumnezeu şi Îl vedem pe Dumnezeu în omenire, atunci nu contează câte milioane de greşeli vom face, lumea nu numai că va fi indulgentă cu greşelile noastre; ci ne va şi iubi. Similar, când vedem defectele, slăbiciunile şi imperfecţiunile lumii, vom fi capabili să o iertăm iar apoi să o inspirăm, să o energizăm şi să o Iluminăm deoarece acolo vom simţi existenţa lui Dumnezeu.

Dacă nu îl vedem pe Dumnezeu în toate activităţile noastre, frustrarea îşi va croi drum în viaţa noastră zilnică. Nu contează cât de sincer vom încerca să mulţumim omenirea, nu contează cât de sincer încearcă lumea să ne mulţumească, vom găsi frustrarea între înţelegerea noastră şi cea a lumii. Sursa frustrării este ignoranţa. Ignoranţa este mama unei frustrări devastatoare, distrugătoare şi sufocantă. Dacă vom merge mai adânc în interiorul ignoranţei, vom vedea că totul este un joc al inconştienţei. Frustrarea poate fi în totalitate eliminată din viaţa noastră doar atunci când intrăm în Sursa întregii existenţe. Atunci când intrăm în Sursa propriei noastre existenţe şi în aceea

a lumii ne apropiem de Realitate. Această Realitate este Beatitudinea noastră constantă şi Beatitudinea este existenţa Lui Dumnezeu.

Această lume nu este nici a mea, nici a ta, nici a nimănui. Niciodată! Îi aparţine Lui Dumnezeu şi numai Lui. Deci trebuie să fim cu adevărat înţelepţi. Mai întâi trebuie să mergem la Posesor şi nu la posesiune. Posesiunea este neajutorată; nu poate face nimic de una singură. Posesorul este acela care poate face ceea ce vrea cu posesiunea Lui. Deci mai întâi trebuie să devenim una cu Dumnezeu şi atunci vom deveni automat una cu posesiunea Lui Dumnezeu. Când devenim una cu Dumnezeu şi cu posesiunea Sa, putem simţi cu certitudine şi negreşit că lumea este a noastră şi noi aparţinem lumii.

Ignoranţa şi Iluminarea sunt ca noaptea şi ziua. Trebuie mai întâi să intrăm în Iluminare şi apoi să aducem Iluminarea în noaptea-ignoranţei. Dacă vom încerca să iluminăm ignoranţa pe o altă cale, atunci transformarea ignoranţei va fi dificilă, înceată şi nesigură. Ca să intri pe tărâmul ignoranţei înseamnă să abordezi o cale negativă. Dacă urmăm calea întunericului şi încercăm să găsim lumină în întuneric, mergem pe calea negativă. Cea mai bună cale de a găsi lumina, calea pozitivă, este să urmezi calea luminii, a luminii în creştere, a luminii abundente, a Luminii infinite. Dacă urmăm calea luminii, atunci cu siguranţă lumina se va ivi în noi.

Să ne uităm în sus şi să aducem jos Lumina de deasupra. În clipa în care ne uităm în sus, Graţia Lui Dumnezeu coboară. Însăşi natura Graţiei Lui Dumnezeu este să descindă peste fiecare individ de pe Pământ. Când vrem să urcăm la Dumnezeu împreună cu ignoranţa, este ca şi cum ai urca un munte cu o greutate mare pe umeri. Bineînţeles este o sarcină dificilă. În loc să facem aceasta putem rămâne la poalele muntelui şi să plângem după Graţia Lui Dumnezeu care este gata şi dornică să coboare la noi din înaltul Cerului. E inutil de spus că Lui Dumnezeu îi este

infinit mai uşor să coboare în ignoranţa noastră decât ne este nouă să cărăm ignoranţa sus la Dumnezeu.

Iluminarea este vigilenţa conştientă a sufletului. Iluminarea este viziunea conştientă a Realităţii care urmează să fie manifestată. Iluminarea este posibilitatea transformată în mod realist. Iluminarea este ca şi bagheta magică divină a Lui Dumnezeu. Un magician obişnuit din această lume îşi foloseşte bagheta ca să transforme un lucru în altul. Când Dumnezeu foloseşte Iluminarea în lume, imediat conştiinţa finită a Pământului intră în Infinit şi devine Infinitul.

Iluminarea este prima realizare a omenirii despre Puterea omnipotentă, Compasiunea nemărginită, Lumina infinită şi Perfecţiunea desăvârşită a Lui Dumnezeu. Iluminarea noastră este aceea care ne face să simţim ce este cu adevărat Dumnezeu. Înainte de Iluminare, Dumnezeu este teoretic; după Iluminare Dumnezeu devine concret. Deci Iluminarea este puterea magică, divină care ne face să vedem Realitatea care a fost cândva imaginaţie. Când Iluminarea apare într-o fiinţă omenească, Dumnezeu nu mai este doar o promisiune ci o realizare adevărată.

Iluminarea este în minte şi în inimă. Când mintea este Iluminată, devenim Persoana Aleasă a Lui Dumnezeu. Când inima este Iluminată devenim Vocea Lui Dumnezeu. Aici în lumea fizică mintea a evoluat considerabil. Deoarece omul şi-a dezvoltat intelectul, a devenit superior animalelor, pentru că standardul minţii este mai înalt decât standardul fizicului şi al vitalului. Omul şi-a cultivat capacitatea minţii dar nu şi-a cultivat capacitatea inimii. Când ne vom cultiva capacitatea inimii vom vedea că aceasta este mult mai mare decât ne-am imaginat. Când dezvoltăm în inima noastră sensul unic al existenţei noastre de a fi Viziunea cea mai înaltă a Lui Dumnezeu şi de a fi pentru Manifestarea perfectă a Lui Dumnezeu, atunci va avea loc Iluminarea.

Sri Chinmoy

CAPITOLUL 1

CONŞTIINŢĂ SIDDHI (REALIZAREA LUI DUMNEZEU) ŞI INFINITATE

Adevărata muncă a unui Guru, dacă ar fi vreuna, este să arate lumii că faptele sale sunt în armonie perfectă cu învăţăturile sale.

Sri Chinmoy

Întrebare: Ce este conştiinţa?

Sri Chinmoy: Conştiinţa este scânteia interioară sau veriga interioară, legătura de aur din interiorul nostru care pune în legătură partea noastră cea mai înaltă şi mai iluminată cu partea noastră cea mai joasă şi mai neiluminată. Conştiinţa este veriga de legătură dintre Rai şi Pământ. Şi acum, unde este Raiul? Nu este sus la etaj sau undeva departe. Raiul este în conştiinţa noastră. Dar conştiinţa divină este aceea care conectează Pământul cu Raiul. Conştiinţa noastră omenească obişnuită ne va conecta cu ceva foarte, foarte limitat şi în acelaşi timp foarte trecător. Pentru o secundă vom fi capabili să ne focalizăm conştiinţa pe o altă persoană şi apoi concentrarea noastră dispare. Dar când avem de a face cu conştiinţa interioară care este conştiinţa nelimitată, iluminată, transformată, atunci focalizarea concentrării noastre poate merge departe, foarte departe, cel mai departe.

Nu doar oamenii spirituali au conştiinţă divină. Oamenii obişnuiţi de asemenea o au, dar în ei ea este adormită. Dacă ei s-ar concentra, ar medita şi ar contempla această conştiinţă ar ieşi la iveală şi atunci ei ar avea acces liber la suflet, care este în totalitate Lumină, Pace şi Extaz.

Conştiinţa este numai una. Când găzduieşte tăcerea, atunci adăposteşte propria ei formă adevărată. Când găzduieşte puterea, atunci îşi manifestă realitatea interioară. O porţiune din conştiinţa infinită, care a intrat în fizicul grosier şi este în posesiunea şi folosinţa fizicului, o numim

conştiinţă fizică, conştiinţă vitală şi conştiinţă mentală. În acestea este o porţiune micuţă din conştiinţa infinită dar nu ne referim la forma ei pură de conştiinţă infinită.

Sufletul etern şi conştiinţa infinită trebuie să meargă împreună. Ele au un prieten comun, sau am putea spune un tată comun şi acesta este viaţa, viaţa eternă. Una se completează pe cealaltă. Sufletul îşi exprimă divinitatea prin conştiinţă iar conştiinţa îşi exprimă puterea sau tăcerea a tot pătrunzătoare prin suflet.

Conştiinţa şi sufletul nu pot fi niciodată separate în timp ce corpul poate fi cu uşurinţă separat de conştiinţă. Ceea ce noi numim conştiinţă în viaţa noastră omenească este doar un sentiment. Când percepem ceva subtil, imediat îl numim conştiinţă, dar nu este deloc conştiinţă; este o dorinţă foarte subtilă. Noi intrăm în dorinţă şi imediat simţim că este conştiinţa noastră. Tot ceea ce este subtil în noi şi nu putem să definim în cuvinte, o numim conştiinţă; dar conştiinţa este ceva total diferit.

Însă a fi conştient şi conştiinţa însăşi sunt de asemenea două lucruri total diferite. Dacă vorbesc cu cineva sau stau cu cineva, atunci mintea mea devine conştientă de calităţile sale. Aceasta înseamnă să fi conştient. Însă conştiinţa nu înseamnă să înţelegi sau să fi conştient mental. Conştiinţa este o revelaţie interioară sau o stare de existenţă. Este ceva infinit mai profund şi mai interiorizat decât să fii doar conştient.

Întrebare: Care este diferenţa între conştiinţa omenească şi cea divină?

Sri Chinmoy: Conştiinţa omenească este făcută în principal din limitări, imperfecţiuni, legături şi ignoranţă. Această conştiinţă vrea să rămână aici pe Pământ. Ea îşi

găseşte satisfacţia în finit: în familie, în societate, în treburile pământeşti. Conştiinţa divină este alcătuită din Pace, Beatitudine, Putere divină şi aşa mai departe. Natura sa este de a se extinde constant. Conştiinţa divină simte că nimic nu este mai important şi mai semnificativ pe Pământ decât Bucuria cerească şi Beatitudinea. Conştiinţa omenească încearcă să ne convingă că nicăieri nu suntem aproape de Adevăr sau împlinire. Încearcă să ne facă să simţim că Dumnezeu este altundeva, la milioane de kilometri depărtare de noi. Dar conştiinţa divină ne face să simţim că Dumnezeu este chiar aici, în interiorul fiecărei suflări de viaţă, în interiorul fiecărei bătăi a inimii, în interiorul tuturor oamenilor şi al tuturor lucrurilor din jurul nostru.

Conştiinţa omenească ne face să simţim că putem exista fără Dumnezeu. Atunci când este adâncită în ignoranţă, conştiinţa omenească simte că Dumnezeu nu este necesar. Vedem milioane şi miliarde de oameni care nu se roagă şi nu meditează. Ei simt: „Dacă Dumnezeu există, foarte bine; dacă El nu există nu pierdem nimic." Deşi s-ar putea să folosească din când în când termenul de „Dumnezeu", nu le pasă de existenţa Lui Dumnezeu în Rai sau în viaţa pământească de zi cu zi.

Dar conştiinţa divină nu este deloc aşa. Până şi limitata conştiinţă divină pe care o avem ne face să simţim că în fiecare clipă există necesitatea supremă pentru Dumnezeu. Ne face să simţim că suntem pe Pământ în mod precis din cauză că El există. Şi atunci când nutrim gânduri divine, conştiinţa divină ne face să simţim că El este acela care ne inspiră să nutrim aceste idei divine. Conştiinţa divină ne face să simţim că în toate este un scop divin, un ţel divin, un ideal divin, o ţintă divină. În conştiinţa umană obişnuită nu există un scop, o ţintă pozitivă; ci este doar un elefant furios alergând nebuneşte. În conştiinţa divină întotdeauna este un ţel şi acesta întotdeauna se transcende

pe sine. Astăzi noi pretindem că un anumit lucru este ţinta noastră, dar când atingem pragul ţintei imediat suntem inspiraţi să trecem dincolo de această ţintă. Ţinta devine o treaptă pe care putem păşi spre o ţintă mai înaltă. Aceasta se întâmplă din cauză că Dumnezeu este nelimitat şi infinit, dar îşi transcende chiar şi propria Sa Infinitate. Din moment ce Dumnezeu face întotdeauna progres, noi de asemenea progresăm când suntem în conştiinţă divină. În conştiinţa divină, totul se extinde şi creşte în mod constant într-o Lumină mai înaltă şi mai împlinită.

Întrebare: Puteţi vă rog să vorbiţi pe scurt despre diferitele stări de conştiinţă?

Sri Chinmoy: Există trei stări principale de conştiinţă: *jagriti, swapna* şi *sushupti*. *Jagriti* este starea de veghe, *swapna* este starea de vis şi *sushupti* este starea de somn adânc. Când suntem în starea de veghe conştiinţa noastră este focalizată spre exterior; când suntem în starea de vis conştiinţa noastră este întoarsă spre interior; iar când suntem în starea de somn profund, conştiinţa noastră hoinăreşte Dincolo.

Când suntem treji, identificarea pe care o facem cu oricine sau orice este *vaishwanara,* cea care este comună tuturor oamenilor. Când suntem în starea de vis, ne identificăm cu *tejasa,* care este strălucita noastră capacitate interioară, vigoarea noastră interioară. Iar atunci când intrăm în somn profund ne identificăm cu şi experimentăm subtilul. În acest al treilea stadiu nu este conştiinţă mentală, nu este conştiinţă intelectuală ci avem de a face cu conştiinţa interioară, intuitivă. În *sushupti* nu există formă colectivă; totul este nedefinit. Totul este o masă infinită. În această stare primim experienţe de ordin foarte înalt.

De asemenea există şi o a patra stare, *turiya* care înseamnă conştiinţa transcedentală. Această conştiinţă nu este nici în exterior nici în interior ci amândouă în acelaşi timp. Aceasta *este* şi aceasta *nu este.* Are capacitatea să se identifice cu orice şi de asemenea are capacitatea să transceandă orice şi pe oricine de pe Pământ. Mai mult, în mod constant se transcende pe sine. *Turiya* este stadiul cel mai înalt de conştiinţă, dar nu există sfârşit, nu este limită fixă a acestei conştiinţe.

Starea *turiya* este ca şi cum am fi în vârful copacului. Când suntem la poalele copacului, cu mare dificultate vedem puţin din ceea ce este în jurul nostru; dar când suntem în vârful copacului vedem totul atât în jur cât şi dedesubt. Deci când intrăm în starea de *turiya,* trebuie să simţim că am intrat în starea cea mai înaltă de conştiinţă. De acolo putem observa totul.

Pentru a intra în starea *turiya,* pentru cel puţin cinci sau zece minute în fiecare zi trebuie să separăm în mod conştient corpul de suflet. Trebuie să spunem şi să simţim, „Eu nu sunt corpul, eu sunt sufletul." Când spunem: "Sunt sufletul", calităţile sufletului ies la iveală. Când suntem una cu sufletul acea stare este un fel de samadhi. În acea stare specială putem funcţiona în siguranţă şi pe de-a întregul.

Nirvikalpa samadhi este de asemenea o stare a sufletului. Când am devenit una cu sufletul şi ne bucurăm de Pacea eternă, Beatitudinea şi Lumina sufletului aceasta se numeşte *nirvikalpa* samadhi. În această stare nu există gânduri. Jocul cosmic s-a încheiat, acolo sunt Pacea şi Beatitudinea Absolută.

În *sahaja* samadhi în timp ce medităm, gândurile noastre pot lua formă în noi, dar nu suntem deranjaţi de ele. În viaţa obişnuită suntem deranjaţi de gânduri, dar când suntem în *sahaja* samadhi cu conştiinţa trează, deşi

Pământul trimite o varietate de gânduri din diferite colțuri, nu suntem deranjați de acestea.

Întrebare: Ați putea vă rog să explicați cele șapte lumi superioare?

Sri Chinmoy: Adânc în interiorul nostru sunt șapte lumi mai joase și șapte lumi mai înalte. Noi încercăm să transformăm lumile inferioare în lumi luminoase, lumi ale perfecțiunii; și în același timp încercăm să aducem lumile superioare în manifestarea exterioară. Unele dintre lumile superioare deja le vedem operând în lumea noastră fizică, pe Pământ. Prima dată vine fizicul, apoi vitalul, apoi mintea, apoi planul intuiției sau mintea intuitivă, apoi supra-mintea și super-mintea. După super-minte vine Existența - Conștiință – Beatitudine – *Sat – Chit – Ananda.*

Dacă știi cum să le observi, poți vedea că unele din aceste lumi deja acționează în tine. În timpul meditației poți vedea foarte clar că lumea în care intri nu este cea fizică. Este altceva: mintea superioară sau supra-mintea, sau intuiția sau un alt plan subtil. Dar numai Maeștrii spirituali și marii aspiranți sunt conștienți de faptul că aceste lumi se manifestă în activitățile lor zilnice, în însăși lumea exterioară. O persoană obișnuită chiar și atunci când în minte îi intră scânteieri de intuiție, nu va fi capabilă să știe că ele vin din lumea intuiției. Dar fiecare persoană va trebui, fie azi fie mâine, să devină conștientă de aceste lumi. Și nu doar atât, ci va trebui să manifeste în această lume adevărul, lumina, frumusețea și comorile tuturor acestor lumi superioare.

Tu ești un discipol al meu și pot să îți spun că încă de pe acum uneori primești lumină superioară, conștientă

și adevărată de la mintea intuitivă. Eu știu că scrierile tale, poemele tale vin în întregime din alte lumi. Ideile și adevărurile pe care le exprimi le primești din alte lumi. Văd că primești bucurie de la a scrie în întregime din lumea intuitivă, de la mintea superioară. Deci în lumea manifestării, în lumea fizică tu exprimi ideile, lumina, adevărul altei lumi. În același timp, dacă vrei, poți să intri în aceea lume fără a manifesta, doar ca să realizezi sau să vezi viziunea adevărului acelei lumi. Dar pentru manifestare trebuie să aduci aceste viziuni aici pe Pământ.

Întrebare: Cum putem să spunem în care plan de conștiință suntem?

Sri Chinmoy: Dacă poți medita profund, fiecare plan de conștiință se va prezenta el însuși în fața ta. Într-o clipă va veni și ți se va prezenta. Cele șapte planuri principale de conștiință sunt ca șapte trepte ale unei scări. Pe măsură ce aspirăm sincer și însuflețit, urcăm scara treaptă cu treaptă. Sau putem spune că ele sunt un copac cu șapte ramuri și conștiința noastră este ca o pasăre care zboară de pe o ramură pe alta. Când ești așezat pe o ramură poți vedea ramura următoare care este puțin mai sus. Apoi când te înalți pe aceia vei vedea o alta care este mai sus. Similar, atunci când faci progres în lumea interioară vei vedea aceste planuri diferite, fiecare mai înalt decât celălalt. Dar când ești în vârful copacului, ești într-un loc unde nu este limită și nu este distanță deasupra ta. În acel moment te uiți la cer și uiți până și faptul că acest copac are ramuri.

Dacă acum încerci să înveți despre cele șapte planuri de conștiință, cunoașterea ta va fi în întregime mentală și teoretică, o chestiune de curiozitate. Tu simți că prin cunoașterea celor șapte planuri de conștiință sau concen-

trându-te la ele vei face un progres mai rapid. Dar aş dori să-ţi spun că la acest stadiu al dezvoltării tale nu este recomandabil să te gândeşti la ele sau să meditezi la ele. Întotdeauna fă mai întâi primul lucru. Chiar acum dă atenţie doar aspiraţiei tale. Pentru un căutător sincer, aspiraţia constantă şi conştientă este de importanţă vitală. Singură această aspiraţie constantă şi conştientă poate să te ducă spre Ţel, spre Destinaţie. Încearcă să-ţi pui această întrebare semnificativă „Sunt gata să plâng după Dumnezeu, Supremul?" Aşa cum un copil plânge la mama sa după mâncare, aşa şi tu trebuie să plângi la Supreme după Nectar. Şi dacă poţi să bei Nectar de la El, atunci vei fi energizat şi conştiinţa ta va fi nemuritoare.

Întrebare: Când dumneavoastră meditaţi, uneori ochii dumneavoastră se mişcă foarte rapid lateral, la stânga şi la dreapta. De ce fac ei aceasta?

Sri Chinmoy: Această mişcare pe care o vezi indică mutarea sufletului meu dintr-o regiune în alta. Ca şi o pasăre care se mută de pe o ramură a copacului pe următoarea, conştiinţa mea se mişcă de pe un nivel pe altul. Fiecare ramură dă o satisfacţie specială păsării: Lumină, Pace, Beatitudine, Putere şi aşa mai departe. Similar fiecare plan de conştiinţă în care intru îmi oferă bogăţia sa, pe care o cobor discipolilor mei şi acelora care meditează cu mine.

Întrebare: Ce înseamnă cu adevărat Realizarea Lui Dumnezeu?

Sri Chinmoy: Realizarea Lui Dumnezeu sau *siddhi* înseamnă descoperirea Sinelui în sensul cel mai înalt al

termenului. Acela realizează în mod conştient unitatea sa cu Dumnezeu. Atâta timp cât căutătorul rămâne în ignoranţă va simţi că Dumnezeu este altcineva care are Putere infinită în timp ce el, căutătorul, este persoana cea mai plăpândă de pe Pământ. Dar în momentul în care îl Realizează pe Dumnezeu ajunge să ştie că el şi Dumnezeu sunt absolut unul în vieţile interioară şi exterioară. Realizarea Lui Dumnezeu înseamnă identificarea lui cu Sinele Absolut Cel Mai Înalt. Când cineva se poate identifica cu Sinele său Cel Mai Înalt şi poate să rămână în aceea conştiinţă pentru totdeauna, când cineva poate să o reveleze şi să o manifeste la propria sa comandă, aceasta este Realizarea Lui Dumnezeu.

Tu ai studiat cărţi despre Dumnezeu şi oamenii ţi-au spus că Dumnezeu este pretutindeni. Dar tu nu L-ai Realizat pe Dumnezeu în viaţa ta conştientă. Pentru tine toate acestea sunt speculaţii mentale. Însă când cineva L-a Realizat pe Dumnezeu, acela în mod conştient ştie ce este Dumnezeu, cum arată El, ce doreşte El. Când cineva dobândeşte Realizarea - Sinelui, acela rămâne în conştiinţa Lui Dumnezeu şi vorbeşte cu Dumnezeu faţă în faţă. El îl vede pe Dumnezeu în amândouă formele: finit şi infinit; îl vede pe Dumnezeu ca fiind personal şi impersonal. Şi în cazul lui aceasta nu este halucinaţie mentală sau imaginaţie; ci este o realitate directă. Această realitate este mai autentică decât faptul că eu acum te văd chiar aici, în faţa mea. Când cineva vorbeşte unei fiinţe omeneşti întotdeauna se interpune un văl de ignoranţă: întunericul, imperfecţiunile, neînţelegerile. Dar între Dumnezeu şi fiinţa interioară a aceluia care L-a Realizat pe Dumnezeu, nu poate fi nici ignoranţă, nici văl. Deci atunci acela poate să vorbească cu Dumnezeu mai clar, mai convingător şi mai deschis decât cu orice fiinţă umană.

Ca fiinţe obişnuite, simţim că Pacea infinită, Lumina infinită, Beatitudinea infinită şi Puterea divină infinită sunt pură imaginaţie. Suntem victimele dubiului, fricii şi forţelor negative pe care le simţim ca fiind normale şi naturale. Nu putem iubi nimic în mod pur, nici măcar pe noi înşine. Noi suntem în finit, certându-ne şi luptându-ne iar în noi nu există aşa ceva cum ar fi Pace sau Lumină sau Beatitudine. Dar aceia care practică meditaţia merg adânc în interior şi simt că *există* cu adevărat Pace, Lumină şi Beatitudine. Ei primesc o putere interioară nelimitată şi văd că dubiul şi frica *pot fi* provocate şi cucerite. Când dobândim Realizarea Lui Dumnezeu, existenţa noastră interioară este inundată cu Pace, Seninătate, Calm şi Lumină.

Întrebare: Când vorbiţi despre faptul că îl vedeţi pe Dumnezeu faţă în faţă, care este concepţia dumneavoastră despre Dumnezeu? Este El un fel de Fiinţă?

Sri Chinmoy: Dumnezeu este cu formă, El este fără formă. El este cu atribute, El este fără atribute. Dacă un individ vrea să Îl vadă pe Dumnezeu ca o expansiune infinită a Luminii şi Beatitudinii, Dumnezeu va veni la aceea persoană ca expansiunea infinită a Luminii şi Beatitudinii. Dar dacă vrea să Îl vadă pe Dumnezeu ca Fiinţa cea mai strălucitoare, cea mai luminoasă, atunci Dumnezeu va veni astfel. Bineînţeles când spun că Dumnezeu ia forma unei Fiinţe luminoase, ştiu despre ce vorbesc. El nu este numai luminos; El este ceva ce nu vă pot descrie în termeni omeneşti.

În cazul meu eu l-am văzut pe Dumnezeu în ambele feluri – cu formă şi fără formă. Dar când vorbesc despre Dumnezeu, vorbesc despre El ca despre o Fiinţă, deoarece

această idee este mai uşor de înţeles pentru mintea omenească. Când spui că este o formă, un chip, apelezi la individual. Altfel, Dumnezeu devine doar o idee vagă. Dacă spun că Dumnezeu este Beatitudine iar căutătorul nu a experimentat Fericirea Absolută, atunci el va fi neajutorat şi confuz. Dar dacă îi spun unui căutător că Dumnezeu este ca o Persoană, un Tată atotputernic care poate să spună sau să facă aceasta, el poate să Îl conceapă şi să creadă.

Când o fiinţă omenească se gândeşte la cineva mai mare ca ea, imediat se gândeşte la o fiinţă umană asemănătoare. Este mai uşor să concepi idea de Dumnezeu cu ajutorul unei forme. Dar niciodată nu voi spune că aceia care vor să Îl vadă pe Dumnezeu fără formă, ca o expansiune infinită a Luminii, a Beatitudinii, a Energiei şi a Conştiinţei nu fac bine. Eu doar simt că cealaltă cale este mai uşoară.

Întrebare: Care parte a omului atinge Realizarea?

Sri Chinmoy: Când Realizarea are loc, întreaga fiinţă Îl Realizează pe Dumnezeu. Sufletul La Realizat deja pe Dumnezeu, dar sufletul aduce la suprafaţă conştiinţa sa Realizată. Intră în inimă şi încearcă să pătrundă inima cu conştiinţa sa divină. Apoi de la inimă, Realizarea ajunge la minte, de la minte la vital şi de la vital la corpul fizic. Atunci când Realizarea cuprinde fizicul, mentalul şi psihicul, ea este completă.

Realizarea adevărată îl face pe cel care o posedă să ştie că nu este nici corpul, nici mintea, nici nimic altceva ci doar sufletul, care este manifestarea Divinului. Fiecare persoană, când îl va Realiza pe Dumnezeu va simţi că este o porţiune conştientă a Lui Dumnezeu. Fizicul este limitat,

dar sufletul este nelimitat. Când vorbim despre Realizare ne referim la ceva nelimitat și infinit. Când îl Realizăm pe Dumnezeu, trecem dincolo de conștiința – corpului și devenim una cu capacitatea nelimitată a sufletului.

Întrebare: Am citit undeva că Realizarea nu este o realizare ci o descoperire.

Sri Chinmoy: Nu este o realizare ci o descoperire. Dar atunci când descoperim ceva devine realizarea noastră. În momentul în care descoperim ceva, acel ceva, devine parte a existenței noastre. Chiar în interiorul descoperirii, își face loc realizarea. Când un om de știință descoperă ceva, acel ceva devine proprietatea lumii întregi, dar totuși rămâne realizarea lui. În mod similar când cineva Îl Realizează pe Dumnezeu, deși Dumnezeu a fost întotdeauna acolo și aparține lumilor interioară și exterioară Realizarea Lui Dumnezeu rămâne cea mai semnificativă realizare pentru fiecare individ.

Adevărul și Divinitatea există deja în noi, dar le neglijăm. Deoarece nu le folosim au devenit străine nouă. Dar în clipa în care le descoperim în interiorul nostru, devin propriile noastre realizări. Ele devin realizările noastre prin intermediul efortului personal sincer și prin Grația constantă a Lui Dumnezeu.

Întrebare: Este Realizarea o experiență destul de obișnuită în cursul unei singure generații de ființe omenești? În India, de exemplu, sunt mulți Maeștrii spirituali Realizați?

Sri Chinmoy: Sunt milioane și miliarde de oameni pe Pământ, dar numai foarte puțini sunt cu adevărat Realizați.

Dacă simți că pe Pământ sunt sute de oameni Realizați spiritual, atunci greșești. Lumea este destul de vastă, dar când este vorba de o persoană cu adevărat Realizată, atunci aș vrea să vă spun că acum pe Pământ sunt doar zece sau doisprezece. Sunt câțiva swami și profesori care practică Yoga în mod sincer de zece sau cincisprezece ani și care sunt de departe superiori studenților lor, dar care nu sunt suflete care l-au Realizat pe Dumnezeu. Cineva nu trebuie să Îl atingă pe Cel Prea Înalt ca să învețe un începător, așa cum cineva nu are nevoie de licență ca să predea la grădiniță. Ca să fiu foarte franc cu voi, acești așa numiți Maeștri spirituali s-au lăsat în voia îndoielilor, impurităților și a altor lucruri nedivine. Dar aceia care au Realizat Adevărul Cel Mai Înalt sunt infinit deasupra acestor indulgențe față de ei înșiși.

Sunt Maeștri sinceri și nesinceri. Mulți Maeștri nesinceri au venit în Vest și au exploatat oamenii. În India, de asemenea acești Maeștri falși exploatează căutătorii. Dar Dumnezeu nu va permite ca un student sincer să fie dezamăgit pentru totdeauna. Însăși plânsetul interior al căutătorului îl va conduce la un învățător real. Dacă este Voia Lui Dumnezeu, studentul poate primi un Maestru cu adevărat superior care îl va duce chiar de la început la Cel Prea Înalt. Altfel, va primi un Maestru care îl va trece doar prin grădiniță și apoi va trebui să își găsească alt învățător.

Întrebare: Sunt unele căi care vorbesc despre țel ca fiind Iluminarea și sunt căi care vorbesc despre țel ca fiind Realizarea Lui Dumnezeu. Care este diferența între Iluminare și Realizarea Lui Dumnezeu?

Sri Chinmoy: Iluminarea totală, completă și Iluminarea atotiluminatoare este Realizarea Lui Dumnezeu. Dar

uneori când căutătorul este în meditația sa cea mai înaltă, primește un fel de Iluminare interioară sau lămurire și timp de o jumătate de oră sau o oră întreagă toată ființa sa este iluminată. Dar apoi după o oră sau două el redevine același sine vechi; devine din nou o victimă a dorințelor și a defectelor nedivine. Iluminarea a avut loc, dar nu este Iluminarea Transcedentală care s-a întâmplat în cazul lui Buddha și a altor Maeștrii spirituali. Acest fel de Iluminare atotîmplinitoare, atotiluminatoare este echivalentă cu Realizarea Lui Dumnezeu. Realizarea Lui Dumnezeu înseamnă Iluminare eternă, Iluminare Transcedentală. Când primim Realizarea Lui Dumnezeu automat Iluminarea infinită are loc în existența noastră exterioară la fel ca și în cea interioară.

Iluminarea despre care se vorbește aici în Vest și de asemenea în Japonia este doar o izbucnire temporară de lumină în conștiința care aspiră. După scurt timp pălește până la nesemnificativ deoarece în ea nu este o realitate de durată. Realitatea trainică o vom primi odată cu Iluminarea Transcedentală, constantă și eternă care este Realizarea Lui Dumnezeu.

Uneori când vorbim de iluminare înseamnă că ani de zile am fost în întuneric în legătură cu un subiect anume și acum am dobândit înțelepciunea interioară sau înseamnă că acea zonă particulară din conștiința noastră este iluminată. Dar aceasta este doar o scânteie mică din Iluminarea nemărginită și această scânteie nu o putem numi Realizarea Lui Dumnezeu.

Întrebare: Care este diferența dintre Realizare și legea karmică?

Sri Chinmoy: Când cineva L-a Realizat pe Dumnezeu, are capacitatea să stea deasupra propriei sorți sau a

karmei. Dar dacă Dumnezeu vrea ca el să își accepte propria *karma* și să treacă prin durere și suferință, el va face astfel și o va oferi ca pe o experiență Lui Dumnezeu. În acel moment el simte că Dumnezeu are acele experiențe în și prin el. După Realizare, el poate anula legea *karmică.* De asemenea dacă cineva vrea să accepte pedeapsa sau retribuția *karmei* altora poate să o facă. Dacă este Voința Lui Dumnezeu, o persoană Realizată poate să anuleze *karma* sa și a altora sau poate în mod conștient și intenționat să accepte zâmbind amândouă: *karma* sa și *karma* altora.

Întrebare: Care este diferența între a-L vedea pe Dumnezeu și a-L Realiza pe Dumnezeu?

Sri Chinmoy: Este o mare diferență între a-L vedea pe Dumnezeu și a-L Realiza pe Dumnezeu. Când îl vedem pe Dumnezeu, Îl putem vedea ca individ, ca obiect sau ca și altceva. Dar nu Îl întrupăm în mod conștient și continuu și nu Îl simțim ca aparținându-ne nouă. Când îl vedem pe Dumnezeu este ca și cum am vedea un copac. În acel moment nu întrupăm conștient conștiința copacului. Și din moment ce nu o întrupăm nu putem să o revelăm sau să o manifestăm. Dar atunci când realizăm ceva, atunci acel ceva devine parte integrantă a vieții noastre. Putem să vedem o floare dar numai când înțelegem pe de-a întregul floarea devenim de fapt una cu conștiința florii.

Când vedem ceva nu putem să pretindem că ne aparține iar acel lucru de asemenea nu va pretinde că este al nostru. A vedea, este pe plan fizic în timp ce a realiza, este pe plan interior. Vederea nu este durabilă, în timp ce realizarea rămâne în interiorul nostru. Dacă vedem ceva, viziunea poate dura scurt timp; dar când realizăm ceva, aceea realizare durează etern.

Întrebare: Când o persoană atinge stadiul unde Realizează uniunea cu Dumnezeu, devin emoțiile sau sentimentele sale de aspirație atât de intense încât se exprimă automat în cuvinte?

Sri Chinmoy: Acolo, în acel moment, nu vor fi cuvinte. Nu poți exprima în cuvinte uniunea cu Dumnezeu; poți doar să o simți.

Întrebare: Chiar dacă sunt cuvinte de laudă și de uniune cu Dumnezeu?

Sri Chinmoy: Da, pot fi cuvinte de laudă și uniune. Căutătorii umani deseori își exprimă experiențele spirituale în cuvinte de o imensă frumusețe. Multe figuri spirituale ne-au spus ce este uniunea cu Dumnezeu și mental credem că știm. Dar Realizarea Lui Dumnezeu nu poate fi exprimată de limbajul omenesc. Acela care l-a Realizat pe Dumnezeu este infinit superior unei ființe omenești obișnuite și nu sunt cuvinte omenești pentru a îi exprima conștiința.

Întrebare: După ce o persoană l-a Realizat pe Dumnezeu se mai poartă ca o ființă omenească obișnuită?

Sri Chinmoy: Când folosim termenul „Realizare" deseori oamenii sunt confuzi. Ei simt că o persoană Realizată este total diferită de o persoană obișnuită și că ea se poartă într-un mod neobișnuit. Dar aș dori să vă spun că o persoană Realizată nu are nevoie și nu ar trebui să se poarte într-un mod neobișnuit. Ce a Realizat ea? Adevărul ultim în Dumnezeu. Și cine este Dumnezeu? Dumnezeu este cineva sau ceva absolut normal.

Când cineva Îl Realizează pe Cel Prea Înalt înseamnă că are în interior Pace, Lumină și Fericire Absolută, în cantități infinite. Aceasta nu înseamnă că aparența sa exterioară sau trăsăturile sale vor fi diferite, deoarece Pacea, Lumina și Beatitudinea sunt înăuntrul conștiinței sale interioare. Dacă un Maestru dobândește Realizarea nu înseamnă că îi vor crește două coarne mari sau o coadă lungă ori va deveni anormal într-un fel sau altul. Nicidecum. El este normal. Chiar și după ce un Maestru spiritual l-a Realizat pe Cel Prea Înalt, el încă mănâncă, doarme, vorbește și respiră la fel cum fac și ceilalți.

În interiorul umanului este divinul. Nu trebuie să trăim în peșterile din Himalaia ca să ne dovedim divinitatea interioară; această divinitate putem să o scoatem la iveală în viața noastră de zi cu zi. Spiritualitatea este absolut normală dar din nefericire am ajuns să simțim că este anormală deoarece vedem puțini oameni spirituali în această lume a ignoranței. Dar acest sentiment este o greșeală deplorabilă. Adevărata spiritualitate este acceptarea vieții. Mai întâi trebuie să acceptăm viața așa cum este și apoi să transformăm fața lumii cu aspirația și cu Realizarea noastră.

Oamenii care nu au nimic în comun cu spiritualitatea cred deseori că o persoană Realizată, dacă este cu adevărat Realizată, trebuie să facă miracole în fiecare clipă. Dar miracolele și Realizarea Lui Dumnezeu nu merg în mod necesar împreună. Când te uiți la un Maestru spiritual cele ce vezi sunt Pace, Lumină, Beatitudine și Putere divină. Intră în el și vei fi obligat să simți aceste lucruri. Dar dacă aștepți altceva de la un suflet Realizat, dacă vii la un Maestru spiritual crezând că el îți va îndeplini dorințele supraaglomerate și te va face multimilionar, atunci greșești în totalitate. Dacă este Voia Lui Supreme, Maestrul poate cu ușurință să facă pe cineva multimilionar peste noapte.

El poate să coboare prosperitate materială din abundenţă, dar de obicei aceasta nu este Voinţa Lui Supreme. Voinţa Lui Supreme este pentru prosperitate interioară şi nu pentru abundenţă exterioară.

Întrebare: Cum poate cineva să recunoască un Maestru spiritual care l-a Realizat pe Dumnezeu?

Sri Chinmoy: Când eşti împreună cu un Maestru care l-a Realizat pe Dumnezeu, conştient sau inconştient eşti obligat să simţi ceva Pace, Lumină, Beatitudine şi Putere deoarece prin însăşi natura sa radiază aceste calităţi. El nu face nici un efort pentru a ieşi în evidenţă ; este spontan aşa cum însăşi natura florii este să emane parfum. În fiecare zi vi în contact cu mii de oameni, dar aceste calităţi nu le primeşti de la nici unul din ei.

Corpul exterior al Maestrului poate fi foarte urât dar în ochii săi vei vedea toate calităţile divine. Iar dacă ochii săi sunt închişi s-ar putea să nu observi nimic în exterior, dar adânc în interiorul tău vei simţi o bucurie interioară pe care nu ai mai simţit-o înainte. Este adevărat că ai mai simţit bucurie şi înainte, dar fiorul interior pe care îl primeşti în momentul în care stai în faţa unui Maestru spiritual pentru prima dată, nu poate fi niciodată descris. Şi dacă Maestrul este propriul tău Maestru, atunci bucuria va fi infinit mai mare.

Eşti obligat să simţi tot felul de calităţi divine în Maestrul spiritual, cu condiţia să ai aspiraţie. Altfel poţi să stai în faţa Maestrului spiritual, să îi vorbeşti, să ai tot felul de prietenii intime cu el, dar nu vei primi nimic. Aspiraţia ta este aceea care îţi îngăduie să primeşti toate calităţile divine ale Maestrului. Dacă nu ai aspiraţie; indiferent ce are Maestrul, nu va putea să îţi dăruiască.

De asemenea atunci când vorbeşti cu un Maestru veritabil, trebuie să iasă la iveală propria ta sinceritate. Aceasta nu înseamnă că întotdeauna îţi vei exprima sinceritatea. S-ar putea să spui minciuni în ciuda faptului că sinceritatea te împinge şi te obligă să spui adevărul. Dar când eşti cu un Maestru spiritual, cel puţin *vrei* să îi oferi sinceritatea ta, cu toate că nesinceritatea s-ar putea să vină şi să se lupte cu tine şi uneori să te împiedice.

Când eşti cu un Maestru Realizat eşti obligat să simţi că Maestrul te înţelege; şi nu numai că te înţelege dar şi că are posibilitatea să te aline şi să te ajute în problemele tale. Unii oameni simt că nimeni de pe Pământ nu îi înţelege. Dar dacă sunt suficient de norocoşi să găsească o persoană care îi înţelege, ajung la concluzia că această persoană totuşi nu le poate rezolva problemele deoarece nu are lumină interioară, înţelepciune interioară şi putere interioară. Un Maestru spiritual nu numai că îţi înţelege problemele, dar şi are capacitatea infinită să te ajute în nevoile tale.

Când stai în faţa unui Maestru vei simţi că el nu poate fi niciodată separat de existenţa tă interioară şi exterioară.Vei simţi că el este partea ta cea mai înaltă iar tu vrei să creşti în el. Vrei să ajungi o parte perfectă a Realizării sale cele mai înalte, deoarece însăşi calităţile divine după care aspiri – Lumină, Bucurie, Pace, Putere – Maestrul spiritual le are în cantităţi nelimitate.

Întrebare: Când atingem Eliberarea, se schimbă corpul fizic?

Sri Chinmoy: Când suntem Eliberaţi fizicul, vitalul şi mintea intră în conştiinţa psihică. Nu le înlăturăm, dar fizicul, vitalul şi mentalul aspiră împreună cu sufletul. Fizicul, înainte de Eliberare, este obscur şi impur. Pentru

ca Eliberarea să aibă loc, fizicul trebuie purificat. Vitalul este de obicei agresiv; înainte de Eliberare trebuie să devină dinamic. Mintea este de obicei suspicioasă; înainte de Eliberare trebuie să devină vastă și iubitoare. Atunci când are loc Eliberarea, aceste părți divinizate ale omului intră în inimă și rămân acolo permanent. Aparența corpului fizic va fi în principal aceeași, dar va avea o puritate și o luminozitate infinită, pe care nu le-a avut mai înainte.

Întrebare: Este vreo diferență între Eliberare și Realizare, sau sunt absolut identice?

Sri Chinmoy: Este o mare diferență între Eliberare și Realizare. Eliberarea este mult inferioară Realizării. Cineva poate atinge Eliberarea într-o încarnare iar Realizarea într-o încarnare următoare. Sau cineva poate deveni Eliberat și Realizat în aceiași încarnare. Dar nu este posibil să fi mai întâi Realizat fără a fi Eliberat. Uneori, un mare Maestru spiritual, dacă este norocos, va coborî cu el câteva suflete cu adevărat Eliberate care să îl ajute în manifestarea sa. De exemplu, Sri Ramakrishna, i-a coborât pe Vivekananda și Brahmananda. La unele dintre aceste suflete Eliberate, care intră pe scena Pământului împreună cu marii Maeștrii, nu le pasă de Realizare. Ele vin doar ca să ajute. Altele ca Vivekananda și Brahmananda vor și Realizarea.

Un suflet Eliberat este eliberat de ignoranță, de defectele lumești și nedivine. Un suflet Eliberat îi va inspira pe ceilalți cu prezența sa. Îi va inspira să fie puri, simpli, buni la inimă și iubitori. Dinspre el va radia o puritate și o seninătate imensă iar ceilalți vor dori să îl atingă, să îi vorbească, să se uite la fața sa. Se poate spune că el este mai mult decât un sfânt. Într-adevăr obscuritățile, impuritățile și alte lucruri lumești nu vor intra în sufletul

său Eliberat, sau va fi tot timpul precaut pentru a nu le îngădui să intre în el. Dar un suflet Realizat este mult mai înalt. El este în mod constant parte integrantă a Lui Dumnezeu.

Un suflet Eliberat știe că este o cameră specială unde el stă și unde își are altarul. El știe că acolo este și o bucătărie toată murdară și plină de impurități. Ființele omenești obișnuite nu au o cameră specială și nu au de loc altar. Ele sunt încuiate tot timpul în bucătărie și bineînțeles nu pot intra în camera unde este zeitatea vie. Sufletul Eliberat poate să locuiască în camera cu altarul, dar îi este teamă că dacă intră în bucătărie, lucrurile nedivine l-ar putea ataca și va deveni din nou victima lor așa cum a fost înainte de Eliberarea sa.

Dar sufletele Realizate sunt extrem de puternice. Ele știu ce sunt și de unde au venit. Pe baza tăriei conștiinței lor universale și transcedentale pot intra în ignoranța omenirii, în conștiința Pământului ca atare și să o ilumineze cu lumina torței lor. Ele fac aceasta doar din cauza compasiunii lor infinite și nu fiindcă mai au în ele tentații sau forțe rele. Nicidecum. Ele intră în ignoranță în mod deliberat astfel încât omenirea să fie transformată în mod radical. Dar numai sufletele Realizate de cel mai înalt ordin acceptă această provocare îndrăzneață.

Un suflet Eliberat este frumos și pur ca un copil. Dar cât timp poți sta cu un copil? Cu capacitatea sa nu poți să mergi prea departe sau să Îl atingi pe Cel Prea Înalt. Dar un suflet Realizat este ca o persoană matură care poate să ofere aspirație, lumină și înțelepciune, este o realitate vie. Un suflet Eliberat te va inspira să mergi pe cale, dar un suflet Realizat nu numai că te va inspira ci te va și ghida și te va călăuzi spre destinație.

Un suflet Realizat nu este numai ghidul, nu este numai calea, ci însăși Ținta. La început el pretinde că nu

este nici măcar ghidul, ci doar cineva care îl inspiră pe căutător. Apoi vine şi îi spune căutătorului că el este călăuza dar nu drumul. Oricum, treptat îi arată că el însuşi este de asemenea drumul. Şi în final îl face pe căutător să simtă compasiunea sa infinită şi îi arată că el nu este numai călăuza şi drumul ci şi Ţinta, propriul Ţel al căutătorului.

Sufletul Realizat atinge poala pomului Realizării, se urcă pe crengile cele mai de sus şi coboară fructele ca să le împartă cu omenirea care aşteaptă dedesubt. Aceasta este Realizarea. Dar chiar şi acela care atinge pomul Realizării şi stă la poala copacului fără a se urca sau a aduce ceva jos este infinit superior sufletului Eliberat.

Dar să revin, a atinge Realizarea nu este o chestiune simplă. Este foarte, foarte dificil să devii eliberat de ignoranţă. Din milioane şi miliarde de fiinţe omeneşti de pe Pământ pot fi zece, douăzeci sau o sută de suflete Eliberate. Dar numai Dumnezeu ştie câte suflete Realizate există. Ca să realizezi că Absolutul Cel Mai Înalt îţi aparţine şi să simţi în mod constant că această Realizare nu este ceva ce ai dobândit, ci ceva ce etern eşti – aceasta se numeşte Realizare.

CAPITOLUL 2

MARELE PELERINAJ: TRANSFORMAREA UMANĂ

Omul şi Dumnezeu sunt etern unul. Ca şi Dumnezeu, omul este infinit; ca şi omul, Dumnezeu este finit. Nu există un abis între om şi Dumnezeu. Omul este Dumnezeul de mâine; Dumnezeu, este omul de ieri.

Sri Chinmoy

Întrebare: Poate o fiinţă umană să cunoască Infinitul?

Sri Chinmoy: Bineînţeles. Dacă ai putea intra în conştiinţa mea, ai realiza Infinitul.

Întrebare: Dar tu nu eşti infinit.

Sri Chinmoy: Acum mă vezi ca om, dar dacă intri în conştiinţa mea vei vedea Conştiinţa Infinită. Dacă meditezi cu mine, pot intra în tine şi pot vedea Conştiinţa Infinită din interiorul *tău*, dar în acest moment tu nu ai această putere. Tu nu eşti numai o fiinţă omenească cu mâini şi picioare; ai venit de la Dumnezeu şi ai în interiorul tău toate posibilităţile de a-L Realiza pe Dumnezeu.

Omul în viaţa sa exterioară ori în realizările sale exterioare este foarte limitat. Dar acelaşi om, când intră în ascunzişurile cele mai adânci ale inimii sale, simte că acolo este ceva ce încearcă să se extindă în mod constant. Aceasta este conştiinţa. Această conştiinţă îl leagă cu Absolutul Cel Mai Înalt. Deci atunci când întrebăm cum poate un om să Realizeze Infinitul în viaţa sa limitată, trebuie să ştim că el nu va Realiza Infinitul în corpul său fizic – în mâinile sale, în picioarele sale sau în interiorul ochilor. Ci în conştiinţa interioară.

Întrebare: Crezi că o fiinţă omenească poate să Îl Realizeze pe Dumnezeu şi să devină una cu El aici, pe acest plan material care este aşa de ignorant şi întunecat?

Sri Chinmoy: Pe de o parte planeta Pământ este obscură, ignorantă, inconştientă şi nu îi pasă de nimic divin. Pe de altă parte, are uriaşul impuls interior să se extindă şi să se transceandă. Dumnezeu aspiră prin intermediul conştiinţei Pământului. Pământul este singurul loc pentru oamenii care vor să fie bogaţi, fie în plan fizic fie în plan spiritual. Viaţa dorinţelor şi viaţa de aspiraţie sunt amândouă posibile pe Pământ. Celelalte lumi sunt pentru plăceri statice. În alte lumi fiinţele sunt deja mulţumite cu ceea ce au realizat, pe când aici nimeni nu este cu adevărat satisfăcut cu ceea ce a realizat. Nemulţumirea nu înseamnă că suntem supăraţi pe cineva sau pe lume. Insatisfacţia înseamnă să ai aspiraţia constantă să mergi dincolo şi dincolo. Dacă avem puţină lumină, vrem să avem mai multă lumină, lumină abundentă, Lumină infinită.

În acord cu tradiţia noastră indiană, sunt mii de zei cosmici şi există tot atâtea zeităţi care patronează câte fiinţe umane. Aceste zeităţi şi zei care patronează rămân în lumile înalte – lumea vitală, lumea intuitivă sau vreun plan mai înalt. Acum ele au mai multă putere, mai multe capacităţi decât avem noi şi sunt mulţumite cu ceea ce au. Ele nu vor să meargă nici cu un inci mai departe. Dar totuşi capacitatea lor este limitată în comparaţie cu Lumina, Beatitudinea şi Puterea Lui Supreme. Când suntem Eliberaţi şi Realizaţi, când suntem în mod conştient una cu Conştiinţa Lui Supreme, vom avea infinit mai multe capacităţi decât zei şi zeiţele cosmice.

Când a început Creaţia, sufletele au vrut să facă progres pe diferite căi. Ele au vrut Adevărul ultim, Adevărul infinit. Chiar şi zeii cosmici dacă vor să obţină Pace, Lumină şi Beatitudine în cantitate infinită trebuie să vină pe Pământ în formă omenească şi apoi să Îl Realizeze pe Dumnezeu în baza puterii absolute a dragostei, devoţiunii şi abandonului lor. Doar aici, în corpul fizic putem să ne

rugăm să meditâm şi să îl Realizăm pe Cel Prea Înalt. Doar această planetă este în evoluţie. Evoluţia înseamnă progres constant, realizări constante. Când cineva vrea să obţină toate acestea, atunci aici este locul unde trebuie să vină. Doar aici trebuie Realizat, Revelat şi Manifestat Dumnezeu.

Întrebare: Ce puteţi să spuneţi despre învăţăturile care se găsesc în unele religii vestice despre faptul că cineva îl poate vedea pe Dumnezeu doar după moarte, dacă a fost bun şi merge în Rai?

Sri Chinmoy: Raiul şi Dumnezeu nu sunt în înălţimi, deasupra noastră, undeva departe; ci sunt adânc în interiorul inimilor noastre. Raiul nu este un tărâm îndepărtat unde sunt copaci, case şi alte obiecte; este un plan de conştiinţă din interiorul nostru. Căutătorii Adevărului etern vor realiza Raiul etern în interiorul inimilor lor pline de aspiraţie. În fiecare clipă creăm Raiul sau iadul în interiorul nostru. Când nutrim un gând divin, un gând care se dezvoltă, un gând care împlineşte, creăm Raiul în noi. Când nutrim gânduri nedivine, urâte, obscure, impure tocmai intrăm în iadul nostru interior.

Întrebare: Trebuie să înlăturăm toate ţelurile materiale pentru a-L Realiza pe Dumnezeu?

Sri Chinmoy: Felul în care folosim viaţa materială este de cea mai mare importanţă. Materia, ca atare, nu i-a făcut nimic rău Lui Dumnezeu; nu este antidivină. Noi suntem aceia care folosim lucrurile materiale într-un mod greşit. Trebuie să intrăm în viaţa materială cu lumina

sufletului. Putem să folosim un cuțit pentru a înjunghia pe cineva sau îl putem folosi pentru a tăia un fruct ca să îl împărțim cu ceilalți. Cu ajutorul focului putem găti și cu focul putem să ne ardem sau să aprindem casa cuiva.

Trebuie să simțim că Materia și Spiritul merg împreună. Materia trebuie să fie expresia conștientă a Spiritului. Dacă spui că Materia este totul și că nu există Spirit, că nu există viață mai înaltă, că nu este realitate interioară, atunci trebuie să îți spun că te înșeli. Există o realitate interioară, există un Adevăr infinit care vrea să se exprime pe sine în și prin Materie. Materia este adormită și trebuie să fie trezită. Viața materială trebuie ghidată și modelată de către Spirit.

Dar trebuie mai întâi să înțelegem pentru ce este viața materială. Dacă prin viață materială înțelegem plăceri vitale și împlinirea dorințelor grosiere, atunci este inutil să acceptăm în același timp viața spirituală. Dar dacă viața Materială înseamnă o viață de expansiune – expansiunea inimii, expansiunea dragostei – atunci Materia și Spiritul pot cu ușurință să meargă împreună. În această viață materială trebuie să vedem Pacea, Lumina și Beatitudinea. Ceea ce vedem chiar acum în minte este gelozia, frica, dubiul și toate lucrurile nedivine. Dar chiar în această minte putem și trebuie să simțim armonia, pacea, iubirea și alte calități divine. Dacă vrem aceste calități divine de la viața materială, atunci viața materială poate să meargă perfect de bine cu viața spirituală.

Adevărata viață materială nu înseamnă doar a mânca, a dormi și a bea. Viața materială este o viață semnificativă și eventual va trebui să devină o viață de dăruire. Momentan în fizic încercăm să acaparăm oameni și lucruri. Dar viața materială va avea înțeles doar atunci când ne vom opri din a acapara și vom încerca să ne dăruim. Când ne dăruim Lui Supreme, țelului fără egal de a-L Realiza pe

Dumnezeu, doar atunci viața ni se va revela ca mesajul Adevărului, mesajul Infinitului, al Eternității și al Nemuririi.

Întrebare: Acționează tehnologia ca un impediment față de Realizarea Lui Dumnezeu?

Sri Chinmoy: Răspunsul este în aceeași măsură și afirmativ și negativ. Când tehnologia modernă servește ca expresie a sufletului interior, când simte că are o verigă de legătură cu viața interioară, cu existența interioară, atunci tehnologia este un ajutor în Realizarea lui Dumnezeu. Dar deseori vedem că tehnologia și viața interioară nu merg împreună. Lumea exterioară cu succesul ei aleargă spre un țel diferit. Trebuie să fim foarte atenți cu acest lucru, deoarece nu contează cât de mult succes obținem de la tehnologie, împlinirea infinită nu poate avea loc dacă sufletul nu este acolo. Pe de altă parte sufletul este schilodit dacă viața exterioară nu își menține pacea cu el prin intermediul progresului tehnologic și științific.

Știința și spiritualitatea trebuie să meargă mână în mână fie astăzi, fie în viitorul îndepărtat. Acum ele sunt la cuțite. Dar pentru împlinirea absolută a Viziunii și Realității Lui Dumnezeu, aici pe Pământ, știința și spiritualitatea trebuie să meargă împreună. De la spiritualitate putem să așteptăm Eliberarea și Realizarea. De la tehnologie și știință putem aștepta perfecțiunea materială – întruparea materială a Adevărului Cel Mai Înalt. Când în interiorul succesului material se află Realizarea, doar atunci lumea materială dobândește permanență în valori eterne. De asemenea dacă perfecțiunea lipsește în lumea interioară, atunci succesul material trebuie să inspire Realizarea interioară să vină și să preia conducerea.

Întrebare: Este posibil să ai cunoaşterea şi înțelepciunea completă a Lui Dumnezeu în timpul unei singure vieţi?

Sri Chinmoy: Este în totalitate posibil să ai cunoaşterea completă a Lui Dumnezeu, cu condiţia ca aspirantul să aibă cea mai sinceră aspiraţie. De asemenea aspirantul trebuie să aibă capacitatea să rețină cunoaşterea şi înțelepciunea Lui Dumnezeu. În al treilea rând aspirantul trebuie să aibă un Maestru spiritual foarte înalt, un Yoghin de rangul întâi care L-a Realizat pe Dumnezeu. În al patrulea rând trebuie să fie Voința Lui Dumnezeu ca acel căutător să primească înțelepciunea şi cunoaşterea interioară completă. Dacă toate aceste condiţii sunt îndeplinite simultan, atunci este în totalitate posibil.

Dar dacă cineva abia a intrat în viaţa spirituală şi vrea să îl Realizeze pe Dumnezeu fără ajutorul unui Maestru aceasta este absolut imposibil. Pentru o fiinţă obişnuită, sunt necesare sute şi mii de încarnări. Chiar dacă are un Maestru bun dar dacă discipolul nu este sută la sută sincer, poate să dureze şase, şapte, zece sau douăzeci de încarnări. Însă discipolii foarte buni primesc Realizarea fie într-o încarnare fie în câteva încarnări sub îndrumarea constantă a Maestrului.

Ocazional cineva îl Realizează pe Dumnezeu fără a avea un Maestru spiritual. Cum este posibil? Probabil în încarnarea trecută a avut un Maestru foarte, foarte puternic. În această viaţă Maestrul său nu şi-a luat o încarnare omenească, dar din lumea interioară îl călăuzeşte, îl modelează şi îl instruieşte. Căutătorul ştie că Gurul său îl instruieşte în timpul viselor şi în timpul meditaţiilor sale.

Apoi, desigur, mai există şi o altă posibilitate. Dacă un căutător a meditat timp de câteva încarnări şi Dumnezeu este foarte mulţumit de el şi dacă acest căutător nu

este binecuvântat cu un Maestru spiritual, atunci însăşi Dumnezeu joacă rolul unui Maestru spiritual, chiar şi în timpul orelor de veghe ale căutătorului şi în timpul activităţilor sale zilnice. Dacă acel căutător trebuie să bea un pahar cu apă, Dumnezeu îi va spune: „Du-te şi bea un pahar cu apă." Şi dacă va trebui să închidă ferestrele Dumnezeu îi va spune. Dumnezeu va lua forma unei fiinţe foarte, foarte luminoase şi în acest mod îl va călăuzi.

Întrebare: Dacă un căutător nu îl Realizează pe Dumnezeu în această viaţă, înseamnă aceasta că toate eforturile sale vor fi pierdute?

Sri Chinmoy: Dacă un căutător nu ajunge la perfecţiune spirituală în această viaţă, aceasta nu înseamnă că va pierde totul. Când el nu îşi încheie călătoria în această viaţă, în încarnarea următoare îşi începe călătoria de acolo de unde a lăsat-o. Nimic nu este pierdut. Dar din nefericire în copilărie, timp de doisprezece sau treisprezece ani, va fi capturat de ignoranță. Ignoranța va sta chiar în faţa lui şi îl va devora ca un lup. El va trebui să ia putere din lumea interioară şi apoi să lupte ca un luptător pe câmpul de bătaie al vieţii ca să cucerească încă odată ignoranţa. Dar acela care l-a Realizat pe Dumnezeu şi a atins desăvârşirea perfectă în încarnarea precedentă nu trebuie să aştepte toţi aceşti ani. Deci este mai bine să cucereşti totul în această viaţă astfel încât în încarnarea următoare să poţi să călătoreşti mai departe chiar de la început.

Întrebare: Se cade să avem o motivaţie pentru a dobândi Realizarea, cum ar fi dorinţa pentru Eliberare? Este aceasta o motivaţie potrivită?

Sri Chinmoy: Bineînțeles că este o motivație adecvată. Sunt două abordări diferite față de Realizarea Lui Dumnezeu. Una dintre acestea este să te abandonezi complet Voinței Lui Dumnezeu. Acest abandon trebuie să fie dinamic. Altfel vei fi ca milioanele de oameni letargici de pe Pământ care se bălăcesc în plăcerile ignoranței, așteptând ca Realizarea să vină la Ora aleasă a Lui Dumnezeu. Acestor oameni le vor trebui milioane de ani ca să Îl Realizeze pe Dumnezeu, fiindcă dacă ei nu își folosesc capacitățile date de către Dumnezeu, atunci de ce ar trebui Dumnezeu să Își joace rolul? În abandonul dinamic, ne jucăm rolul și folosim capacitatea pe care ne-a dat-o Dumnezeu; apoi lăsăm la latitudinea Lui Dumnezeu să ne dăruiască ce vrea El și când vrea El. În abandonul dinamic, facem un efort personal complet și apoi ne rugăm pentru Grația divină. O persoană obișnuită vrea să își atingă țelul cu orice preț, indiferent cum. Dar în viața spirituală nu facem acest lucru. Ne folosim de răbdarea noastră.

Cealaltă abordare este să avem idee despre ceea ce vrem atunci când ne rugăm și medităm. Să spunem că vreau să fiu bun. Aceasta este ceva legitim. Dacă devin bun înseamnă că va fi un ticălos mai puțin pe Pământ și creația Lui Dumnezeu va fi mai bună. Așa că mă rog la Dumnezeu să îmi dăruiască ceva ce Îl va ajuta în răspândirea propriei Sale Lumini pe Pământ. Pentru a fi de folos omenirii și a-L mulțumi pe Dumnezeu în propriul Său fel, trebuie să devenim buni. Dar numai atunci când Îl Realizăm pe Dumnezeu, putem să Îi fim de folos cu adevărat. Până când nu suntem Realizați, până când nu suntem eliberați din mrejele ignoranței, ce putem să dăm omenirii? Până când nu avem puțină Pace, Lumină și Fericire Absolută, cum putem să ajutăm fie pe Dumnezeu, fie omenirea? Sunt mulți învățători falși pe Pământ care nu sunt de nici

un ajutor real omenirii. Ei sunt ca ciupercile, cresc pretutindeni în lume. Și ce fac ei? Doar exploatează și înșeală omenirea. Ei se pot înșela pe ei înșiși, pot înșela omenirea, dar nu Îl pot înșela pe Dumnezeu.

Marele Maestru spiritual Sri Ramakrishna obișnuia să se roage: "O Mamă Divină, fă-mă cel mai mare dintre Yoghini." Oamenii obișnuiți vor spune: „Ce fel de Maestru este acela care se roagă să fie cel mai mare?" Dar aceasta nu era o competiție din partea lui Sri Ramakrishna. El știa că doar dacă ar fi putut deveni mare în mod divin, atunci ar fi putut să fie cu adevărat de folos omenirii. Deci nu este nimic greșit în a te ruga pentru Realizare și Eliberare. Dacă nu ai nici un motiv, dacă nu simți o foame interioară pentru Dumnezeu sau pentru Pace, Lumină și Fericire Absolută, atunci Dumnezeu va spune: „Dormi copilul meu, dormi, așa cum milioane și miliarde de alți oameni dorm pe Pământ."

Întrebare: Există vreo modalitate specifică de a accelera Realizarea?

Sri Chinmoy: Da există o modalitate specifică și ea se numește aspirație conștientă. Dumnezeu trebuie să fie primul. Nu trebuie să fie mamă, tată, soră sau frate – nimeni altcineva decât Dumnezeu, numai Dumnezeu. Este adevărat că vrem să-L vedem pe Dumnezeu în omenire, dar mai întâi trebuie să Îl vedem față în față. Majoritatea dintre noi plâng după bani, faimă, succes material și prosperitate; dar nu plâng nici măcar după o picătură de pace interioară. Dacă plângem sincer, devotat și însuflețit pentru unitatea necondiționată cu Pilotul nostru Interior, atunci omul imperfecțiunilor de azi va fi transformat în Dumnezeul de mâine, încarnarea Desăvârșirii perfecte.

Aspirația, chemarea interioară, ar trebui să vină din fizic, vital, mental, inimă și suflet. Bineînțeles sufletul are aspirație tot timpul dar părțile fizică, vitală, mentală și psihică ale ființei noastre trebuie să devină conștiente de aceasta. Când avem aspirație în mod conștient în toate părțile ființei noastre, vom fi capabili să accelerăm dobândirea Eliberării.

Cum aspirăm? Prin intermediul unei concentrări potrivite, a unei meditații adecvate și a unei contemplări cuvenite. Aspirația le cuprinde pe amândouă, meditația și rugăciunea. În Vest au fost mulți sfinți cărora nu le-a păsat de meditație; l-au Realizat pe Dumnezeu prin rugăciune. Acela care se roagă simte că are o chemare interioară în a-L Realiza pe Dumnezeu și acela care meditează de asemenea simte nevoia să aducă Conștiința Lui Dumnezeu chiar în ființa sa. Diferența între rugăciune și meditație este aceasta: când mă rog, eu vorbesc și Dumnezeu ascultă; iar când meditez, Dumnezeu vorbește și eu ascult. Când mă rog Dumnezeu trebuie să asculte. Dar când meditez, când îmi calmez și îmi liniștesc mintea, aud ceea ce din totdeauna mi-a spus Dumnezeu. Așa că amândouă căile sunt corecte.

Aspirația conștientă este primul lucru de care avem nevoie. Aspirația este tot ceea ce avem și ceea ce suntem. Apoi conștient trebuie să ne oferim aspirația Lui Supreme astfel încât să devenim una cu El.

Întrebare: Cum poți să atingi desăvârșirea?

Sri Chinmoy: De fiecare dată când aspiri aș dori să îți spun că perfecțiunea ta crește. În interiorul aspirației, crește și strălucește desăvârșirea. Aspirația sinceră înseamnă deschiderea lotusului – perfecțiunii. După cum

știi, lotusul are multe petale. De fiecare dată când aspiri foarte însuflețit, înflorește o petală a lotusului. Și când o petală înflorește, înseamnă că perfecțiunea crește în întreg lotusul.

În momentul de față, idea ta despre desăvârșire, țelul tău, este Realizarea. Acesta este idealul perfecțiunii în viziunea ta. Dar când Îl Realizezi pe Dumnezeu, țelul tău va fi Manifestarea Lui Dumnezeu prin transformarea naturii tale. Realizarea este transformarea în perfecțiune; dar perfecțiunea completă este transformarea naturii omenești într-o Natură Divină. Au fost câțiva Maeștrii cărora nu le-a păsat niciodată de transformarea naturii lor. Aceasta este o sarcină mai dificilă decât Realizarea. Însă transformarea naturii este perfecțiunea reală, deoarece coborând Divinitatea în natura ta omenească, pământeană, îți vei perfecționa viața exterioară, care este o porțiune a lumii exterioare.

Întrebare: Puteți să vorbiți despre rolul pe care îl joacă dorințele în drumul spre Realizarea Lui Dumnezeu?

Sri Chinmoy: Deseori simțim în experiențele noastre zilnice că dorințele reprezintă un lucru iar Realizarea Lui Dumnezeu este altceva. Spunem că dorința nu este bună în viața spirituală, deoarece când dorim ceva simțim că ceea ce dorim este însăși obiectul. Este adevărat că doar prin intermediul aspirației putem să Îl Realizăm pe Dumnezeu, dar trebuie să știm că Dumnezeu există în dorințele noastre la fel ca și în aspirația noastră. Când ajungem să realizăm că dorința își are de asemenea existența în Dumnezeu, primim prima Iluminare.

Călătoria noastră pământească începe cu dorință și în viața obișnuită nu putem trăi fără ea. Dar dacă simțim că

nu suntem pregătiți pentru viața spirituală doar fiindcă avem o multitudine de dorințe, atunci aş dori să vă spun că nu vom fi niciodată pregătiți pentru viața spirituală. Trebuie să ne începem călătoria spirituală aici şi acum, chiar şi în timp ce mergem de-a lungul drumului dorințelor.

Să luăm dorința ca fiind un obiect şi să încercăm să simțim în ea Suflarea Lui Dumnezeu. Încet şi negreşit Suflarea Lui Dumnezeu se va ivi şi va transforma dorința noastră în aspirație. Apoi dacă aplicăm acest proces şi aspirației noastre vom ajunge să simțim că aspirația noastră şi existența pământească nu pot fi niciodată separate.

Pe Pământ sunt două feluri de oameni care nu au dorințe: aceia care au suflete Eliberate şi aceia care au suflete prostănace, inerte, fără viață. Sufletele Eliberate s-au eliberat de legături, limitări şi imperfecțiuni. Ele s-au eliberat din ignoranță şi au devenit una cu sufletele lor în Iluminarea Transcedentală. Şi acum să revin, unele ființe umane nu vor nimic de la viață. Ele doar se bălăcesc în plăcerile trândăviei şi letargiei, nu aspiră după nimic. Aşa că ele niciodată, niciodată nu vor avea Iluminare.

Marele erou spiritual Swami Vivekananda, a fost odată întrebat de un tânăr despre cum l-ar putea Realiza pe Dumnezeu. Vivekananda a răspuns: „Începând de acum spune minciuni." Tânărul a replicat: „Vrei să spun minciuni? Atunci cum pot să Îl Realizez pe Dumnezeu? Este împotriva principilor spirituale." Dar Vivekananda i-a spus: „Eu ştiu mai bine decât tine. Îți cunosc standardul. Nu te vei clinti un inci; eşti inutil, eşti practic mort pentru viața obişnuită, să nu mai vorbim de viața spirituală. Dacă vei începe prin a spune minciuni, oamenii te vor pişca şi te vor lovi şi atunci îți vei exercita individualitatea şi personalitatea proprie. Mai întâi trebuie să îți dezvolți propria individualitate şi personalitate. Apoi va veni o zi când va trebui să îți predai individualitatea şi personalitatea,

Înțelepciunii Divine, Luminii Infinite şi Fericirii Absolute. Dar trebuie să îți începi mai întâi călătoria."

Mai este o povestire despre un om care a venit la Swami Vivekananda şi l-a întrebat despre Realizarea Lui Dumnezeu. Vivekananda i-a spus: „Mergi şi joacă fotbal. Vei fi capabil să Îl Realizezi pe Dumnezeu mai repede dacă joci fotbal decât dacă studiezi *Bhagavad-Gita*." Pentru a Îl Realiza pe Dumnezeu este nevoie de vigoare. Această forță nu este nevoie să fie puterea unui luptător sau a unui boxer, dar o anumită tărie, necesară pentru viața zilnică este absolut obligatorie.

Sunt unele persoane lipsite de echilibru care simt că Îl vor Realiza pe Dumnezeu umblând pe străzi ca vagabonzii sau torturându-şi corpul şi rămânând slăbiți. Slăbiciunea lor fizică o iau drept vestitoarea Realizării Lui Dumnezeu. Marele Domn Buddha a încercat calea mortificării de sine şi a ajuns la concluzia că drumul de mijloc, fără extreme, este cel mai bun. Trebuie să fim normali; trebuie să fim sănătoşi în viața noastră de zi cu zi. Aspirația nu este una, iar corpul fizic altceva. Nicidecum! Aspirația inimii şi corpul fizic merg împreună; aspirația fizică şi cea psihică pot şi trebuie să alerge împreună.

Întrebare: Recent am devenit discipolul tău şi mă întreb dacă m-ar ajuta la progresul meu gândul la Țelul meu, Realizarea Lui Dumnezeu?

Sri Chinmoy: Țelul ultim al unui copil de grădiniță este să obțină diploma de licență. Deci dacă în timp ce îşi face lecțiile la grădiniță se gândeşte: „O, trebuie să îmi iau diploma de licență, trebuie să îmi iau o diplomă de licență", este prostesc din partea sa. S-ar putea ca el să îşi ştie țelul, dar dacă se gândeşte la acesta tot timpul, atunci

nu îşi va învăţa bine lecţiile prezente. Sunt unii aspiranţi care se gândesc la Realizarea Lui Dumnezeu deşi nu sunt pregătiţi nici măcar pentru trezirea interioară de bază. Sunt unii care se gândesc şi vorbesc despre Realizarea Lui Dumnezeu, în timp ce nu sunt pregătiţi nici să înveţe ABC-ul vieţii spirituale.

Realizarea Lui Dumnezeu, Nemurire, Infinitate, Eternitate: toate acestea sunt cuvinte mari. Dacă vorbeşti despre aceste cuvinte vei construi doar castele de nisip. Ele sunt o realitate în planul lor, dar această realitate nu poţi să o aduci acum în viaţa ta zilnică. Aşa că lasă realitatea să rămână la locul ei potrivit. Dacă vei continua să te gândeşti tot timpul la Ţel cu ajutorul imaginaţiei, Ţinta nu va fi în felul în care ţi-o imaginezi şi automat vei fi dezamăgit. De asemenea, dacă te gândeşti tot timpul la Ţel nu vei mai acorda atenţia cuvenită aspiraţiei tale prezente şi inconştient îţi vei întârzia progresul. Realizarea Lui Dumnezeu este Ţelul tău, dar tu abia ai intrat pe o cale spirituală. Mergi pe drumul care trebuie şi aceasta este bine. În acest moment grija ta principală ar trebui să fie aspiraţia, progresul interior, simplitatea, sinceritatea, puritatea şi modestia.

Realizarea Lui Dumnezeu este un Ţel dificil dar nu imposibil. Unii oameni după ce meditează câţiva ani simt că Realizarea Lui Dumnezeu este imposibilă în această încarnare şi spun că nu şi-o doresc. Este ca povestea cu strugurii acri. Din acest motiv mulţi oameni părăsesc calea spirituală după ce au urmat-o câţiva ani. Ei găsesc greşeli în învăţăturile Maestrului şi se revoltă faţă de Dumnezeu devenind atei convinşi. Dar acest lucru este foarte rău. Înainte de a intra în viaţa spirituală, când te bălăceai în plăcerile ignoranţei, atunci Dumnezeu te-a iertat deoarece El ştia că nu erai conştient de nimic altceva. Dumnezeu a

spus: "Copilul meu nu cunoaşte nimic mai bun decât ignoranţa." Dar după ce ai intrat în viaţa spirituală, dacă te reîntorci la viaţa obişnuită crezând că Dumnezeu sau nu există sau este în totalitate peste capacitatea ta, atunci retribuţia pentru acţiunile tale ignorante şi nedivine este infinit mai rea decât dacă nu ai fi părăsit deloc ignoranţa.

În acest moment Ţelul tău este o chemare îndepărtată, dar nu trebuie să fi descurajat. Pas cu pas, încet şi sigur, vei atinge Ţelul. De la grădiniţă mergi la şcoala primară, apoi la liceu şi apoi la universitate. Deci nu fi agitat sau nerăbdător. Doar Dumnezeu ştie când bate Ora aleasă. Treaba ta este să aspiri iar treaba Lui Dumnezeu este să reverse Compasiunea Sa infinită. Când îţi joci rolul tău, Dumnezeu Îşi joacă rolul Său şi te va face să Îl Realizezi la Ora Sa aleasă. Aşa că haide să mergem împreună pe calea realităţii. Prin forţa aspiraţiei noastre interioare, Ţelul însăşi este acela care va veni spre noi.

·

Întrebare: Odată ce un căutător devine avansat dispar toate obstacolele din calea Realizării Lui Dumnezeu şi devine Realizarea sa o certitudine în această încarnare?

Sri Chinmoy: Până nu atingi Ţelul nu este nici o certitudine. Poţi să fi doar la un pas de Ţel şi încă poţi să cazi. Chiar şi în ultimul moment nu vei ştii dacă vei câştiga sau nu cursa. Înainte de Realizarea Lui Dumnezeu ultima încercare este extrem de dificilă. Mulţi căutători cu adevărat sinceri sunt pe cale să Îl Realizeze pe Dumnezeu – credeţi-mă în lumea interioară nu este mai mult de un inci distanţă – dar forţele ostile îi atacă nemilos şi cad. Apoi le trebuie aşa de mult timp ca să se ridice din nou. Unor oameni le trebuie şase luni sau doi ani sau patru ani:

alții s-ar putea să aștepte încă o încarnare. Așa că întotdeauna fi în alertă și aleargă cât de repede poți și nu te opri până nu câștigi cursa; altfel atracția ignoranței te va aduce înapoi la punctul de plecare.

Întrebare: Când mă gândesc la toate eșecurile și defectele din mine și din camarazii mei discipoli, Iluminarea pare la milioane de mile depărtare.

Sri Chinmoy: Când cineva este cu adevărat Iluminat nu îi poate vedea pe ceilalți ca ființe umane imperfecte sau neajutorate. În momentul în care cineva este Iluminat, va simți unitate reală cu ceilalți și va vedea așa numitele imperfecțiuni ale celorlalți ca pe o experiență pe care Dumnezeu o are în și prin ei.

Din moment ce ești discipolul meu, aș dori să îți spun că vezi mai multă imperfecțiune, limitare și întuneric înfricoșător în interiorul tău decât îmi pot eu vreodată imagina. Pentru mine ești absolut natural și normal; ești copilul Lui Dumnezeu și ai toate ocaziile și capacitățile să Realizezi, să Manifești și să Împlinești Divinul aici pe Pământ. Iluminarea este ceva ce ai avut, dar pe care acum ai uitat-o; nu este ceva în totalitate nou.

Aceluia căruia îi pasă cu adevărat de Iluminare trebuie să simtă că el crește de la lumină la mai multă lumină la lumină abundentă. Dacă un căutător simte că este adâncit în marea ignoranței, aș dori să spun că niciodată, niciodată nu va ieși din ignoranță deoarece nu există sfârșit la marea ignoranței. Dar dacă cineva simte că a crescut de la o picătură de lumină la Lumina cea mai înaltă, atotpătrunzătoare, atunci imediat Iluminarea pare mai ușoară și mai spontană.

Întrebare: Putem să simțim venirea Realizării noastre sau apare spontan și neașteptat?

Sri Chinmoy: Adevărata Realizare nu poate să răsară neașteptat. Gradat, treptat ajungem la un punct unde îl Realizăm pe Dumnezeu. Dacă cineva este pe punctul de a se Realiza, va ști că este o chestiune de câteva zile, câteva luni sau ani. Realizarea este o uniune conștientă completă cu Dumnezeu, deci dacă cineva nu are nici măcar o uniune conștientă *limitată* cu Dumnezeu, cum poate realiza deodată o uniune conștientă *nelimitată* cu Dumnezeu? Este adevărat că Dumnezeu poate face totul, că El poate garanta Realizarea fără să ceară nimic de la căutător. Dar dacă Dumnezeu ar face aceasta ar fi părtinitor. Dacă Dumnezeu ți-ar da Realizarea fără ca să meditezi și fără să practici viața spirituală, atunci toți ar aștepta-o.

Unii oameni primesc Realizarea doar după patru sau cinci ani de meditație în timp ce alții care meditează treizeci, patruzeci sau cincizeci de ani nu sunt nici pe departe aproape de Realizare. Dar trebuie să știi că în cazul unei persoane care Îl Realizează pe Dumnezeu doar după ce a meditat patru sau cinci ani, aceasta nu este prima sa încarnare de căutător. El și-a început călătoria cu mult, mult timp în urmă, înainte ca tu să te fi gândit la Dumnezeu. Acum el își completează călătoria spre Realizarea Lui Dumnezeu în timp ce tu abia ai început-o pe a ta. De asemenea, trebuie să știi că și dacă ai meditat multe încarnări în trecut și câțiva ani în această încarnare, nu înseamnă că de fapt Îl merităm pe Dumnezeu. Grația Lui Dumnezeu a fost cea care a acționat în încarnările noastre precedente și Grația Lui Dumnezeu este aceea care ne ajută și în această încarnare ca să-L Realizăm.

Poți aștepta Realizare de la meditația ta constantă de o viață, dar numai la Ora aleasă a Lui Dumnezeu. S-ar

putea să o vrei imediat dar Dumnezeu ştie că dacă L-ai Realiza acum, ai fi mai dăunător decât de ajutor omenirii. Aşa că Dumnezeu are propria Sa Oră pentru Realizarea ta şi când se va apropia acea Oră, vei fi conştient de aceasta.

Întrebare: Cum poţi să ştii că există aşa ceva precum Realizarea şi cum ştii când eşti Realizat?

Sri Chinmoy: Mulţi oameni L-au Realizat pe Dumnezeu. Aceasta nu este teoria mea; aceasta nu este descoperirea mea. Înţelepţii indieni, Maeştrii spirituali indieni din trecutul îndepărtat, au descoperit Adevărul; iar eu sunt de acord cu ei prin puterea propriei mele Realizări.

Când mănânci un mango ştii că l-ai mâncat. Ai mâncat un mango şi cunoaşterea rămâne în interiorul tău. Dacă alţii îţi spun: „Tu nu ai mâncat niciodată un mango" nu te deranjează deoarece tu ştii ce ai mâncat. Atâta timp cât foamea ta este satisfăcută nu ai nevoie de aprobarea sau recunoaşterea altora. Gustul delicios, experienţa pe care ai avut-o este o dovadă suficientă pentru tine. În lumea spirituală de asemenea când cineva a băut Nectarul Realizării, acela ştie că L-a Realizat cu adevărat pe Dumnezeu. El simte în conştiinţa sa interioară Pace infinită, Lumină infinită, Beatitudine infinită, Putere infinită. O persoană Realizată poate în conştiinţa sa să vadă, să simtă şi să ştie ce este Divinitatea. Când cineva are Realizarea are accesul liber la Dumnezeu şi are un sentiment de împlinire completă. Când aspiraţia mijeşte în viaţa aspirantului, el o va şti negreşit.

Întrebare: După ce un discipol L-a Realizat pe Dumnezeu, te va servi întotdeauna în lumea interioară?

Sri Chinmoy: După ce tu L-ai Realizat pe Dumnezeu de ce să mă serveşti? Nu mă vei servi pe mine ci Îl vei servi pe Dumnezeu, pe Supreme, Conştiinţa infinită nemărginită. Dacă serveşti Conştiinţa infinită, mă serveşti pe mine, deoarece eu sunt parte integrantă din acea Conştiinţă infinită; acolo este locul unde locuiesc în viaţa mea interioară. Dar pe cine vei servi tu de fapt? Nu mă vei servi pe mine, nu Îl vei servi pe Supreme; te vei servi pe tine, propriul tău aspect cel mai înalt. Supreme nu este o a treia persoană şi eu nu sunt o a treia persoană. Odată ce suntem Realizaţi, toţi suntem unul. Pe baza unităţii tale cele mai înalte cu Conştiinţa infinită, Îl vei servi pe Unul în trei forme: pe Supreme în propriul său aspect, pe Supreme ca învăţătorul tău spiritual şi pe Supreme ca tu însuţi. Dar personalitatea, individualitatea pe care o am în această încarnare nu o vei servi când Îl vei Realiza pe Cel Prea Înalt.

Acum eu servesc, servesc, servesc, îi servesc pe discipolii mei şi încerc să Îl manifest pe Supreme pe Pământ. Chiar acum voi discipolii mei, aveţi puţină credinţă în mine; de aceea încercaţi să Îl manifestaţi pe Supreme. Dar practic nimeni nu Îl serveşte conştient. Dacă L-aţi servi cu adevărat pe Supreme, până acum aţi fi putut să oferiţi Lumină din abundenţă întregii lumi. Voi serviţi într-un anumit fel dar nu spontan, din toată inima şi cu iubire.

Când Îl veţi Realiza pe Dumnezeu, atunci mă veţi cunoaşte cu adevărat. Acum nu mă cunoaşteţi. Dintre discipolii mei, nici măcar unul singur nu mă cunoaşte. Voi spuneţi: „Uneori Guru intră într-o conştiinţă foarte înaltă", dar voi de fapt nu ştiţi unde este conştiinţa mea. Ce sunt eu veţi realiza doar în ziua când Îl veţi Realiza pe Dumnezeu, nici o secundă mai înainte. Unii dintre voi, cu mare dificultate, încearcă să digere ce spun, dar le este foarte dificil să asimileze. Dar când o să-L Realizaţi pe Dumnezeu, atunci mă veţi înţelege.

Întrebare: Majoritatea vremii, în timpul meditațiilor mele mă găsesc plimbându-mă în interiorul unei spirale. Are aceasta vreo legătură cu Realizarea interioară?

Sri Chinmoy: Aceasta nu are nici o legătură cu Realizarea. Este doar o experiență pe care o primești pe drum. Mișcarea spiralei nu indică Realizarea; ci vine ca o experiență, ca o experiență bună. Ceea ce vezi este mișcarea cosmică. Prin intermediul mișcării cosmice cineva, poate în cele din urmă să-L Realizeze pe Dumnezeu. Experiența deschide drumul Realizării, dar nu este începutul Realizării; nu este o formă a Realizării. Este doar o experiență.

Întrebare: Poți să elaborezi diferența dintre experiență și Realizare în viața spirituală?

Sri Chinmoy: Diferența dintre experiență și Realizare este aceasta: o persoană Realizată poate spune „Eu și Tatăl meu suntem unul", sau „Dumnezeu și eu suntem una", în timp ce un aspirant care a avut multe experiențe spirituale poate doar să simtă că el crește încet dar inevitabil în Realizarea Lui Dumnezeu. Uniunea conștientă cu Cel Prea Înalt se numește Realizare. Dar dacă primim doar o sclipire din Adevărul cel mai înalt, această experiență este infinit inferioară Realizării. Experiența ne spune eventual, ceea ce vom deveni. Realizarea ne face conștienți de ceea ce suntem cu adevărat: absolut una cu Dumnezeu, pentru totdeauna și de-a lungul Eternității.

Este bine să ai o experiență, dar trebuie să știi că experiența nu durează. Este mai bine să ai Realizarea, chiar dacă Realizarea nu este Realizarea totală și nu schimbă complet natura noastră. Realizarea este infinit mai bună decât experiența. Experiența este o bucurie de o clipă;

Realizarea este o bucurie durabilă. Dar chiar și această bucurie durabilă nu are în mod necesar toate calitățile divine cum ar fi Pace, Putere și Înțelepciune. Când întrupăm Viziunea în totalitatea Sa, mergem cu un pas mai în adâncime. Întruparea Adevărului ne dă încrederea infinită atât în viața noastră interioară cât și în viața noastră exterioară. De asemenea, doar întruparea nu este suficientă. Trebuie să revelăm Viziunea. Cineva poate avea putere, dar până nu aduce puterea la suprafață și o Revelează nu poate fi împlinit nici aici pe Pământ nici acolo în Rai. Și de asemenea chiar și revelarea în exterior a ceea ce avem în interior nu este stadiul final. Stadiul final este Manifestarea a ceea ce avem și ceea ce suntem trebuie să fie Manifestat aici pe Pământ. Când Manifestarea este desăvârșită, atunci totul este făcut.

Întrebare: Sunt toate experiențele noastre tranzitorii?

Sri Chinmoy: În lumea exterioară nu ne reamintim în detaliu toate experiențele noastre. Ele sunt reale câteva zile apoi sunt în totalitate șterse, deoarece nu stau în conștiința noastră de zi cu zi. Dar noi păstrăm esența acestor experiențe în viața noastră interioară. În lumea interioară totul este permanent înregistrat.

Întrebare: Ce putem spune despre o experiență pe care am avut-o în lumea interioară, cum ar fi de pildă o experiență din timpul meditației? Ne amintim în mod conștient de ea?

Sri Chinmoy: În cazul în care un căutător obișnuit are anumite experiențe interioare el nu le reține în mod

conştient, deşi ai crede că esenţa rămâne în viaţa sa interioară. Chiar dacă este o experienţă înaltă, cam după patru ani o uită complet. Experienţa este pierdută deoarece o înghite ignoranţa din viaţa sa. El îşi spune: „Cum am putut eu să am o astfel de experienţă? Şi dacă am avut o astfel de experienţă cum se face că după aceea am greşit atât de multe lucruri? Cum se poate că nu am meditat, nu m-am rugat? Aceasta înseamnă că nu a fost o experienţă chiar aşa de semnificativă." Îndoiala i-a devorat experienţa. Dar în cazul unei persoane Realizate, aceasta ştie că ceea ce a văzut sau a simţit a fost absolut adevărat. De asemenea îşi poate reaminti, în baza viziuni sale interioare, experienţele pe care le-a avut la şapte sau la opt ani, sau în încarnarea precedentă. Dar întreabă-l pe un căutător obişnuit care chiar dacă a avut doar două experienţe majore în viaţa sa s-ar putea să îi trebuiască o oră să şi le reamintească sau s-ar putea să nu şi le reamintească de loc.

Întrebare: Deci după ce cineva L-a Realizat pe Dumnezeu, îşi aminteşte toate experienţele?

Sri Chinmoy: Când cineva Îl Realizează pe Dumnezeu, aceasta nu înseamnă că îşi va aminti toate milioanele şi miliardele de experienţe interioare pe care le-a avut în timpul vieţii. Dar experienţele sale interioare, experienţele înalte, semnificative pe care le-a avut în lumea interioară le poate scoate la iveală la comandă. Dacă vrea să îşi aducă înaintea ochilor întreaga viaţă interioară, poate să o facă.

Întrebare: Experimentarea a ceea ce este Dincolo este calmă sau agitată?

Sri Chinmoy: Experienţa a ceea ce este Dincolo este calmă, dar nu statică. În ea dinamismul şi liniştea coexistă.

În una dintre Upanishade găsim această definiţie a ceea ce este Dincolo: "Acela se mişcă şi acela nu se mişcă. Acela este departe şi acela este aproape." ("That moves and that moves not. That is far and that is near.") Cum poate ceva să se mişte şi totuşi să nu se mişte? Pare imposibil dar când eşti Dincolo, vei vedea Universul în mişcare şi în acelaşi timp liniştit. De asemenea este şi o altă descriere a ceea ce este Dincolo: experienţa Infinitului. „Infinitatea este aceea. Infinitatea este aceasta. Din Infinit, Infinitatea a venit în existenţă. Din Infinit, când îndepărtezi Infinitul, rămâne Infinitul." („Infinity is that. Infinity is this. From Infinity, Infinity has come into existence. From Infinity, when Infinity is taken away, Infinity remains.")

Întrebare: Cine este Cel Nemanifestat?

Sri Chinmoy: Tu însuţi eşti cel nemanifestat. Sinele tău cel mai înalt este încă nemanifestat. Tu, cel care îl reprezinţi pe Dumnezeu pe Pământ, şi tu care în conştiinţa ta cea mai înaltă eşti absolut una cu Dumnezeu eşti încă nemanifestat. Cel Prea Înalt din tine nu este acum manifestat, dar aceasta nu înseamnă că întotdeauna va rămâne nemanifestat. Nicidecum. Cel Prea Înalt din tine trebuie să fie manifestat pe Pământ deoarece doar atunci poate să aibă loc Desăvârşirea perfectă a Lui Supreme.

Întrebare: Poate un căutător să trăiască în expansiunea vastă a minţii, sau aceasta este posibil doar pentru un suflet Realizat?

Sri Chinmoy: Aspirantul poate avea o expansiune vastă a minţii doar câteva minute, atunci când este într-o meditaţie foarte înaltă, foarte profundă. Doar sufletul Realizat poate intra în expansiunea vastă a minţii şi să stea

acolo timp nelimitat. Dar de fapt facem o greşeală când folosim termenul „expansiunea minţii." În starea la care mă refer, nu este minte; mintea a fost depăşită. Simţim că ceea ce experimentăm este expansiunea minţii, dar de fapt este depăşirea minţii. În minte există o formă, o limită; dar când vorbim de expansiunea vastă, este ceva dincolo de domeniul minţii. Este o expansiune vastă de Lumină, Conştiinţă, Pace, Beatitudine.

Când meditām, întotdeauna încercăm să mergem dincolo de minte. Când vrem să ne extindem conştiinţa, realitatea noastră fizică, trebuie să intrăm în suflet. Dar când revenim de la nivelul cel mai înalt de conştiinţă, încercăm să înţelegem şi să exprimăm starea în care am fost, cu ajutorul minţii. Aceasta deoarece în momentul de faţă mintea este producţia cea mai înaltă a vieţii umane. Dar fiindcă mintea este limitată nu poate niciodată să înţeleagă şi să exprime Infinitul, Nelimitatul.

Întrebare: Experienţele pe care le au Yoghinii sunt diferite de cele pe care le primesc oamenii obişnuiţi în timpul vieţii?

Sri Chinmoy: Odată Sri Aurobindo a spus că biografia unui Maestru spiritual este scrisă în interior. Dacă scrii biografia unei persoane obişnuite, îţi trebuie câteva mii de pagini. Dar dacă vrei să scrii despre viaţa sa interioară nu vei putea umple nici măcar o pagină. În cazul unui Maestru spiritual s-ar putea scrie sute şi sute de pagini despre viaţa sa interioară, dar acestea nu sunt scrise. Un Maestru spiritual care are de a face cu lumea interioară dăruieşte şi primeşte sute de experienţe semnificative. Experienţele interioare ale unui Yoghin sunt experienţele predominante ale vieţii sale în timp ce pentru o persoană obişnuită experienţele interioare sunt întâmplări foarte rare.

CAPITOLUL 3

SAMADHI ŞI FERICIREA ABSOLUTĂ: UNIVERSUL INTERIOR

Înalt, mai înalt, cel mai înalt este planul Beatitudinii. Cu conştiinţa noastră iluminată ne înălţăm în acel plan şi devenim fermecaţi. Trecând dincolo de coridoarele tăcerii şi transei sublime, acum suntem una cu Supreme.

Sri Chinmoy

Întrebare: Odată aţi spus că Beatitudinea transcedentală este una dintre calităţile divine nemanifestate pe Pământ. De ce?

Sri Chinmoy: Pe planul cel mai înalt este Existenţa – Conştiinţă – Beatitudine; noi o numim *Sat – Chit – Ananda*. *Sat* este Existenţa; *Chit* este Conştiinţa; *Ananda* este Beatitudinea. Conştiinţa este sursa tuturor lucrurilor, dar Conştiinţa nu poate exista fără Beatitudine şi Existenţă. Unde nu este Existenţă, acolo nu poate fi Conştiinţă. Acolo unde este Existenţă şi Conştiinţă, este nevoie de Beatitudine pentru împlinirea Sinelui.

Din timpuri imemoriale marii Maeştrii spirituali au coborât aspectele de *Sat* şi *Chit*. Dar *Ananda* este mult mai dificilă de coborât. Unii nu au putut să o aducă de loc. Alţii au adus-o dar a durat doar câteva secunde sau câteva minute şi s-a reîntors sus. Pacea este accesibilă; putem să coborâm Pacea. Lumina şi Puterea pot fi coborâte cu uşurinţă. Dar Beatitudinea, care face nemuritoare conştiinţa noastră interioară şi exterioară, nu s-a stabilit încă pe Pământ. Vine şi apoi pleacă deoarece vede atât de multă imperfecţiune în atmosfera Pământului încât nu poate rămâne.

Chiar şi oamenii avansaţi spiritual sunt deseori încurcaţi. Ei simt un extaz interior care vine din lumea vitală şi cred că aceasta este Fericirea Absolută Adevărată. Dar nu este aşa. Beatitudinea Adevărată vine la suflet din

lumea cea mai înaltă iar de la suflet este apoi saturată întreaga ființă.

Această *Ananda* este absorbită diferit față de beatitudinea fizică sau ceea ce numim plăcere ori distracție. Beatitudinea supramentală este total diferită de lumea plăcerilor și distracțiilor. Odată ce ai primit o picătură din ea, simți că întreaga ta ființă interioară dansează de bucurie, cu cea mai mare puritate, ca un copil și ființa ta exterioară simte adevărata Nemurire în existența sa exterioară. Dacă primești această Beatitudine chiar și preț de o secundă ți-o vei aminti toată viața.

În jurul nostru este Jocul cosmic, Piesa cosmică. Universul este plin de bucurie interioară și exterioară. Când are loc Realizarea, trebuie să simțim necesitatea manifestării constante a acestei Beatitudini în inima noastră. Această Beatitudine strălucește dar de fapt nu arde. Are o intensitate uriașă, dar este în totalitate Nectar dulce-curgător, plăcut.

Într-o zi am coborât-o în fizicul meu grosier așa încât atunci când zâmbeam răspândeam Beatitudinea cea mai înaltă în fiecare dintre voi. Dar trebuie să spun că a dispărut în întregime. Nu este nimeni printre discipoli care să fi reținut cât de puțin din ea.

Întrebare: Experimentează uneori copiii acest fel de Beatitudine?

Sri Chinmoy: Niciodată. Copiii nu au Beatitudinea cea mai înaltă. Ei primesc un extaz psihic. Ei primesc un fel de Încântare de la ființa psihică sau de la suflet și o exprimă spontan. Deseori copiii își exprimă bucuria prin intermediul vitalului lor pur și neprihănit. Dar copiii nu primesc Beatitudinea cea mai înaltă care vine din planul

Sat – Chit – Ananda. Aceasta poate fi simțită doar în meditația cea mai adâncă și mai înaltă. Copiii trebuie de asemenea să treacă prin concentrare și meditație ca să experimenteze această calitate.

(Sri Chinmoy și-a rugat discipolii să încerce să invoce Ananda.)

Vă rog să vă așezați mâna dreaptă pe inimă. Încercați să simțiți în interiorul inimii cel mai frumos copil de pe Pământ și din Rai. Acesta este sufletul. Pe urmă bărbatul va vedea copilul ca fiind un băiat, iar femeia îl va vedea ca fiind o fată. Sufletul nu este nici masculin nici feminin, dar când își ia o încarnare umană își alege o formă. Încercați să vă imaginați copilul ca având șapte zile. În termenii evoluției spirituale, unii dintre voi nu au nici măcar vârsta copilului acela de șapte zile, iertați-mă că vă spun. Deși sufletele și-au început călătoria cu milioane de ani în urmă, sunt aici unul sau doi indivizi care au doar una sau două încarnări omenești. Acum vă rog gândiți-vă la copilul de șapte zile. Apoi în tăcere absolută vă rog spuneți *Ananda* de șapte ori.

Întrebare: Există vreo diferență între Realizarea unui Maestru și a altuia?

Sri Chinmoy: Așa cum sunt oameni și oameni, la fel sunt Yoghini și Yoghini. Yoghinii nu sunt toți la același nivel. Un Yoghin complet Realizat este acela care în mod constant este una cu Conștiința Lui Dumnezeu și este conștient în mod constant de uniunea cu Dumnezeu. De asemenea sunt Yoghini pe jumătate Realizați sau parțial Realizați. Câteva ore pe zi, cât ei meditează, vor fi una cu Dumnezeu, iar restul timpului vor fi ca și ființele obișnuite. Unitatea lor cu Dumnezeu depinde de tipul de Realizare pe care l-au dobândit.

Realizarea Lui Dumnezeu este ca şi un copac. Cineva poate să alerge şi să atingă pomul Realizării şi să spună: „Am Realizat." Dar această Realizare este doar atingerea poalelor pomului. El este foarte fericit atingând baza pomului, deoarece a văzut că acolo sunt fructele, frunzele, crengile; el le poate atinge, le poate ţine, le poate simţi şi ştie că şi-a atins ţelul. Dar o altă persoană va spune: „Eu nu sunt mulţumit. Vreau să mă caţăr şi să stau pe o creangă. Atunci mi-am atins Ţelul." El a mers un pas mai departe deci bineînţeles Realizarea lui este superioară. De asemenea va fi cineva care se va căţăra pe creanga cea mai înaltă şi acolo va mânca fructele cele mai delicioase. Realizarea sa este încă şi mai înaltă deoarece el nu numai că L-a văzut şi L-a atins pe Cel Prea Înalt, dar realmente s-a urcat până la Cel Prea Înalt. Dar el nu intenţionează să coboare, deoarece simte că în clipa în care va coborî va fi din nou o persoană obişnuită şi va fi prins în mrejele lumii ignorante. El simte că odată ce va coborî nu va fi capabil să urce din nou.

Dar mai este şi un alt tip de suflet Realizat care nu numai că se va urca la Cel Prea Înalt după Realizare, dar va coborî fructele pomului, pentru omenire. El va spune: „Eu nu mă mulţumesc să stau în vârful pomului. Acesta nu este scopul meu. Ceea ce am primit, vreau să împart cu omenirea." El are capacitatea să urce şi să coboare la propria sa dorinţă. Când coboară, el aduce de sus Compasiune, Pace, Lumină şi Beatitudine. Iar când urcă duce omenirea cu el. Pune câteva fiinţe umane pe umerii săi şi se urcă înapoi. El va ţine sus acele suflete şi apoi coboară din nou ca să mai ia câţiva pe umerii săi. Capacitatea sa este infinit mai mare decât cea a persoanei care doar a atins copacul. Realizarea sa este cea mai completă.

În India au fost câţiva Maeştri spirituali care au fost parţial Realizaţi. Ei au atins poalele pomului, dar nu s-au căţărat pe crengile cele mai înalte. Ei sunt consideraţi de către aspiranţi ca fiind foarte mari, dar atunci când compari standardul lor cu cel al lui Sri Krishna sau al lui Isus, sau al lui Buddha, trebuie să admiţi că aceia care doar au atins pomul au dobândit o Realizare parţială.

Dacă un hindus atinge o picătură de apă din Gange, el va simţi o oarecare puritate. Dar dacă cineva are capacitatea să înoate de-a lungul Gangelui, bineînţeles că va fi mult mai convins că întregul său corp este purificat. Când este vorba despre Realizare, de asemenea cineva poate fi mulţumit cu o picătură de Nectar sau poate să spună: „Eu am nevoie de oceanul nemărginit." De asemenea poate să spună: "Acest Nectar fără de margini nu este doar pentru mine ci este pentru toţi. Vreau să îl împart cu ceilalţi." Realizarea individului care are într-adevăr capacitatea să împărtăşească Realizarea sa cu ceilalţi este fără nici un dubiu superioară celorlalte două.

Sri Ramakrishna obişnuia să vorbească despre *jivakoti* şi despre *ishvarakoti*. *Jivakoti* este acela care L-a Realizat pe Dumnezeu dar nu vrea să intre iarăşi în tărâmul Manifestării. O persoană care are o plută, o barcă micuţă poate să treacă el însuşi marea ignoranţei, dar nu îi poate lua şi pe ceilalţi. Dar *ishvarakoti* care are un vapor mare, poate să găzduiască sute şi mii de suflete omeneşti şi să le poarte de-a lungul mării ignoranţei. El vine în lume din nou şi din nou pentru a Elibera omenirea.

Întrebare: Ce este un samadhi inferior?

Sri Chinmoy: Sunt diverse samadhi minore şi dintre acestea, *savikalpa* samadhi se întâmplă să fie cea mai înaltă. Imediat după *savikalpa* samadhi vine *nirvikalpa* samadhi, dar este o distanţă considerabilă între *savikalpa* şi

nirvikalpa. În orice caz, deşi *savikalpa* samadhi este cu un pas sub *nirvikalpa* samadhi, nu folosim termenul „inferior". Noi nu spunem că *savikalpa* samadhi este mai inferioară decât *nirvikalpa* samadhi; ele sunt două samadhi total diferite. De asemenea, este ceva chiar dincolo de *nirvikalpa* samadhi numit *sahaja* samadhi. Dar *savikalpa* şi *nirvikalpa* samadhi sunt cele mai bine cunoscute samadhi.

În *savikalpa* samadhi pentru o scurtă perioadă de timp îţi pierzi întreaga conştiinţă umană. În acest stadiu concepţia de timp şi spaţiu este în întregime diferită. Cu timpul omenesc nu poţi judeca; cu modul omenesc de a te uita la spaţiu nu poţi judeca. În acel samadhi timp de o oră sau două eşti complet în altă lume. Vezi că aproape totul a fost făcut. Aici în această lume sunt încă multe dorinţe neîmplinite, în tine şi în alţii. Milioane de dorinţe nu sunt împlinite şi milioane de lucruri rămân de făcut. Dar când eşti în *savikalpa* samadhi, vezi că practic totul a fost făcut, nu mai ai nimic de făcut. Eşti doar un instrument. Dacă eşti folosit foarte bine; altfel, lucrurile sunt toate făcute. Însă din *savikalpa* samadhi toată lumea trebuie să se întoarcă la conştiinţa obişnuită.

Chiar şi în *savikalpa* samadhi sunt grade. Aşa cum în aceeaşi clasă la şcoală sunt studenţi eminenţi şi studenţi slabi, de asemenea în *savikalpa* samadhi unii aspiranţi ating gradul cel mai înalt, în timp ce căutătorii care aspiră mai puţin ating o treaptă mai joasă sau de mijloc a scării, unde totul nu este aşa de clar şi distinct ca pe nivelul cel mai înalt.

În *savikalpa* samadhi sunt gânduri şi idei care vin din diferite colţuri ale lumii, dar ele nu te afectează. În timp ce meditezi rămâi imperturbabil şi fiinţa ta interioară funcţionează într-o manieră dinamică şi încrezătoare. Dar când te afli puţin mai sus, când devii una cu sufletul, în *nirvikalpa* samadhi, acolo nu vor fi de loc gânduri şi idei.

Aici dansul naturii se opreşte. Nu este natură ci doar Pace şi Beatitudine infinită. Cel care cunoaşte şi cel care se face cunoscut au devenit una. Totul este liniştit. Aici te bucuri de un extaz suprem divin, a tot păstrător, iubitor de sine. Devii obiectul bucuriei, devii cel care te bucuri şi devii însăşi bucuria.

Nirvikalpa samadhi este samadhi cel mai înalt pe care l-au atins cei mai mulţi Maeştrii spirituali, şi aceasta numai după ce au atins Realizarea. Aceasta durează câteva ore, câteva zile, apoi sufletul trebuie să coboare. Când el coboară, ce se întâmplă? Deseori îşi uită numele. Îşi uită vârsta. Nu poate vorbi corect. Dar prin practică continuă, treptat, devine capabil să coboare din *nirvikalpa* samadhi şi imediat să funcţioneze în mod normal.

Au fost Maeştrii spirituali, în trecutul îndepărtat, care au atins *nirvikalpa* samadhi şi nu au mai coborât. Ei şi-au menţinut samadhi-ul cel mai înalt şi li s-a părut imposibil să intre în atmosfera lumii şi să lucreze ca fiinţe umane. Cineva nu poate lucra în lume în acest stadiu de conştiinţă este pur şi simplu imposibil.

În general, când cineva intră în *nirvikalpa* samadhi, nu mai vrea să se reîntoarcă în lume. Dacă cineva stă acolo optsprezece sau douăzeci şi unu de zile există toate posibilităţile ca el să îşi părăsească corpul. Dar există o dispensă divină. Dacă Supreme vrea ca un anumit suflet să lucreze aici pe Pământ, chiar şi după douăzeci şi unu sau douăzeci şi două de zile, Supreme îl ia pe acel individ şi printr-un alt canal de conştiinţă dinamică, divină îl înapoiază planului pământesc ca să acţioneze.

Sahaja samadhi este de departe cel mai înalt tip de samadhi. În acest samadhi cineva este în conştiinţa cea mai înaltă şi în acelaşi timp lucrează în lumea fizică grosieră. El îşi menţine experienţa de *nirvikalpa* samadhi în timp ce simultan intră în activităţile pământeşti. El a devenit

sufletul şi în acelaşi timp îşi foloseşte corpul ca un instrument perfect. În *sahaja* samadhi el umblă ca o fiinţă umană obişnuită. Mănâncă. Face lucrurile obişnuite pe care le fac fiinţele omeneşti obişnuite. Dar în adâncurile cele mai intime ale inimii el este supraîncărcat cu Iluminare divină. Când cineva are acest *sahaja* samadhi el devine Domnul şi Maestrul Realităţii. El poate merge la propria sa dorinţă la Cel Prea Înalt şi apoi să coboare în conştiinţa Pământului ca să manifeste.

După dobândirea celui mai înalt tip de Realizare în cazuri foarte rare cineva poate fi binecuvântat cu *sahaja* samadhi. Foarte puţini Maeştrii au atins acest stadiu – doar unul sau doi. Pentru *sahaja* samadhi, este nevoie de graţia infinită a Lui Supreme, sau acel suflet trebuie să fie foarte puternic şi norocos. *Sahaja* samadhi vine doar atunci când cineva şi-a stabilit unitatea inseparabilă cu Supreme, sau când el vrea să arate, în rare ocazii că el *este* Supreme. Cel care a dobândit *sahaja* samadhi şi rămâne în acest samadhi, manifestă pe Dumnezeu în mod conştient şi perfect în fiecare secundă şi astfel este cea mai mare mândrie a Supreme-ului Transcedental.

Întrebare: Este conştiinţa turiya *o formă de samadhi? Este legată într-un fel sau altul de* sahaja *samadhi?*

Sri Chinmoy: Conştiinţa *turiya* este Realitatea transcedentală. Nu este o formă de samadhi în sensul exact al termenului. Când un suflet individual îşi stabileşte uniunea permanentă şi constantă cu Fiinţa Supremă, noi spunem că se bucură de conştiinţa *turiya*. Posesorul conştiinţei *turiya* de obicei nu coboară pentru manifestare deoarece îi place să rămână imersat în *Sat – Chit – Ananda,* Existenţă – Conştiinţă – Beatitudine. Aici căutătorul atinge înălţimea

absolută a evoluţiei. Această Realizare înaltă nu are legătură directă cu *sahaja* samadhi.

Sahaja samadhi cuprinde conştiinţa *turiya*. Posesorul *sahaja*-ei samadhi întrupează conştiinţa de *turiya* şi el este acela care provoacă ignoranţa Pământului în vederea transformării acesteia într-o creaţie perfectă. El întrupează în fiinţa sa Adevărul transcedental cel mai înalt, Lumina transcedentală cea mai înaltă, Pacea transcedentală cea mai înaltă, Beatitudinea transcedentală cea mai înaltă, Puterea transcedentală cea mai înaltă şi toate calităţile divine în măsură nelimitată şi manifestă aceste calităţi în modul cel mai uşor şi cel mai efectiv în activităţile diverse de zi cu zi. În viaţa sa exterioară el se comportă ca un copil divin care are la dispoziţia sa Înălţimea Eternităţii şi Lumina Infinităţii, împărţindu-le vesel şi necondiţionat cu omenirea care aspiră.

Întrebare: Aţi putea să ne vorbiţi puţin mai pe larg despre experienţa de nirvikalpa *samadhi?*

Sri Chinmoy: Nirvikalpa samadhi nu poate fi explicată de nici o persoană, indiferent cât de mare ar fi. Este o experienţă care poate fi înţeleasă doar încercând să te identifici şi să devii una cu cineva care a dobândit experienţa. Trebuie să intrăm în experienţă şi să rugăm ca experienţa să vină la nivelul nostru. Când intrăm în *nirvikalpa* samadhi, experienţa însăşi este realitatea. Dar când vrem să spunem altora, să o exprimăm în cuvinte, trebuie să coborâm foarte mult şi să ne folosim mintea; trebuie să exprimăm în concepte umane această experienţă. De aceea, conştiinţa de *nirvikalpa* samadhi nu poate fi explicată sau exprimată în mod adecvat. Revelaţia acestei experienţe nu poate fi niciodată ca şi experienţa originală.

Eu încerc tot ce pot ca să vă spun despre aceasta dintr-o conştiinţă foarte înaltă, dar totuşi mintea mea o exprimă în mod subtil. În *nirvikalpa* samadhi nu avem minte. Vedem Creatorul, Creaţia şi Observatorul ca pe o singură persoană. Acolo obiectul adorării şi persoana care îl adoră devin în totalitate una; Îndrăgostitul şi Iubitul devin în totalitate una. Trecem dincolo de orice şi în acelaşi timp vedem că totul este real. Aici în această lume obişnuită voi spune că tu nu eşti real iar tu vei spune că eu nu sunt real din cauza opiniilor noastre diferite. Dar în *nirvikalpa* samadhi trecem dincolo de toate diferenţele; acolo mintea nu funcţionează de loc.

Când intrăm în *nirvikalpa* samadhi primul lucru pe care îl simţim este că inima noastră este mai mare decât însăşi Universul. Aici vedem că lumea din jurul nostru şi Universul par infinit mai mari decât sunt. Dar aceasta deoarece acum lumea şi Universul sunt percepute de către mintea limitată. Când suntem în *nirvikalpa* samadhi vedem Universul ca pe un punct micuţ în interiorul inimii noastre vaste.

În *nirvikalpa* samadhi este Beatitudine infinită. Nimic nu se poate compara cu cantitatea ca să nu mai vorbim de calitatea acelei Beatitudini. Beatitudinea este un cuvânt vag pentru majoritatea dintre noi. Am auzit că există ceva numit Beatitudine şi că unii oameni spun că au experimentat-o, dar majoritatea dintre noi nu au o cunoaştere autentică despre aceasta. Când intrăm în *nirvikalpa* samadhi, nu numai că simţim Beatitudinea dar şi creştem în aceea Beatitudine.

Al treilea lucru pe care îl simţim în *nirvikalpa* samadhi este Puterea. Toate puterile pe care toţi ocultiştii le-ar pune împreună sunt nimic în comparaţie cu Puterea pe care o avem în *nirvikalpa* samadhi. Dar puterea pe care o luăm din samadhi ca să o folosim pe Pământ este infinit

de mică în comparaţie cu întregul. Este ca şi puterea care este necesară pentru a clipi din ochi. Toate acestea le exprim prin intermediul minţii; nu este exact. Dar nu pot exprima prin cuvinte mai mult din adevărul pe care l-am Realizat.

Aş dori să spun clar, că este infinit mai uşor să intri în oricare nivel de samadhi, decât să transformi conştiinţa omenească în conştiinţă divină. Aceasta am încercat eu să o fac, ai încercat tu să o faci, a încercat Supreme să o facă. Toţi cei de aici încearcă un singur lucru şi acesta este transformarea naturii umane – a fizicului, vitalului, mentalului şi psihicului. Când aceasta va fi făcută, Perfecţiunea desăvârşită va răsări aici pe Pământ şi acolo în Rai.

Cum poate avea loc această transformare? Prin intermediul aspiraţiei. Lumea trebuie să aspire şi doar atunci pot Maeştrii spirituali să coboare Raiul pe Pământ. Raiul, după cum am mai spus, este o stare de conştiinţă. În samadhi, totul este Rai, totul este Beatitudine, Lumină, Pace. Dar când coborâm din nou în lume, totul este suferinţă, întuneric, frică, griji. Cum putem să facem o conexiune conştientă între această lume,a noastră şi stadiul cel mai înalt de samadhi? Prin intermediul unei aspiraţii constante. Nu există alt medicament decât o aspiraţie constantă, nu doar pentru o zi sau două ci pentru întreaga viaţă. Pentru a-L Realiza pe Dumnezeu este nevoie de multe, multe încarnări. Dar când ai un Maestru spiritual complet Realizat, devine mult mai uşor. Poate să dureze o încarnare, sau două, sau trei, sau patru. Altfel pentru o fiinţă omenească normală poate să dureze multe, multe sute de încarnări chiar şi pentru a atinge experienţe înalte sau aşa numitele Realizări minore. Dar un Maestru Realizat cunoaşte sufletele şi stă în suflete. Din moment ce poate face aceasta, pentru el este uşor să se ocupe de fiecare aspirant în acord cu necesitatea sufletului aspirantului, pentru dezvoltarea şi împlinirea sufletului aspirantului.

Întrebare: Care este diferenţa dintre samadhi şi Realizarea Lui Dumnezeu?

Sri Chinmoy: Samadhi este un tărâm de conştiinţă. Mulţi oameni au intrat în samadhi, dar Realizarea vine doar atunci când devenim una cu Absolutul Cel Mai Înalt. Noi putem să intrăm în anumite samadhiuri fără să Îl Realizăm pe Cel Prea Înalt.

A intra în samadhi este ca şi cum ai cunoaşte alfabetul, dar Realizarea este ca şi cum ai avea Doctoratul. Nu există comparaţie între samadhi şi Realizare. Samadhi este o stare de conştiinţă, în care cineva poate rămâne câteva ore sau câteva zile. De obicei după douăzeci şi unu de zile corpul nu mai funcţionează. Dar odată ce cineva a dobândit Realizarea; aceasta este permanentă. Iar în cazul Realizării întreaga sa conştiinţă devine inseparabil şi etern una cu Dumnezeu.

Sunt trei stadii de samadhi: *savikalpa* samadhi, *nirvikalpa* samadhi şi *sahaja* samadhi. *Savikalpa* samadhi este o stare de conştiinţă exaltată, entuziastă în timp ce Realizarea este o stare de conştiinţă naturală, conştientă şi în curs de manifestare. Când se ivesc zorii Realizării, căutătorul se bucură de eliberarea de personalitatea umană şi de individualitatea omenească. El este asemeni unei micuţe picături de apă care intră în ocean. Odată ce a intrat, devine oceanul. Atunci nu mai vedem personalitatea sau individualitatea picăturii. Când cineva Realizează Adevărul cel mai înalt, finitul din el intră în Infinit iar el Realizează şi obţine Infinitul ca fiind al său propriu. Odată ce a avut loc Realizarea, un Maestru poate intra cu uşurinţă în *savikalpa* samadhi. De asemenea *nirvikalpa* samadhi nu este prea dificil de atins pentru un suflet care l-a Realizat pe Dumnezeu. Doar *sahaja* samadhi este o problemă, chiar şi pentru sufletele cele mai înalte care L-au Realizat pe Dumnezeu.

Întrebare: În starea cea mai înaltă de samadhi când te uiţi la alte fiinţe omeneşti, ce fel de conştiinţă simţi în ei?

Sri Chinmoy: Când cineva este în samadhiul transcedental cel mai înalt, personalitatea fizică a celorlalţi dispare. Nu îi vedem pe ceilalţi ca şi fiinţe omeneşti. Vedem doar o curgere de conştiinţă, ca un râu care intră în ocean. Cel care este în transa cea mai înaltă devine oceanul şi acela care este într-o stare de conştiinţă mai joasă este râul. Râul curge în mare şi devine una cu marea. Acela care se bucură de samadhiul cel mai înalt nu remarcă în ceilalţi nici o individualitate sau personalitate. O fiinţă omenească care nu este în această stare de samadhi este un râu curgător de conştiinţă, în timp ce acela care este în samadhi a devenit însăşi marea, o mare de Pace şi Lumină.

Întrebare: Cât timp poate să rămână în savikalpa *samadhi un suflet Realizat?*

Sri Chinmoy: Cineva nu trebuie să fie un suflet Realizat pentru a intra în *savikalpa* samadhi. Dacă cineva este un mare aspirant şi meditează de câţiva ani el poate obţine *savikalpa* samadhi. Nu este aşa de dificil. *Savikalpa* samadhi poate să dureze câteva ore. Când Sri Ramakrishna obişnuia să îi atingă pe căutători şi să le dea un fel de transă de samadhi, aceasta dura câteva ore. Cineva nu stă mai mult de o zi sau două în *savikalpa* samadhi deoarece nu este necesar şi nici recomandabil. Doar *nirvikalpa* samadhi ţine şapte, opt, nouă, zece zile, deoarece *nirvikalpa* samadhi este mult mai importantă în viaţa interioară.

Pentru o persoană spirituală Realizată nu este un hotar definitiv pentru *savikalpa* samadhi. El va veni şi va

pleca la propria sa voinţă. În fiecare zi el poate intra şi poate sta câteva ore sau zile. Cu certitudine nu este un lucru uşor de făcut pentru un aspirant, dar pentru un Yoghin nu este lucrul cel mai dificil. Dacă cineva este un suflet Realizat, dacă este un Yoghin adevărat sau un Maestru spiritual sau un Avatar, pentru el *savikalpa* este ca şi cum s-ar juca cu jucării. Pentru el este foarte simplu, dar pentru un aspirant obişnuit categoric este foarte dificil.

Întrebare: După cât am înţeles un suflet Eliberat poate să îşi prelungească şederea în lumea fizică pentru doisprezece sau cincisprezece zile chiar şi când este în nirvikalpa *samadhi?*

Sri Chinmoy: Un suflet Eliberat poate sta în siguranţă douăzeci şi una sau douăzeci şi două de zile în *nirvikalpa* samadhi dacă Divinul vrea ca acel suflet să îşi continue calea Manifestării dinamice. Dacă Divinul vrea ca individul să rămână în Realizarea statică Brahman, atunci sufletul său nu se va reîntoarce în conştiinţa Pământului după ce a atins *nirvikalpa* samadhi şi va trebui să îşi părăsească corpul. Dar dacă Divinul doreşte, după unsprezece, doisprezece sau treisprezece zile, El îi va spune: „Vreau ca tu să lucrezi pentru Mine în lume. Trebuie să mergi înapoi."

Numele planului din care se întorc Maeştrii este Super-mintea. Aici este locul unde începe creaţia actuală. Mai superioară acestui nivel este *Sat – Chit – Ananda;* Existenţa – Conştiinţă – Beatitudine. Maeştrii spirituali care vor manifestarea divină aici pe Pământ, încearcă să manifeste mai întâi Super-mintea, care este Conştiinţa aurie de unde coboară creaţia. Când aceasta va fi manifestată, Maeştrii spirituali care sunt aici ca să aducă

Conştiinţa cea mai înaltă vor coborî atunci *Sat – Chit – Ananda.* Aceste trei calităţi nu pot fi niciodată separate. Ele trebuie să vină împreună aici pe Pământ. Supreme vrea ca întreaga Manifestare divină să aibă loc aici pe Pământ, nu în Rai sau altundeva.

În Scripturile noastre Indiene se spune că omul este mai mare decât zei cosmicii deoarece zeii cosmici sunt mulţumiţi cu Beatitudinea Raiului, în timp ce omul nu este cu adevărat mulţumit până când nu obţine Realizarea. Dacă zei cosmici vor să facă progres, dacă ei vor Eliberarea sau manifestarea, chiar şi ei trebuie să ia formă omenească şi să vină aici pe Pământ. Manifestarea nu poate avea loc niciunde altundeva. În India sunt mii de zei şi noi îi apreciem, îi admirăm şi îi adorăm deoarece ei ne sunt superiori. Când suferim de o durere de cap şi invocăm însufleţit un zeu, el va veni şi o va lua. Când omul Îl Realizează pe Dumnezeu, atunci aceşti zei cosmici nu îi mai sunt de ajutor. Atunci omul este superior deoarece a obţinut uniunea constantă şi conştientă cu Supreme Absolut.

Întrebare: Va ştii un Maestru spiritual dinainte dacă el îşi va părăsi corpul în timpul samadhiului?

Sri Chinmoy: Da el va ştii. Chiar şi un om obişnuit deseori ştie când va urma să îşi părăsească corpul. Uneori rudele sale deja plecate vor apărea şi îi vor spune: „Vino prietene, acum a venit vremea ca să ne urmezi. De când te-am aşteptat. Este vremea să te naşti aici, să te bucuri de Rai." Ei vor să îi sărbătorească venirea. Aici pe Pământ noi murim, dar acolo în Rai noi ne naştem pentru dragii noştri care au plecat.

Întrebare: Aţi putea să explicaţi diferenţa dintre samadhiul inimii şi nirvikalpa *samadhi?*

Sri Chinmoy: Acestea sunt două lumi diferite. În centrul inimii nu primeşti *nirvikalpa* samadhi. *Nirvikalpa* samadhi o primeşti doar atunci când mergi dincolo de domeniul minţii – mult dincolo, către nivelul cel mai înalt de conştiinţă. Când mergi adânc, mai adânc şi mai adânc în interiorul inimii acolo primeşti sentimentul unităţii inseparabile cu Pilotul Interior, Supreme. Aşa că acestea sunt două lucruri diferite.

Întrebare: Este ceva mai superior decât nirvikalpa *samadhi?*

Sri Chinmoy: Nirvikalpa samadhi şi alte samadhiuri sunt toate stadii superioare. Dar este un stadiu care este superior *nirvikalpa-ei* samadhi. Acesta este stadiul transformării divine, transformarea absolută. Tu poţi fi în samadhi dar samadhiul nu îţi dă transformarea. Cât timp eşti în transă devii exaltat, deoarece eşti una cu Dumnezeu. Dar când te reîntorci în planul material, devii un om obişnuit. Dar dacă ţi-ai transformat conştiinţa exterioară şi interioară atunci nu mai eşti afectat de ignoranţa lumii.

Întrebare: Dacă un Maestru spiritual este tot timpul în sahaja *samadhi, care este şi forma cea mai înaltă de samadhi, când el intră în* nirvikalpa *samadhi este atunci un fel de conştiinţă care coboară?*

Sri Chinmoy: Nu este aşa. *Sahaja* samadhi cuprinde celelalte samadhi – *savikalpa* şi *nirvikalpa* – şi merge dincolo, Dincolo. Samadhi este ca şi o clădire mare cu multe etaje. Când cineva este în *sahaja* samadhi, el este proprietarul întregii clădiri. El are înălţimea *nirvikalpa-ei* samadhi şi înălţimile de dincolo de aceasta şi în acelaşi timp el a atins perfecţiunea, averea şi capacitatea tuturor celorlalte etaje. Totodată el cuprinde în sine însuşi toate etajele şi pe de altă parte este dincolo de ele. *Nirvikalpa* este ca o înălţime, să zicem etajul treizeci; este foarte înalt dar are o capacitate limitată. Nu poate aduce nici una din capacităţile sale la bază, deoarece nu va fi capabil să urce din nou. Dar conştiinţa *sahaja* este dincolo de etajul treizeci şi în acelaşi timp poate fi la bază. *Sahaja* samadhi nu va fi mulţumită cu etajul treizeci. Va fi mulţumită doar atunci când va atinge parterul, etajul întâi, al doilea şi toate etajele. Puterea *sahaja-ei* samadhi îl poate duce pe cineva la orice etaj.

Chiar acum, de exemplu, vorbesc cu voi oamenii. Aş putea spune că sunt la etajul cel mai jos. Nu în termenii conştiinţei sau Realizării, dar în termenii înălţimii, acolo este localizarea mea actuală. Dar dacă eu sunt proprietarul clădirii, dacă conştiinţa mea a cuprins întreaga clădire, atunci pot fi oriunde. Când este vorba de localizarea actuală, s-ar putea să fiu la parter; dar când este vorba de posesiune, am câştigat, am obţinut şi în mod constant am în proprietate toate etajele.

Întrebare: Dacă cineva este în sahaja *samadhi tot timpul, aceasta înseamnă că* nirvikalpa *samadhi nu este satisfăcătoare pentru el?*

Sri Chinmoy: Dacă cineva este în *sahaja* samadhi într-un anumit sens nimic nu îl mai poate satisface deoarece el este Realizat în viaţa interioară. Ca şi individ;

el a trecut dincolo de Realizare. Când cineva este în *sahaja* samadhi pentru el nimic nu mai este de realizat sau de învăţat. Maestrul s-ar putea să nu fie un dulgher, dar el are o astfel de unitate cu Universul încât se poate identifica cu un dulgher şi poate simţi în propria sa conştiinţă vie că el *este* tâmplarul. Atunci fiinţa Maestrului şi întreaga fiinţă a tâmplarului sunt în totalitate una.

Dar când este o chestiune de împlinire a tuturor în interiorul Maestrului – desăvârşirea în el şi pentru Supreme – aceasta nu a fost încă făcută. Când este vorba de Manifestare, el este împotmolit. În aceasta el nu este desăvârşit. Realizarea mea personală am obţinut-o cu mult timp în urmă. Dar când este vorba de împlinirea acelora pe care îi numesc ca fiind ai mei, în această privinţă nu sunt încă desăvârşit. În viaţa exterioară, în manifestare eu voi fi împlinit doar când tu eşti împlinit, când el este împlinit, când ea este împlinită. Dacă cineva duce o viaţă mai bună, dacă cineva se roagă timp de cinci minute foarte însufleţit, aceasta este împlinirea mea. Dacă te rogi foarte sincer, cu un minut mai mult decât ieri, aceasta este împlinirea mea adevărată, datorită unităţii mele cu tine.

Întrebare: Când cobori Pacea şi Lumina pentru noi, trebuie să intri în nirvikalpa *samadhi?*

Sri Chinmoy: Eu nu trebuie să intru în nici un stadiu particular de conştiinţă pentru a vă da ceva. Toate calităţile spirituale sunt în interiorul meu, în inima spirituală. Inima spirituală este infinit mai largă decât însăşi universul. Întregul univers se află în interiorul inimii spirituale. Când doresc să ofer Lumină s-ar putea să mă uit în sus şi s-ar putea să crezi că m-am dus foarte sus dincolo de inimă. Dar inima este ca un glob care închide întregul Univers. În

interiorul inimii este un plan pentru Iubire, un plan cu Lumină şi un plan pentru Pace. Fiecare plan este ca şi o altă casă. Unele planuri au câte puţin din toate iar alte planuri sunt specializate. Dar toate sunt în interiorul inimii, care este locul unde trăieşte Maestrul spiritual şi de unde el aduce totul.

Trebuie dezvoltată inima spirituală. Nu toată lumea are aceeaşi capacitate. Toată lumea are acelaşi potenţial, dar el trebuie dezvoltat. Nu este ca şi unitatea cu Dumnezeu care este ceva ce toţi o avem în mod egal dar am rătăcit-o. Capacitatea inimii spirituale este ceva ce de fapt trebuie să dobândim în procesul evoluţiei. Treptat creştem de la sămânţă la plantă, apoi la un uriaş bananier, pe măsură ce creşte unitatea noastră cu Dumnezeu. În lume intrăm cu o unitate inconştientă. Prin intermediul procesului rugăciunii, meditaţiei, iubirii, devoţiunii şi abandonului ne dezvoltăm o unitate conştientă. Inima se dezvoltă de la conştiinţa unui copil, la conştiinţa membrului mai vârstnic al familiei care cunoaşte tot ce ştie tatăl. Când ne vom dezvolta inima spirituală, atunci vom ajunge să Realizăm identitatea cu Mama şi Tatăl Universului.

Întrebare: Îi înveţi pe discipolii tăi vreo tehnică specifică pentru a atinge samadhi?

Sri Chinmoy: Nicidecum. Samadhi este o stare de conştiinţă foarte înaltă. Dacă un începător vine la grădiniţă şi îl întreabă pe învăţător cum poate să studieze pentru Doctorat, învăţătorul pur şi simplu va râde. El îi va răspunde: „Cum pot să-ţi spun?" Înainte de a fi pregătiţi să obţinem samadhi, trebuie să trecem prin multe, multe, multe experienţe spirituale interioare. Apoi vine o vreme când Maestrul vede că studentul este pregătit să intre în

savikalpa samadhi. Despre *nirvikalpa* samadhi nici nu poate fi vorba în prezent pentru căutători. Cineva trebuie să fie un căutător foarte avansat înainte de a se gândi să realizeze *nirvikalpa* samadhi. Dar înainte de aceasta *savikalpa* samadhi este suficientă. Dacă cineva primeşte *savikalpa* samadhi este suficient pentru câţiva ani, chiar şi pentru această viaţă.

Nirvikalpa samadhi cineva o primeşte doar în stadiul cel mai înalt al aspiraţiei sale. Din nefericire eu nu am acum printre discipolii mei pe nimeni pe care să îl ajut să intre în acest stadiu. Sunt foarte mândru de discipolii mei. Ei sunt foarte sinceri, foarte devotaţi şi fac un progres foarte rapid; dar pentru ei nu a venit vremea să intre în *nirvikalpa* samadhi. Aş dori să le spun tuturor căutătorilor că scara spirituală are câteva trepte. Noi trebuie să urcăm câte un pas odată. *Nirvikalpa* samadhi, cel puţin pentru discipolii mei, este deocamdată un ţel foarte îndepărtat.

Întrebare: Pe măsură ce evoluăm spiritual, devine meditaţia mai lungă şi îşi schimbă focalizarea sau orientarea?

Sri Chinmoy: O persoană care este superior dezvoltată spiritual bineînţeles că va fi capabilă să mediteze un timp mai îndelungat decât un începător. Dar meditaţia nu este o chestiune de timp ci o problemă de aspiraţie. Dacă cineva are o aspiraţie adevărată, o aspiraţie profundă, va fi capabil să mediteze mai mult timp, deoarece pentru el meditaţia va fi uşoară. El va simţi că unicul obiectiv din viaţa sa este Realizarea Lui Dumnezeu. Cineva cu puţină aspiraţie, va medita cinci sau zece minute, considerând meditaţia ca pe o disciplină sau ca pe ceva obligatoriu şi o va face cu prea puţină bucurie sau inspiraţie.

Mulţi oameni cred că un căutător adevărat trebuie să mediteze cel puţin opt ore zilnic. Eu am făcut astfel. Deşi am obţinut Realizarea într-o încarnare precedentă, când aveam treisprezece ani în această încarnare, meditam opt, nouă, zece, treisprezece ore zilnic. Dar aveam capacitatea. Nu îi sfătuiesc pe discipolii mei să facă aceasta, deoarece cunosc capacitatea copiilor mei. Ei ar avea o cădere nervoasă. Ar fi pur şi simplu imposibil pentru ei. Nu ar fi o meditaţie adevărată. Eu nu spun că ei nu sunt sinceri. Nicidecum. Ei sunt foarte sinceri. Dar capacitatea este ca şi un muşchi. Trebuie dezvoltată gradat. Începi cu cincisprezece minute şi apoi ajungi la jumătate de oră, o oră. Aceia care meditează acum jumătate de oră vor fi capabili să mediteze o oră sau o oră jumătate.

Treptat, gradat, capacitatea ta interioară va creşte. La timpul potrivit, fiinţa ta interioară îţi va spune, sau eu îţi voi spune când vei putea să meditezi opt ore. Dar acum nici măcar nu încerca. Vei crea pur şi simplu un dezastru în viaţa ta.

După ce cineva a obţinut Realizarea nu este necesar să mediteze în felul în care meditează un aspirant sau un căutător. După ce el a obţinut Realizarea, care este unitatea cu Supreme, meditaţia sa este permanentă – în această lume, în acea lume, în toate lumile. Când cineva L-a Realizat pe Dumnezeu, el nu meditează ca să obţină ceva sau să treacă dincolo de ceva. El meditează pentru a coborî Pacea, Lumina şi Beatitudinea pentru omenire sau să trezească conştiinţa discipolilor săi.

Întrebare: Dacă meditaţia îţi dăruieşte un sentiment aşa de minunat, de ce nu stai zilnic douăzeci şi patru de ore în meditaţia cea mai înaltă? De ce vii aici şi ţii de exemplu o conferinţă?

Sri Chinmoy: Ce face cel care a studiat câţiva ani şi a obţinut diploma de Maestru? El începe şi predă. În cazul meu, Tatăl etern mi-a dat o inimă mare. Eu ştiu cât am suferit ca să-L Realizez; eu ştiu prin ce fel de dureri şi prin ce agonie am trecut pentru a-L Realiza pe Cel Prea Înalt. Acum văd aceste dureri în fraţii şi surorile mele. Ei suferă aşa cum am suferit şi eu. Cândva eu de asemenea mă bălăceam în plăcerile ignoranţei. Acum văd că acelaşi lucru li se întâmplă lor. Din moment ce Dumnezeu prin infinitul său Har mi-a dăruit Iubire, Lumină şi alte calităţi divine, dă-mi voie să le ofer omenirii suferinde care plânge după ele. Eu nu sunt pentru întreaga lume. Eu sunt doar pentru aceia care vor într-adevăr Lumină de la mine. Dacă Dumnezeu vrea ca să le fiu de ajutor fraţilor şi surorilor care într-adevăr au nevoie de lumină, atunci servind omenirea Îl mulţumesc pe Dumnezeu.

Un suflet care L-a Realizat pe Dumnezeu este acela care vrea să Îl mulţumească pe Dumnezeu în felul propriu al Lui Dumnezeu. Din moment ce Dumnezeu vrea să le fiu de folos fiinţelor care aspiră, atunci aceasta îmi dăruieşte bucuria cea mai mare şi nu faptul de a sta în conştiinţa mea cea mai înaltă, ceea ce de altfel aş putea să fac foarte uşor. Deseori le arăt această conştiinţă discipolilor şi studenţilor în timpul meditaţiilor noastre. Ei au văzut-o deseori. Dar dacă stau în aceea conştiinţă tot timpul cine va obţine vreun folos de la mine? Aş acţiona ca un individ egoist. Eu am o comoară dar dacă o ţin pentru mine, atunci care este folosul ei pentru lumea lovită de sărăcie? Dacă o folosesc pentru alţii care au o nevoie disperată doar atunci va fi Dumnezeu mulţumit de mine. Aceşti oameni au nevoie de Dumnezeu şi Dumnezeu are nevoie de ei. Eu sunt intermediarul. Eu merg la Dumnezeu cu mâinile împreunate în rugăciune deoarece El are ceva de oferit. Iau ceea ce El are şi cu mâinile împreunate în rugăciune îl ofer omenirii. Omenirea are de asemenea ceva de oferit. Oferta sa este ignoranţa. Eu doar schimb Lumina care este darul lui Dumnezeu pentru ofranda omului care este ignoranţa.

CAPITOLUL 4

MAESTRUL ILUMINAT: MESAGERUL DE DINCOLO

Guru nu este corpul, Guru-ul este revelația și manifestarea Puterii divine asupra Pământului.

Sri Chinmoy

Întrebare: Un suflet eliberat este la fel ca și un Maestru spiritual care încearcă să ajute omenirea?

Sri Chinmoy: Lumea a văzut mii și mii de suflete eliberate, dar nu toate sufletele eliberate lucrează în lumea ignoranței. Multora le este teamă că ignoranța îi va înspăimânta și va încerca să îi devoreze. Cel care este Eliberat a ieșit dintr-o cameră care este plină de întuneric, dar aceasta nu înseamnă că este într-adevăr calificat pentru a fi un ghid spiritual. Pentru a fi un ghid spiritual cineva trebuie să fie investit de Supreme. Cineva poate avea cunoaștere spirituală, putere spirituală și așa mai departe, dar dacă nu este autorizat de Cel Prea Înalt pentru a călăuzi omenirea, el nu poate fi un Maestru spiritual adevărat.

Întrebare: Fiecare persoană care Îl Realizează pe Dumnezeu devine Maestru spiritual?

Sri Chinmoy: În fiecare an sunt sute de studenți care își iau diploma de Master de la Universitate. Unii lucrează în birouri sau în afaceri în timp ce alții încep să predea. La fel și în viața spirituală, unii oameni care L-au Realizat pe Dumnezeu îi învață pe alții cum să Îl realizeze pe Dumnezeu, pe când alții nu fac aceasta. Aceia care nu predau în lume nu sunt mai puțin Realizați. Aceasta nu putem să negăm. Dar le-au trebuit multe încarnări ca să treacă barierele ignoranței și de aceea acum sunt cu adevărat obosiți.

Nu este un lucru uşor să Îl Realizezi pe Dumnezeu şi ei simt că au acţionat ca adevăraţi eroi divini pe câmpul de luptă al vieţii. Ei au luptat împotriva fricii, dubiului, anxietăţilor, grijilor, imperfecţiunilor, limitărilor, legăturilor şi au cucerit aceste forţe. Ei simt că acum au tot dreptul să se retragă de pe câmpul de bătaie şi să se odihnească. Aceste suflete vorbesc cu Dumnezeu şi dacă Dumnezeu spune că ele nu mai trebuie să ia parte în mod conştient la Jocul cosmic, pot doar să-l observe şi să se retragă. Dacă au permisiunea Lui Dumnezeu, atunci bineînţeles pot să rămână pasive.

Dar sufletele care nu iau parte la manifestarea divină a Lui Dumnezeu fac de asemenea ceva măreţ. S-ar putea ca ele să nu ia parte în mod activ în lume, s-ar putea ca ele să nu călătorească dintr-un loc în altul ca să predea sau să deschidă centre spirituale şi să accepte discipoli dar în meditaţiile lor încearcă să ofere Iluminare în interior, oferindu-şi în mod conştient bunăvoinţa omenirii. Câţi oameni îşi oferă bunăvoinţa omenirii? Fiinţele omeneşti obişnuite se ceartă, se luptă şi conştient sau inconştient fac multe lucruri nedivine sau împotriva Voinţei Lui Dumnezeu. Dar în cazul sufletelor Realizate, acestea nu intră în conflict cu Voinţa Lui Dumnezeu; voinţa lor a devenit una cu Voinţa Lui Dumnezeu.

Nu putem să spunem că cel care lucrează în exterior este mai mare decât acela care ajută în interior. Ceea ce este cel mai important este să asculte de Voinţa Lui Dumnezeu. Nu putem să spunem că cel care plânge pentru omenire şi încearcă să o ajute este mai mare decât acela care s-a retras. Unicul care este cel mai mare este acela care ascultă de Voinţa Lui Dumnezeu. Dacă Dumnezeu îi spune unui suflet Iluminat: „Nu mai este nevoie ca să călătoreşti dintr-un loc în altul. Dăruieşte-ţi Lumina în interior"; atunci persoana este mare prin oferirea Luminii

în interior. Şi dacă Dumnezeu îi spune altui suflet „Vreau ca tu să mergi în lume şi să oferi omenirii Lumina pe care o ai," atunci Maestrul este mare dacă ajută omenirea. Totul depinde de ce vrea Dumnezeu de la un anumit suflet.

Întrebare: Dacă cineva L-a realizat pe Dumnezeu, de ce ar dori să părăsească Beatitudinea cea mai înaltă şi să coboare în întunecimea Pământului ca să îi ajute pe ceilalţi?

Sri Chinmoy: Sunt unii Maeştrii spirituali cărora nu le pasă de manifestarea Divinităţii lor, sau s-ar putea spune de manifestarea Divinităţii Lui Dumnezeu pe Pământ. Lor nu le pasă de transformarea conştiinţei Pământului. Ei spun lumii: "Dacă voi încerca să te ajut, dubiul, frica, anxietăţile, grijile, limitările şi legăturile tale vor intra toate în mine. Eu am muncit din greu pentru Realizarea mea, aşa că cel mai bun lucru pentru tine este de asemenea să munceşti din greu pentru Realizarea ta. Dacă vei munci din greu, Dumnezeu niciodată nu îţi va refuza roadele."

De asemenea sunt alţi Maeştrii spirituali cărora le *pasă* de Iluminarea conştiinţei pământului. Ei văd că în lumea interioară mănâncă hrana cea mai delicioasă sau beau nectarul, în timp ce fraţii lor sunt privaţi de ele. Acest tip de Maeştrii se identifică cu omenirea şi simt că este datoria lor să trezească conştiinţa camarazilor lor, fiinţele umane, fraţii lor mai săraci. Dacă sunt oameni pe Pământ care sunt acoperiţi de ignoranţă şi îşi pierd timpul în trândăvie atunci când au într-adevăr nevoie de hrană, acestui Maestru îi pare rău. El regretă că aceşti oameni încă vor să rămână în ignoranţă când ar putea cu uşurinţă să treacă dincolo de barierele ignoranţei. Din moment ce un Maestru spiritual a experimentat el însuşi tot felul de suferinţe, nu îi consideră pe camarazii săi, fiinţele umane

ca fiind demne de milă. El se identifică în totalitate cu ele. El L-a Realizat pe Dumnezeu, dar simte că până când toţi se vor Realiza şi el este imperfect şi incomplet. Când este vorba de nevoi personale, Maestrul nu mai are nevoie de nimic de la Dumnezeu, dar el devine parte integrantă a omenirii prin forţa Compasiunii sale.

El spune: „Eu voi juca rolul tatălui." Într-o familie vedem că dacă tatăl lucrează foarte, foarte mult şi strânge grămezi de avere, atunci copii săi nu trebuie să lucreze aşa de mult. El dă copiilor săi tot felul de ajutoare materiale, iar ei primesc beneficiul muncii sale. Când un Maestru spiritual vine în lume, el a muncit foarte, foarte mult pentru a Realiza Adevărul şi în viaţa sa interioară el este în posesia Păcii, Luminii şi Beatitudinii nemărginite. El oferă această avere copiilor săi spirituali deoarece ei îl revendică ca fiind al lor iar el susţine că ei sunt ai lui. Cei care şi-au stabilit unitatea inseparabilă cu Maestrul şi încearcă să îl mulţumească pe Maestru în acord cu capacitatea lor, cei care devin foarte apropiaţi de Maestru primesc ceea ce Maestrul are şi ceea ce el este. Realizarea lor depinde în totalitate de Maestru. Este ca şi în cazul unui tată care are milioane de dolari. Fiul l-a mulţumit pe tată, aşa că tatăl îi dă fiului întreaga sa avere.

De asemenea tatăl va vedea întotdeauna dacă fiul este capabil să primească banii şi să îi utilizeze în mod adecvat. Dacă tatăl vede că fiul va folosi corect banii, bineînţeles că îi va da aceşti bani. Dar dacă tatăl vede că fiul mai degrabă va risipi zece dolari decât să îi folosească pentru un scop divin, atunci bineînţeles nu îşi va irosi banii pe acest fiu nefolositor. În lumea spirituală este la fel. Dacă cineva este cu adevărat sincer, dacă simte că poate exista fără orice dar nu poate exista fără Dumnezeu, atunci pentru el este posibil să Îl Realizeze pe Dumnezeu într-o încarnare cu ajutorul unui Maestru spiritual, deoarece el va folosi în mod adecvat ceea ce îi dă Maestrul.

Întrebare: Îşi pierde o persoană Realizarea dacă va coborî din pomul – Realizării, pentru a înfrunta întunericul şi ignoranţa lumii?

Sri Chinmoy: Dacă îţi este teamă că un suflet Realizat îşi va pierde divinitatea şi Realizarea dacă se amestecă cu oameni obişnuiţi, atunci te înşeli. Când Îl Realizezi pe Dumnezeu, Dumnezeu îţi dă mai multă putere decât Le-a dat copiilor săi nerealizaţi. Maeştrii spirituali au acces liber la Atotputernicia Lui Dumnezeu şi la toate celelalte calităţi ale sale. Dacă Maeştrii spirituali nu ar avea mai multă putere decât discipolii lor, care încă suferă din cauza fricii, dubiului şi a altor defecte, nedivine, ei niciodată nu s-ar asocia cu ei, nici măcar nu i-ar accepta. Ei ar ştii că ar fi în totalitate devoraţi de imperfecţiunile discipolilor. Dar lor nu le este frică deoarece ştiu că Realizarea lor are putere mai mare decât orice forţă negativă din discipolii lor. Înainte de Realizare, până în ultima clipă, este posibil să cazi din copacul Realizării. Dar odată ce L-ai Realizat pe Dumnezeu, ai câştigat cursa. Această victorie este permanentă şi eternă. Nimeni şi nimic nu o poate lua de la tine şi nici nu poţi să o pierzi.

Întrebare: Are ceva de pierdut un Maestru care a ales să ajute omenirea suferindă, mai ales că omenirea este refractară în a-i accepta avuţia?

Sri Chinmoy: Nicidecum. El este ca cineva care ştie foarte bine cum să se caţere într-un copac. El are capacitatea de a se urca şi de a coborî din copac. Când Maestrul coboară nu pierde nimic deoarece ştie că în momentul următor poate să se urce din nou. Presupunând că un copil spune de la poalele pomului: „Te rog dă-mi cel mai

delicios mango." Imediat Maestrul va coborî cu unul şi apoi se va urca din nou. Şi dacă nimeni altcineva nu mai cere un mango, el va sta pe o creangă şi va aştepta.

Aici pe Pământ dacă o fiinţă omenească are ceva de oferit şi cealaltă persoană nu primeşte, atunci prima persoană se înfurie. Ea va spune: „Prostule este spre binele tău de aceea îţi dau." Ea va certa cealaltă persoană şi va fi foarte nemulţumită dacă darul ei nu va fi acceptat. În cazul unui Maestru spiritual lucrurile stau însă altfel. El va veni cu bogăţiile, dar dacă omenirea nu le acceptă, el nu va blestema omenirea. Chiar dacă omenirea îl insultă şi îl vorbeşte de rău, el nu va depune nici o plângere la Dumnezeu împotriva omenirii. Cu răbdarea sa fără de margini va spune: „Bine, astăzi tu dormi. Poate mâine te vei trezi şi vei vedea ce am să îţi ofer. Te voi aştepta." Dacă eşti pe jumătate adormit şi cineva îţi strigă: „Trezeşte-te! Trezeşte-te!„ el nu îţi va face o favoare. Tu te vei enerva. Dar un Maestru spiritual nu te va deranja; el nu îţi va cere să te trezeşti. El va sta la marginea patului tău şi va aştepta până te vei trezi şi în clipa în care te vei trezi el te va ruga să te uiţi la soare.

Dacă este un Maestru spiritual adevărat, el nu va pierde nimic dacă Pământul respinge ceea ce are, deoarece el este bine ancorat în viaţa sa interioară, în conştiinţa sa interioară. De asemenea dacă omenirea acceptă ceea ce el are, iarăşi nu va piere nimic. Cu cât dăruieşte mai mult, cu atât primeşte mai mult de la Sursă. Întocmai ca şi în viaţa obişnuită, cu cât oferim mai multă cunoaştere altora, cu atât primim mai multă, aşa şi în viaţa spirituală. Un Maestru spiritual nu îşi va epuiza niciodată Pacea, Lumina şi Beatitudinea, deoarece este conectat la Sursa infinită a tuturor.

Aspiranţii obişnuiţi şi aşa numiţii Maeştrii au o capacitate limitată. Dacă dau ceva; nu pot să înlocuiască. Dar când cineva este în contact cu lumea interioară, cu

capacitatea nelimitată, sursa sa este ca un ocean. Nimeni nu poate goli infinitul sau oceanul interior. Maestrul adevărat vrea să dăruiască totul discipolilor săi devotaţi, dar capacitatea lor de receptivitate este limitată. Aşa că încercă să lărgească vasele lor interioare şi să le facă cât de mari posibile astfel încât discipolii să poată să primească Pacea, Lumina şi Beatitudinea pe care le aduce pentru ei. Dar el nu îl poate forţa pe aspirant să primească mai mult decât are acesta capacitatea de a ţine. Dacă ar face aceasta, vasul interior ar ceda. Aşa că Maestrul poate doar să toarne şi să toarne şi să toarne Lumina sa infinită în discipolii săi, dar odată ce atinge limita receptivităţii lor, restul va fi irosit pe ei.

Întrebare: Atunci când un Maestru coboară mai multă Lumină, Pace şi Beatitudine decât pot să asimileze cei care meditează cu el, ce se întâmplă cu acestea?

Sri Chinmoy: Nu se pierd. Sunt împrăştiate pe Pământ. Intră în atmosfera Pământului şi devin posesiunea Pământului. Când un Maestru spiritual coboară calităţi divine, Mama Pământ le asimilează ca fiind ale ei. Apoi când cineva aspiră pe stradă sau altundeva, va primi Pace şi Lumină de la Conştiinţa Pământului, dar nu va ştii de unde vin.

Întrebare: Am citit odată că un Maestru spiritual coboară în această lume pentru a ajuta omenirea şi că va continua să o ajute din alte lumi. Este adevărat?

Sri Chinmoy: Ori de câte ori este necesar, marii Maeştrii spirituali, coboară pentru a ajuta sufletele care

încă nu s-au Realizat. Ei îşi joacă rolul în Jocul Lui Dumnezeu, Divina Sa *Lila*. Căutătorii au o şansă uriaşă atunci când sunt ajutaţi în aspiraţia lor de Maeştrii spirituali adevăraţi, deoarece prin efort personal, fără ajutorul unui Maestru, este foarte, foarte dificil să primeşti Realizarea. Aspiraţia este de o importanţă maximă, dar numai aspiraţia nu îţi poate da Realizarea. Este necesară Graţia divină. Şi această Graţie coboară cel mai uşor prin intervenţia Avatarilor, Yoghinilor, sfinţilor şi înţelepţilor. Lumea progresează aşa de repede doar fiindcă Maeştrii spirituali vin în lume pentru a o ajuta.

După ce a lucrat pe Pământ câteva încarnări, s-ar putea ca Maestrul să dorească să îşi continue serviciul pentru omenire din alte lumi. Atunci el ştie toate colţurile ascunse ale Mamei Pământ; el ştie fiecare bătaie de inimă a conştiinţei Pământului aşa că este capabil să lucreze din exterior.

Întrebare: De ce este aşa de dificil pentru un Maestru spiritual să fie acceptat de lume?

Sri Chinmoy: Lumea nu este pregătită pentru Maeştrii spirituali. Ei vin în lume din compasiunea lor infinită. Când pleacă, unii Maeştrii spirituali promit că se vor reîntoarce atâta timp cât pe Pământ sunt oameni nerealizaţi. Ei sunt sinceri când spun aceasta, dar când merg sus în lumile mai înalte şi văd nerecunoştinţa Pământului, se răzgândesc. Ei se întreabă de ce şi-ar pierde timpul preţios dacă omenirea încă doarme şi de ce s-ar reîntoarce pe Pământ doar pentru a fi loviţi de către o omenire nerecunoscătoare.

Omenirea are nevoie de Maeştrii spirituali pentru trezire şi Iluminare, dar în viaţa exterioară oamenii nu simt

nici o grabă. Lumea nu este pregătită şi probabil nu va fi niciodată în întregime pregătită. Când vin, Maeştrii găsesc fiinţe omeneşti ostile, fără aspiraţie. Pentru a-L Realiza pe Dumnezeu Maeştrii spirituali au nevoie de câteva încarnări. Realizarea este o sarcină aşa de dificilă de înfăptuit. Dar este mult mai dificil să Îl manifeşti pe Dumnezeu pe Pământ. Din acest motiv mulţi Maeştrii nu coboară pentru manifestare.

Deşi Dumnezeu este în fiecare fiinţă omenească, din nefericire în om predomină încă animalul. Când Maeştrii spirituali au de a face cu omenirea o văd în totalitate animală. Uitaţi-vă la exemplul lui Sri Ramakrishna. El a luat aşa de multe forţe negative şi nedivine de la discipolii săi; a suferit aşa de mult din cauza otrăvii lor. Altfel pentru un om aşa de pur ar fi fost imposibil să sufere de cancer.

Este dificil să Îl Realizezi pe Dumnezeu. Iar după Realizare să trăieşti în lumea ignoranţei şi să stai cu omenirea este şi mai dificil. Dar să rămâi în Conştiinţa Celui Prea Înalt în timp ce lucrezi în cel mai de jos şi să cobori Lumina cea mai înaltă în cel mai de jos şi să îl faci pe cel mai de jos să o primească şi să o accepte, este cel mai dificil. De asemenea când spun că ceva este dificil sau cel mai dificil, noi doar ne subestimăm. La urma urmei ce sunt Maeştrii spirituali? Sunt copiii aleşi ai Lui Dumnezeu. Copiii aleşi ai Lui Dumnezeu sunt identificaţi cu Dumnezeu tot timpul pentru Eternitate. Dumnezeu nu poate fi niciodată separat de copiii Săi, de creaţia Sa. Deci nimic nu este dificil dacă Îl vedem din punctul de vedere absolut cel mai înalt; nici să Îl Realizezi pe Dumnezeu, nici să-L serveşti pe Dumnezeu în omenire, nici să îţi asumi responsabilitatea să aduci omenirea la Divinitate. Totul este uşor, dacă acolo este ceva numit atingerea Lui Dumnezeu. Dacă Dumnezeu atinge o acţiune, atunci este foarte uşor.

Întrebare: Dintre Maeştrii care după Realizare merg în lume să ajute omenirea, de ce unii acceptă un număr mare de discipoli în timp ce alţii nu?

Sri Chinmoy: Uneori Supreme ia decizia, dar el nu îşi impune Voinţa Sa. Sunt unii Maeştrii, care după realizările lor majore, sunt întrebaţi de Supreme: „Care este voinţa ta? Ce vrei să faci?" dacă Maestrul spune: „Doresc să lucrez pentru mai mulţi oameni, vreau să lucrez cam atât," atunci Supreme spune: "Foarte bine, garantat, cu Binecuvântarea Mea." Apoi sunt alţii care nu fac nici o regulă din cât de departe vor să meargă. Ei spun: „Voi încerca tot ce pot mai bun până la capăt. Am nevoie de Binecuvântarea Ta. Am nevoie de Graţia Ta. Voi încerca să manifest cât de mult posibil. Nu stabilesc nici o limită."

La unii Maeştrii există o limită la numărul de discipoli pe care îl vor. Pentru alţii nu este nici o limită în aspiraţia lor de a servi. Ei rămân un canal deschis şi îi spun Lui Supreme că vor încerca tot posibilul să Îl împlinească şi să Îl manifeste până la sfârşitul vieţii. Şi nu doar atât, dar şi după părăsirea corpului ei promit că vor încerca să continue munca Sa prin intermediul discipolilor lor. Deci depinde de Maestru şi de cât de multă responsabilitate spirituală vrea să accepte.

Referitor la numărul de discipoli pe care îi poate avea un Maestru, acesta depinde de ce fel de oameni acceptă. Dacă este foarte selectiv şi doreşte doar suflete care sunt în totalitate dăruite, cu o aspiraţie intensă şi absolut destinate vieţii spirituale, atunci el va accepta doar o mână de discipoli. De exemplu Sri Ramakrishna a dorit doar un număr limitat de discipoli. El a fost foarte pretenţios în legătură cu discipolii săi. Dar unii Yoghini spun: „Oricine vrea să înveţe despre viaţa spirituală este binevenit în comunitatea mea." De asemenea alţi Maeştrii spun:

„Fie ca toţi să progreseze în acord cu propriul lor standard." Aşa că ei acceptă mii de discipoli.

Maeştrii spirituali adevăraţi vor accepta doar discipolii care le sunt destinaţi. Dacă ştiu că altcineva va face un progres mai rapid cu ajutorul altui Maestru, atunci în mod ocult şi spiritual voi face aceea persoană să simtă, în cursul câtorva luni, că nu îmi este destinată. Ceea ce contează nu este numărul de discipoli pe care îi are un Maestru ci dacă îi duce la Ţintă. Dacă eu sunt Realizat şi altcineva de asemenea este Realizat atunci suntem ca doi fraţi cu un Tată comun. Ţelul nostru este să îi ducem la Tatăl pe fraţii şi surorile noastre mai tineri, omenirea. Jocul va fi complet doar atunci când toţi oamenii sunt duşi la Dumnezeu. Dacă doi Maeştrii sunt fraţi adevăraţi, de la acelaşi Tată, atunci cum poate unul din Maeştrii să fie nefericit sau nemulţumit dacă cineva se duce la Supreme prin intermediul altui Maestru? În viaţa spirituală noi mergem împreună. Nu contează cine a făcut lucrul ci doar dacă acesta a fost făcut. Cine a făcut-o este doar un nume şi o formă care va fi ştearsă din istorie. Ceea ce contează este evoluţia care a avut loc pe Pământ.

Întrebare: De ce unii Maeştrii spirituali ies în lume pentru a-şi mări numărul adepţilor?

Sri Chinmoy: Un Maestru adevărat nu este interesat de numărul adepţilor săi din moment ce prin Graţia Lui Dumnezeu, Maestrul şi aspirantul sunt meniţi să se găsească unul pe celălalt. Dar Sri Ramakrishna obişnuia să se urce pe acoperişul casei sale şi să strige după discipoli spirituali. El obişnuia să se urce pe acoperişul casei sale şi să o întrebe pe Mama Kali de ce discipolii care îi erau destinaţi nu veneau la el. Oamenii ar putea întreba de ce

nu a putut să aştepte Ora Lui Dumnezeu. Dar adevărul era că pentru Sri Ramakrishna venise Ora Lui Dumnezeu, dar ignoranţa lumii îi bloca drumul. Dumnezeu I-a spus să facă ceva şi I-a dat capacitatea, dar ignoranţa stătea chiar în faţa lui şi îi întârzia, îi întârzia şi îi întârzia manifestarea. Sri Ramakrishna nu plângea după discipoli care ar fi venit şi i-ar fi atins picioarele. El plângea după discipolii care ar fi fost adevăratele sale mâini şi braţe, care ar fi zburat cu el în Conştiinţa Universală, care ar fi lucrat pentru el şi în acest mod ar fi lucrat pentru Dumnezeu. Nimeni nu este cu adevărat de neînlocuit. Dar în acelaşi timp, fiecare persoană *este* de neînlocuit atâta timp cât este absolut sinceră în aspiraţia sa şi în serviciul faţă de misiunea Lui Supreme. Din mândrie şi vanitate nimeni nu poate simţi că este necesar; dar toată lumea este necesară atunci când este un instrument dăruit, sincer, al Lui Dumnezeu. Maestrul are nevoie de discipoli deoarece ei sunt ca şi mâinile sale, membrele sale, expansiunea propriei sale conştiinţe. Iar atunci când primeşte ordinul de la Cel Prea Înalt, trebuie să încerce să îi găsească pe aceia care urmează să fie părţi integrante ale conştiinţei sale şi să îl ajute să îşi îndeplinească porunca.

În mod tradiţional, Maeştrii spirituali obişnuiau să spună: „Dacă ai ceva, ceilalţi sunt obligaţi să vină. Nu eleşteul se duce la o persoană însetată, ci persoana însetată vine la eleşteu." Aceasta este absolut adevărat dacă o persoană matură este însetată. Dar dacă simţi că persoana însetată este doar un copilaş, atunci este altceva. Bebeluşul va plânge în camera sa iar mama va trebui să vină alergând să îl hrănească. Mama nu îi va spune copilului: „Din moment ce vrei ceva de la mine, tu trebuie să vii la mine." Nicidecum. Mama lasă totul la o parte şi vine la bebeluş. De asemenea şi în lumea spirituală, unii Maeştrii simt nevoia de a ieşi în lume deoarece în materie de conştiinţă

lumea este doar un bebeluş. Aceşti Maeştrii simt că sunt mulţi copii care plâng după viaţa spirituală, după înţelepciunea spirituală, după perfecţiunea spirituală, dar nu ştiu unde să o găsească. Aşa că Maeştrii colindă dintr-un loc în altul oferind Lumina lor în idea servirii divinităţii din omenire. Se întâmplă ca eu să fiu unul dintre aceştia. Eu merg dintr-un loc în altul deoarece simt că sunt copii sinceri care au nevoie de Lumina pe care Supreme mi-a dăruit-o ca să o ofer omenirii. De aceea merg în Japonia, în Europa şi pe întregul teritoriu al Statelor Unite – deoarece simt că lumea exterioară este copilul meu.

Când omenirea plânge, trebuie să o hrănim, dacă avem capacitatea. Dacă am capacitatea să îţi dăruiesc ceva şi de asemenea am capacitatea să merg şi să stau chiar în faţa ta, de ce ar trebui să te chem la mine? Dacă am atât capacitatea să mă aşez în faţa ta cât şi pe aceea de a-ţi da lumina pe care o vrei, atunci aşa trebuie să fac. Dacă nu am capacitatea atunci trebuie să păstrez tăcerea.

Dacă o persoană care se autointitulează un suflet Realizat simte nevoia şi are capacitatea atunci lasă-l să meargă în lume pentru a dovedi existenţa Lui Dumnezeu. Dacă are capacitatea dar nu simte necesitatea, atunci lasă-l să stea unde este. Dacă nici nu simte necesitatea sau nu are nici capacitatea să Îl arate pe Dumnezeu omenirii, atunci nu-l lăsa să îşi dovedească aspiraţia şi nici să îşi demonstreze emoţia. De ce? Deoarece Dumnezeu nu vrea ca el să facă aceasta. El nu îl împlineşte pe Dumnezeu în felul propriu al Lui Dumnezeu, ci face paradă în faţa omenirii şi vorbeşte de el însuşi în faţa Lui Dumnezeu. În ochii lumii este indezirabil; în faţa Ochiului Lui Dumnezeu este de neiertat.

Lumea exterioară este foarte limitată în comparaţie cu lumea interioară. Lungimea şi lăţimea lumii exterioare nu este mai mare de câteva mii de mile, dar lumea

interioară este nelimitată. O persoană spirituală simte, în baza propriei sale Realizări, că toate lumile sunt ale sale, deoarece Maestrul său Supreme este Atotpătrunzător. Atunci dacă Dumnezeu este Atotpătrunzător, de ce ar fi sub demnitatea copilului Său să meargă dintr-un loc în altul?

Sunt diverse căi de a hrăni omenirea. Scriind este o modalitate, ţinând discursuri este o altă modalitate. Dacă cineva are multe capacităţi, de ce să nu le folosească pe toate? Unii Maeştrii nu au aceste capacităţi exterioare. De exemplu Sri Ramakrishna nu a scris. Dar acest lucru nu l-a împiedicat de la a Îl Realiza pe Cel Prea Înalt. În acelaşi timp cei care au capacitatea să scrie şi să ţină discursuri nu sunt privaţi de Realizarea Lui Dumnezeu.

Dumnezeu se joacă în diferite moduri. Dacă Dumnezeu îi dă unui Maestru spiritual capacitatea să scrie, să ţină discursuri, să trăiască printre oameni, să călătorească din loc în loc, atunci este treaba Lui Dumnezeu. Maestrul îndeplineşte Voinţa Lui Dumnezeu. Şi dacă Dumnezeu nu îi dă Maestrului capacitatea să scrie şi să vorbească, nu îl putem învinovăţi pe Maestrul spiritual şi nici nu putem să spunem că el este inferior. Noi trebuie să ştim ce vrea Dumnezeu de la noi. Dacă Dumnezeu vrea ca să scriu, El îmi va dărui capacitatea. Dacă Dumnezeu nu vrea ca tu să scrii, nu îţi va dărui capacitatea. În nici unul din cazuri nu putem să găsim vreo greşeală. Dar din nefericire, India noastră tradiţională a fost foarte, foarte îngustă la minte în această chestiune.

Întrebare: Odată aţi spus că atunci când un căutător atinge Realizarea cea mai înaltă, automat vine Manifestarea spirituală. Aş dori să îmi explicaţi ce aţi vrut să spuneţi sau ce înţelegeţi prin această Manifestare?

Sri Chinmoy: Dacă cineva care primeşte Realizarea rămâne în lume, automat începe Manifestarea. Ce se întâmplă când stai în faţa unui suflet Eliberat, complet Realizat? Imediat vezi vasta diferenţă dintre tine şi acea persoană. Primul lucru pe care îl vezi în el este Pacea; în ochii săi vei vedea Pace infinită. De la corpul său vei primi o senzaţie de Puritate, o Puritate pe care nu ai mai simţit-o niciodată mai înainte în viaţa ta şi nici în viaţa altcuiva. Cum de el emană Puritatea, Lumina şi Puterea divină în timp ce altcineva nu emană aceste calităţi? Doar fiindcă este complet Realizat. El nu vorbeşte cu tine, nu îţi spune nimic, dar prin simpla sa prezenţă primeşti Pacea infinită, Beatitudinea infinită, Lumina infinită. Deci Realizarea îşi arată propria capacitate care este Manifestarea. Această Realizare interioară a Maestrului se manifestă prin intermediul formei sale exterioare care este corpul.

Mai este şi un alt tip de Manifestare pe care o întâlnim mai mult în planul fizic: este Manifestarea divinităţii pe Pământ. Această Manifestare are loc când un Maestru încearcă în mod deliberat să trezească indivizii flămânzi din punct de vedere spiritual. Sunt mulţi oameni pe Pământ care sunt flămânzi după spiritualitate dar nu au un Maestru sau o cale spirituală. Aşa că Maestrul încearcă să îi inspire, să le aprindă flacăra aspiraţiei conştiente şi să îi îndrume pe o cale spirituală.

Uneori când un Maestru spiritual încearcă să manifeste divinitatea pe Pământ cu ajutorul celor mai dragi discipoli oamenii îl înţeleg greşit. Ei cred că vrea să îi convertească pe toţi. Dar motivul Maestrului nu este ca şi cel al unui misionar. Misionarii creştini au mers în India şi peste tot în lume spunând: „Există doar un Salvator, Hristos." Dar dacă Isus este unicul salvator atunci unde se află Buddha? Unde se află Sri Krishna? Unde sunt Sri Ramakrishna şi toţi ceilalţi mari Maeştrii? Fiecare Maestru

spiritual adevărat este un salvator, nu mai este nevoie să o spun; dar să spui că el este *unicul* salvator sau calea sa este *unicul* drum; este o prostie. Dacă eu spun că drumul meu este unicul drum, că dacă nu mă accepți vei merge în Iad, atunci nu există o persoană mai proastă decât mine pe Pământ. Pe calea noastră nu convertim pe nimeni; noi inspirăm. Mulți dintre cei prezenți nu sunteți discipolii mei și nici nu veți fi discipolii mei. Dar sunt foarte bucuros pentru că ați venit și vă sunt foarte recunoscător pentru prezența voastră aici. Am capacitatea, prin Grația Lui Dumnezeu, să vă dăruiesc inspirație. Puteți să luați inspirația mea și apoi să mergeți pe orice cale aveți nevoie sau pe care o doriți. Eu mi-am jucat rolul dăruindu-vă inspirație.

Un Maestru Realizat niciodată, niciodată nu încearcă să convertească; el doar își oferă Realizarea sufletelor care aspiră în forma inspirației. Din acest motiv Maestrul se poartă ca o ființă omenească obișnuită. Dacă nu se comportă ca și o ființă omenească obișnuită, dacă nu mănâncă, nu se odihnește și nu vorbește ca oamenii, atunci oamenii vor spune: „O, tu ne-ai depășit de mult. Este pur și simplu imposibil pentru noi să fim ca tine." Dar Maestrul spiritual spune: „Eu fac tot ceea ce faci și tu. Dacă eu pot să mănânc aceeași mâncare ca și tine, dacă pot să mă asociez cu tine așa cum te asociezi tu cu alții și în același timp să nu îmi pierd conștiința cea mai înaltă, atunci cum se poate că nu intri și tu în Cel Prea Înalt?" Astfel își inspiră Maestrul discipolii.

Dar inspirația nu este suficientă. După inspirație urmează aspirația. Este o diferență mare, vastă, între inspirație și aspirație. Aspirația este foarte, foarte superioară. Maestrul spiritual devine una cu discipolii săi, a căror aspirație a ajutat-o deja și împreună merg să inspire lumea flămândă de aspirație. În acest fel Realizarea este transformată în Manifestare.

Când undeva se află Realizarea, în interiorul Realizării vei vedea Manifestarea. Manifestarea este o formă exterioară de Realizare, iar cineva cu adevărat spiritual va simți imediat Manifestarea în chiar Realizarea. Pentru oamenii obișnuiți, pentru omenire, durează ceva timp. Dacă am realizat ceva și îl manifest apoi în lumea exterioară, inima omenirii îl simte, dar minții fizice îi ia ceva timp să perceapă și să înțeleagă manifestarea. Pe tărâmul Manifestării, Maestrul are de a face cu oameni ignoranți, fără aspirație, sau oameni legați emoțional care nu vor vedea în totalitate Lumina Maestrului. Dar un mare aspirant nu poate separa Realizarea de Manifestare.

Întrebare: Care este diferența între Revelație și Manifestare?

Sri Chinmoy: Mai întâi este Întruchiparea. În interiorul buzunarului – care înseamnă interiorul tău – se află cel mai delicios mango. Îți bagi mâna în buzunar, scoți un mango și mi-l arăți. Aceasta este Revelația. Mai înainte mango-ul era tăinuit și acum mi l-ai Revelat. Apoi urmează Manifestarea. Cum vei face aceasta? Îl vei tăia în câteva bucăți și îl vei împărți cu mine și cu alții.

Când Îl Revelezi lumii pe Dumnezeu sau Adevărul sau Lumina, înseamnă că ai adus aceste lucruri la suprafață și ele sunt acolo, la vedere, pentru omenire. Dar dacă nimeni nu se uită la ce ai Revelat, sau dacă nimeni nu acceptă sau nu înțelege, atunci este doar Revelație fără Manifestare. Manifestarea înseamnă nu doar să arăți ceea ce ai, ceea ce ești, dar de asemenea să faci ca lumea să vadă, să simtă, să înțeleagă și să accepte toate acestea. Aceasta este diferența. Realizarea de astăzi este Revelația de mâine. Revelația este Realizarea manifestată de astăzi și Manifestarea împlinită de mâine.

Întrebare: Poate fi comparat un Maestru spiritual care încearcă să Reveleze Adevărul cel mai înalt cu un poet care încearcă să exprime și să reveleze adevăruri artistice?

Sri Chinmoy: Un poet obișnuit poate primi o picătură de Adevăr, dar Maeștrii spirituali primesc însăși oceanul de Adevăr. Maeștrii spirituali văd un Adevăr superior celui pe care îl văd poeții obișnuiți. De asemenea în cazul poeților obișnuiți, poezia este totul pentru ei. Dar în cazul sufletelor avansate sau în cazul Maeștrilor spirituali, poezia nu este totul; Dumnezeu este totul.

Poetul care primește mesaje înalte simte că acestea sunt tot ce poate să dea. Dar Maeștrii spirituali simt că scrierile lor nu reprezintă nimic în comparație cu ceea ce știu și ceea ce sunt cu adevărat. Ei spun: „În comparație cu Realizarea mea, Manifestarea mea este absolut nimic. Lumina pe care am oferit-o, dacă este comparată cu Lumina pe care încă nu am Manifestat-o, nu este nimic. Dacă pentru Realizarea mea primesc o sută de procente, pentru Manifestarea mea nu voi primi mai mult de unu la sută. Când voi muri, eu știu câtă bogăție interioară nu va avea niciodată ocazia să se manifeste prin intermediul meu." Toți Maeștrii au fost astfel frustrați în exprimarea lor, în Revelația lor, în Manifestarea lor.

Întrebare: De ce uneori Guru Realizați se pare că încalcă scripturile și regulile acceptate prin ceea ce spun sau fac?

Sri Chinmoy: Este adevărat că Guru Realizați, marii Guru, au propriul lor adevăr. Dar ei nu sfidează nimic. Ceea ce fac este să dea o nouă orientare. Să presupunem că o mare personalitate spirituală a spus ceva. Pe când trăia, era nevoie de acel adevăr specific. Dar lumea progresează și acum un adevăr mai înalt trebuie Manifestat. Deci dacă spunem ceva diferit, nu îi sfidăm pe marii Maeștrii din trecut. Ceea ce facem este să aducem un adevăr mai înalt și o cunoaștere superioară în conștiința Pământului, care acum este pregătit să le primească. Noi extindem și Iluminăm adevărul.

Doar intrând în adevăr și transformându-l va dobândi el un caracter mai larg și mai cuprinzător. Dacă noi credem că tot ceea ce trebuie spus referitor la spiritualitate a fost deja spus de înaintașii noștri, atunci greșim. Adevărul nu este niciodată complet deoarece trăim într-un Univers care întotdeauna își depășește limitele. Ceea ce au spus învățătorii din vechime este etern adevărat; ceea ce noi spunem este de asemenea etern adevărat. Dar fiecare adevăr își are propriul său grad și tot timpul evoluăm și progresăm.

Tatăl tău s-ar putea să se fi gândit la ceva, în plan fizic, ceea ce la vremea aceea era șocant. Acum tu ai crescut și te gândești la ceva mai înalt și mai profund deoarece știința a evoluat către o nouă etapă. Aceasta nu înseamnă că sfidezi realizările tatălui tău. Nicidecum, tu trebuie să mergi mai departe, dincolo de capacitatea sa, dincolo de înțelegerea sa.

În viața spirituală noi nu negăm; noi doar mergem sus și mai sus ca să atingem înălțimea maximă. Totuși Adevărul cel mai înalt, Realizarea cea mai înaltă, sau ceea ce numim manifestarea absolută nu a avut loc. Manifestarea spirituală nu este încheiată și poate niciodată nu va fi desăvârșită.

Întrebare: Au fost câțiva Maeștrii spirituali care au fumat și au băut. Cum L-au Realizat pe Dumnezeu?

Sri Chinmoy: L-au Realizat din cauza aspirației lor. Maeștrii spirituali obișnuiau să bea, să danseze, să mănânce

şi să facă tot felul de lucruri fără să îşi piardă din măreţie. Pentru ei lumea era ca şi o grădină iar ei erau copii divini care se jucau fără a fi afectaţi de nimic din ce spuneau sau făceau.

Dar trebuie să ştii că există o mică diferenţă între aspiraţia lor şi a ta. Este ca şi diferenţa dintre tine şi un copac. Un copac nu dăunează nimănui; este pur şi inocent. Dar tu Îl vei Realiza pe Dumnezeu cu mult înaintea copacului. Când este o chestiune de plâns interior, de aspiraţie, o persoană obişnuită nu se poate compara cu marii Maeştrii spirituali. Odată ce începeau să mediteze ei puteau să continue aşa ore întregi şi să se piardă în meditaţie.

Mulţi Maeştrii spirituali indieni luau arsenic şi uneori când îl luau în cantităţi mari oamenii credeau că se vor sinucide. Dar pe ei nu îi afecta. Unii dintre Yoghinii *tantrici* trăiau într-o asemenea viaţă de plăceri vitale încât oricine ar fi crezut că vor decădea imediat. Dar meditaţia lor depăşea viaţa lor vitală. Când sunt pe culmea Realizării, conştiinţa lor este tot timpul într-o lume foarte înaltă şi nu rămân deloc în fizic aşa că Îl Realizează pe Dumnezeu în ciuda vieţii lor vitale. Similar, unii ocultişti, meditau nouă sau zece ore zilnic iar restul timpului trăiau o viaţă foarte dezordonată. Dar intensitatea aspiraţiei lor le aducea oricum Realizarea.

Întrebare: De obicei Maeştrii spirituali se nasc în familii foarte spirituale?

Sri Chinmoy: Majoritatea Maeştrilor spirituali adevăraţi intră în familii foarte spirituale, superior dezvoltate. În cazul lor a fost planul Lui Dumnezeu. Dar Dumnezeu nu este legat de nici un plan; Dumnezeu poate să trimită un Maestru spiritual într-o familie care are cea mai mică

aspiraţie. Aceasta este de asemenea o posibilitate. Dar în majoritatea cazurilor, Maeştrii spirituali, vin în familii spirituale.

Întrebare: Care este diferenţa dintre un Yoghin şi un Avatar?

Sri Chinmoy: Un Yoghin este un suflet complet Realizat. Superior unui suflet Realizat este un Avatar parţial sau incomplet, un *Angsha* Avatar. Mai sus decât un Avatar parţial Realizat este un Avatar complet, un *Purna* Avatar. Un Yoghin poate să aibă de a face cu câţiva oameni, cu o porţiune a omenirii; un Avatar poate să se ocupe de întreaga lume. Un Yoghin acţionează în tăcere; un Avatar acţionează dinamic şi vorbeşte cu încredere. Un Yoghin este precum o plantă; un Avatar este ca şi un copac uriaş, înalt.

Un Avatar este un descendent direct al Lui Dumnezeu; o porţiune reală, solidă a Divinităţii care operează în mod constant în Cel Prea Înalt şi de asemenea în cel mai de jos. Un Avatar are capacitatea unei mări uriaşe, în timp ce un Yoghin are capacitatea unui râu sau a unui iaz. Când Yoghinii doresc să ridice conştiinţa omenirii, uneori, ei vor fi afectaţi de ignoranţa Pământului. Dar un Avatar va rămâne şi în Cel Prea Înalt şi în cel inferior şi chiar pe nivelul cel mai inferior nu îi va fi afectată capacitatea de funcţionare. Un Avatar are o capacitate infinit mai mare decât un Yoghin în a determina transformarea totală a omenirii.

De asemenea chiar şi un Avatar de ordinul cel mai înalt s-ar putea să nu poată să funcţioneze întotdeauna de la cel mai înalt nivel de conştiinţă din cauza imperfecţiunilor, întunericului şi ignoranţei omenirii. Conştiinţa

pământului nu are aspirație și majoritatea ființelor umane nu vor Lumina sa. Uitați-vă la Isus. Cui i-a păsat de el? La foarte puțini. Uitați-vă la Sri Krishna. Cine l-a acceptat? Foarte puțini.

În acord cu filozofia Indiană și cu învățăturile spirituale, un Avatar este un descendent direct al Lui Dumnezeu, care poate comunica cu El direct la propria sa dorință. Majoritatea Yoghinilor nu pot face acest lucru; le sunt necesare două sau trei ore pentru a putea intra în conștiința lor cea mai înaltă, pentru a putea comunica cu Dumnezeu. Ei nu au o comuniune cu Dumnezeu într-o clipită. Doar comuniunea cu Dumnezeu a Avatarilor este de acest tip.

Un Avatar este o ființă omenească; el vorbește, mănâncă și se poartă ca o ființă umană. Dar când el intră în conștiința sa cea mai înaltă, dacă vreodată poți avea o străfulgerare din aceasta, întreaga ta viață va fi obiectul supunerii complete la picioarele sale. Chiar dacă te lovește, te aruncă la o parte, vei rămâne ca și un câine credincios, deoarece în el ai o bogăție fără pereche pe care nimeni altcineva de pe Pământ nu ți-o va putea dărui. Cineva trebuie să fie la un standard foarte, foarte înalt de conștiință spirituală pentru a putea primi chiar și scânteia cea mai sfioasă din măreția unui Avatar. Conștiința sa nu poate fi niciodată exprimată sau explicată.

Ca să ai drept Guru un Avatar înseamnă să ai binecuvântarea cea mai mare pe care o poate avea un om. Sri Ramakrishna obișnuia să spună: „Dacă Dumnezeu este vaca, atunci Avatarul este ugerul cu lapte." Un mare aspirant va spune că Dumnezeu în forma unui Avatar are mai multă compasiune decât Însuși Dumnezeu. Aspirantul spune: „Dacă fac ceva rău, în cazul Lui Dumnezeu este o judecată, este legea Karmei. Dar cu Guru este altceva. El are o afecțiune profundă pentru discipolii săi cei mai dragi.

Și când pedeapsa propriu-zisă vine, Guru va primi pedeapsa." Dacă un căutător se roagă la Dumnezeu și plânge la Dumnezeu foarte sincer și foarte puternic, atunci Dumnezeu s-ar putea să îl ierte în loc să îl pedepsească. Dar dacă cineva are un Avatar drept Guru și dacă el are o legătură apropiată cu Avatarul, atunci acest Guru ia pedeapsa în locul discipolului.

De asemenea când un Avatar este pe Pământ el întrupează conștiința tuturor Avatarilor care au venit înaintea sa. Sri Ramakrishna a spus: „Acela care este Rama, acela care este Krishna, într-o formă este Ramakrishna." În Vest din păcate îl recunoaște-ți doar pe Isus ca fiind Avatar. Ori îl accepți ori nu. Dacă îl accepți atunci pentru tine nu poate fi nimeni altcineva. Dar atunci greșești. Isus, Buddha, Sri Krishna și alții, toți au venit din aceeași cameră. Dacă îl consideri pe Isus ca fiind Conștiința Divină, Infinită, atunci nu îi poți separa pe Sri Krishna, Buddha sau Sri Ramakrishna de Isus. Supreme a intrat în forma pe care o numești Isus; El a intrat în forma pe care o numești Sri Krishna; El a intrat în forma pe care o numești Sri Ramakrishna.

Întrebare: A fost Vivekananda un Avatar?

Sri Chinmoy: Vivekananda nu a fost un Avatar. El a avut doar câteva străfulgerări din adevărul pe care l-a trăit Sri Ramakrishna. Sri Ramakrishna a trăit Adevărul cel mai înalt, iar Vivekananda a avut unele licăriri ale acelui Adevăr. Vivekananda a fost un mare *Vibhuti,* adică cineva care este investit cu o putere specială a Lui Dumnezeu, care acționează cel mai dinamic în atmosfera Pământului. *Vibhuti* sunt acei conducători ai omenirii care trezesc conștiința ei somnoroasă.

Noi îl numim pe Napoleon un *Vibhuti*, dar ceea ce a realizat Napoleon în lumea materială, a realizat Vivekananda în lumea spirituală. Puterea cea mai dinamică și mai puternică a acționat în formă omenească, în Vivekananda. Adevărata misiune a lui Vivekananda a fost să răspândească mesajul Maestrului său Sri Ramakrishna. Ramakrishna a înfăptuit, dar nu a manifestat mult. Lui nu i-a păsat de realizările omenești sau de așa numitele realizări multiple. În ziua de azi lumea are nevoie de minte. Mintea nu trebuie nici măcar să fie intelectuală; poate fi doar o minte obișnuită care să înțeleagă lucrurile de bază. Dar lui Sri Ramakrishna nu i-a păsat nici măcar de acest fel de minte obișnuită. Deci Vivekananda a cules fructele pomului care era Ramakrishna și le-a oferit omenirii. El a venit în Vest la vârsta de treizeci de ani și a adus lumină abundentă în Vest.

La vremea trecerii dincolo a lui Sri Ramakrishna, Vivekananda încă se îndoia de măreția spirituală a Maestrului său. El și-a spus în interior: „Dacă îmi vei spune că ești un mare Avatar, te voi crede." Așa că Sri Ramakrishna i-a citit gândurile și a spus: „Naren, încă te îndoiești de mine? Cel care este Rama, cel care este Krishna, într-o formă, în acest corp este Ramakrishna." Rama a fost un Avatar, Krishna a fost un Avatar și Maestrul lui Vivekananda i-a întrupat pe amândoi.

Vivekananda nu a fost un Avatar; el nu poate fi pus pe picior de egalitate cu Sri Ramakrishna. Eu am o dragoste și o admirație foarte mare pentru Vivekananda. Legătura mea cu el în lumea interioară este una foarte apropiată. Din păcate aici, în Vest, am întâlnit oameni spirituali și swami care îl minimalizează pe Vivekananda și realizările sale și îndrăznesc să spună că nu era Realizat. Dar tot ceea ce pot să spun este că toți aceia care îl minimalizează pe Vivekananda nu merită nici măcar să îi spele picioarele.

Realizarea Lui Dumnezeu a avut-o cu certitudine; el era foarte avansat.

Măreția unui Avatar nu poate fi judecată de o persoană obișnuită. Este ca și cum un pitic ar încerca să măsoare înălțimea unui gigant; este ridicol. Dar hai să nu ne gândim la înălțimea Maestrului spiritual. Hai să ne gândim doar la prezența sa în inima noastră. Când îi putem simți prezența în adâncul inimii, el poate fi ajutorul nostru, ghidul nostru, inspirația noastră, aspirația noastră și Țelul nostru.

Întrebare: Cum știți dumneavoastră personal dacă cineva este Realizat sau parțial Realizat?

Sri Chinmoy: Când cineva este Realizat poate cunoaște cu ușurință Realizarea celorlalți. Pe baza unității și identificării mele cu conștiința lor, pot să vorbesc cu ușurință despre Realizarea altora.

Întrebare: Este corect să spun că Buddha este unul dintre adepții unui fel de evadări din fața lumii?

Sri Chinmoy: Dacă spui că filozofia lui Buddha este aceea a unei evadări și susții că el în mod conștient a vrut să aibă o scăpare, atunci te înșeli; este o interpretare greșită. Ceea ce a dorit Buddha a fost să pună capăt suferințelor din lume. Ca un luptător divin, el și-a jucat rolul pe scena lumii. El nu a folosit termenul „Dumnezeu", dar a folosit cuvintele „Adevăr" și „Lumină." El a mai rămas pe Pământ încă patruzeci de ani după Realizarea sa, încercând să eleveze conștiința omenirii. El a mers dintr-un loc în altul întotdeauna predicând și predicând. Deși a avut un

corp aşa de plăpând a continuat să ţină discursuri şi să coboare Pacea, Lumina şi Beatitudinea. Dar a văzut că oamenii pe care încerca să îi ajute nu acceptau şi a ajuns să simtă că este aproape imposibil să pui capăt suferinţelor omeneşti.

Apoi el a descoperit că există ceva numit *nirvana*, unde toate dorinţele sunt domolite, toate slăbiciunile omeneşti sunt potolite şi unde toate limitările sunt şterse. Acolo mergi dincolo de domeniul fizic şi totul este existenţă interioară. Aşa că el şi-a spus: „Acum sunt foarte obosit. Hai să intru în acel stadiu de beatitudine şi să mă odihnesc." El a decis să lase alţi soldaţi divini să vină în lume să lupte pentru Manifestarea completă. Acum, dacă un soldat luptă brav mulţi ani şi apoi merge să se odihnească în vreme ce un alt soldat care vine după el decide să continue lupta până când poate să Îl Manifeste pe Cel Prea Înalt, bineînţeles simţim că această a doua persoană îşi joacă rolul cu mai multă putere, energie şi vitalitate. Dacă cineva vrea să Manifeste după Realizare, bineînţeles că el va călăuzi omenirea cu un pas mai înainte, deoarece Dumnezeu are nevoie şi de Manifestare.

Dar este greşit să spui că o persoană nu şi-a jucat rolul sau a vrut să scape. Ca individ, Buddha şi-a jucat rolul. Realizarea Buddha a avut-o. De asemenea a început să Manifeste, dar într-un final nu a dorit să joace un rol conştient pe tărâmul Manifestării. El nu a mai vrut să participe la Jocul Cosmic. Unii dintre adepţii lui Buddha i-au înţeles greşit filozofia şi au răsucit-o după propria lor voinţă. Ca individ Buddha niciodată nu a pledat pentru scăpare sau negarea lumii. Cele ce le-a susţinut au fost rugăciunea şi meditaţia pentru a intra într-o stare de conştiinţă şi Beatitudine durabilă. Se poate spune că a deschis o altă cale, sau o poţi numi casă. Aceia care intră pe acel drum sau în acea casă nu se mai întorc după ce

L-au Realizat pe Dumnezeu, în timp ce aceia care intră în alte case, *se* întorc în lume.

Nu înseamnă că dacă intri în *nirvana* eşti prins acolo. Nicidecum. Dacă intri în *nirvana* de obicei nu te reîntorci deoarece nu vrei. Dar sunt mulţi Maeştrii spirituali care trec dincolo de stadiul de *nirvana* şi se reîntorc în lume. Ei nu stau în casă. Nevoia urgentă a Lui Supreme îi obligă pe aceşti Maeştrii să revină în lume pentru a lucra pentru Manifestarea Sa, chiar şi după ce au trăit viaţa unui suflet care L-a Realizat pe Dumnezeu.

Întrebare: Ce este nirvana?

Sri Chinmoy:

„No mind, no form, I only exist;
Now ceased all will and thought,
The final end of Nature's dance,
I am It whom I have sought.
....
I barter nothing with time and deeds;
My cosmic play is done."

„Fără minte, fără formă, eu doar exist
Acum au contenit toate dorinţele şi gândurile.
În dansul ultim al Naturii
Eu sunt Cel pe care l-am căutat.
....
Nu mai am nimic de făcut cu timpul şi faptele
Jocul meu cosmic este împlinit."

din *The Absolute (Absolutul)*
de Sri Chinmoy

Când Jocul Cosmic al cuiva este încheiat, el intră în *nirvana*. Dacă este un suflet obosit şi vrea să treacă permanent dincolo de conflict, dincolo de capacităţile forţelor cosmice, atunci pentru el *nirvana* este binevenită. *Nirvana* reprezintă încetarea tuturor activităţilor pământeşti, distrugerea dorinţelor, suferinţelor, legăturilor, limitărilor şi a morţii. În acest stadiu respectivul merge dincolo de concepţia de timp şi spaţiu. Această lume, Pământul, este terenul de joacă pentru dansul forţelor cosmice. Dar când cineva intră în *nirvana*, forţele cosmice se predau Adevărului ultim cel mai înalt iar Cunoscătorul, Cunoscutul şi Cunoaşterea sau Înţelepciunea sunt ca trei îngeri uniţi. În acel moment el devine ambele Cunoscătorul şi Cunoscutul.

Dacă cineva nu are experienţa *nirvana*-ei, de obicei nu poate şti ce este iluzia. După unii învăţători spirituali lumea este *maya*, o iluzie. Când cineva intră în *nirvana* realizează ce este iluzia. *Nirvana* este unitatea statică cu Dumnezeu. Acolo totul se sfârşeşte în Beatitudinea statică. Beatitudinea este de neimaginat, de nepătruns, de nedescris. Dincolo de *nirvana* este stadiul de unitate absolută. Această unitate este uniunea dinamică cu Dumnezeu.

Nirvana este un stadiu foarte, foarte, foarte înalt. În orice caz nu este stadiul cel mai înalt pentru un lucrător divin. Dacă cineva vrea să Îl servească pe Dumnezeu, aici pe Pământ, atunci trebuie să se reîntoarcă în lume din nou şi din nou pentru a-L servi pe Supreme în omenire. Dacă cineva vrea să Îl manifeste pe Supreme în tărâmul creaţiei, atunci trebuie să lucreze în dinamismul absolut al Lui Supreme şi nu să se odihnească în *nirvana*. Aceasta nu înseamnă că lucrătorii divini nu pot avea experienţa *nirvana*-ei. Experienţa *nirvana*-ei este sub comanda tuturor

sufletelor care l-au Realizat pe Dumnezeu. Dar *nirvana* permanentă este pentru aceia care vor să fie satisfăcuţi cu aspectul static al Lui Brahman suprem. Dacă cineva vrea să întrupeze ambele aspecte ale Lui Supreme, cel static şi cel dinamic, atunci aş dori să spun că acela trebuie să treacă dincolo de *nirvana* şi să intre în domeniul manifestării.

•

Întrebare: Există vreo diferenţă între nirvana *şi* nirvikalpa *samadhi?*

Sri Chinmoy: Să considerăm *nirvana* şi *nirvikalpa* samadhi ca fiind două palate mai mici. Celelalte palate sunt nimic în comparaţie cu acestea două. Dacă te urci la palatul *nirvana* nu este nici o cale de coborâre sau nu simţi necesitatea să cobori ca să oferi lumii ceea ce ai primit. Nu este nici o verigă de legătură cu conştiinţa Pământului. În *nirvana* observi dispariţia durerilor pământeşti şi sfârşitul dansului cosmic. *Nirvana* este inundată cu Pace şi Beatitudine infinită. Din punctul de vedere al Adevărului Absolut, *nirvana* este ţelul căutătorilor care nu vor să mai ia parte la creaţia manifestată a Lui Dumnezeu. Bineînţeles, dacă Pilotul Suprem doreşte ca un căutător al Adevărului absolut să meargă dincolo de *nirvana* şi să intre în lume pentru transformarea Pământului şi perfecţionarea Pământului într-un mod divin, El îl trimite jos. El simte că acel instrument specific al Său este în mod suprem indispensabil pentru transformarea Viziunii transcedentale eterne a Lui Supreme în Realitatea sa transcedentală nemuritoare.

Când te urci la castelul *nirvikalpa* samadhi este o cale de coborâre dacă doreşti. Dar dacă stai acolo o

perioadă mai lungă de timp, atunci uiți în totalitate că există o cale de coborâre. *Nirvikalpa* samadhi aruncă râul iluminării în noi și ne face să simțim că sunt lumi mai înalte decât această lume a noastră. Mai mult, se revelează pe sine însăși căutătorului ca și veriga de legătură dintre această lume și alte lumi înalte, foarte înalte, cele mai înalte și îi oferă drumul ca să meargă dincolo de ea și să intre în lumea de Dincolo care se transcende întotdeauna.

NOTE

Supreme – cuvânt englez care înseamnă suprem; cel mai important, cel mai măreț. Semnificația acestui cuvânt pentru Sri Chinmoy este de Cel Mai Înalt, Cel Mai Măreț, Divinul Absolut. În acest context Sri Chinmoy folosește expresia ca sinonim al cuvântului „Dumnezeu", ca fiind ceva viu, intim, încântător, minunat și totodată ceva dinamic și în continuă mișcare, un Dumnezeu al experienței și al realizării. Aceasta este o expresie universală ce se adresează tuturor limbilor și are un efect mantric foarte puternic, cu un sens greu de descris. Pentru Sri Chinmoy pur și simplu „Supreme" înseamnă totul.

Pilotul Interior – sau Pilotul *Supreme.* Acest Conducător Interior reprezintă divinul care există în noi, care ne îndrumă și care ne călăuzește. Înseamnă *Supreme* Interior sau Ființa noastră cea mai tainică, de care trebuie să ascultăm și cu care trebuie să devenim una, aceasta fiind îndatorirea cea mai înaltă a omului.

Aspirație – în limba engleză „aspiration". Însemnă o viață focalizată în mod conștient spre interior, o „flacără interioară ce se înalță", ce încearcă să ajungă la adevărul ultim, la țelul țelurilor, la Realizare Sinelui sau la Realizarea Lui Dumnezeu.

Realizarea Lui Dumnezeu – înseamnă recunoașterea, identificarea și realizarea Divinului din noi, precum și unitatea noastră cu Conștiința Universală, cu Atotcunoașterea, cu Infinitul. Eternitatea și nemurirea sunt țelurile finale ale tuturor sistemelor yoga.

Lumea vitală – Sri Chinmoy împarte existența umană în cinci planuri: corpul, vitalul, mintea (rațiunea, intelectul), inima și sufletul. Partea vitală cuprinde toate energiile vitale și dinamismul vieții omenești. În regiunile inferioare ale vitalului găsim toate însușirile animale ca de exemplu: agresivitatea și sexualitatea.

Abandon – în limba engleză „surrender". Mai înseamnă și a ceda, a abandona, a capitula necondiționat, a se preda.

Despre Sri Chinmoy

Sri Chinmoy s-a născut în 1931, în Bengal, India. Încă din copilărie a avut multe experiențe mistice profunde iar la vârsta de doisprezece ani a intrat în ashram (comunitate spirituală). Viața sa a inclus o practică spirituală intensă care cuprindea meditații de până la 14 ore pe zi, scrierea de poezii și esee, compunerea de cântece devoționale și practicarea atletismului. Aici și-a petrecut următorii douăzeci de ani în rugăciuni și meditații intense, perfecționându-și viziunea interioară și atingând stadiul de unitate cu Dumnezeu pe care diversele tradiții îl numesc Iluminare sau Realizarea Lui Dumnezeu.

Sri Chinmoy și-ar fi petrecut restul vieții într-o transă de samadhi, menținând doar o conexiune minimă cu lumea fizică, dar o comandă interioară l-a determinat să părăsească India și să își ofere Realizarea omenirii care aspiră. Din 1964 trăiește la New York și de atunci au fost înființate o serie de „Centre Sri Chinmoy" în SUA, Canada, Europa, America Latină, Australia, Noua Zeelandă, Japonia și în fosta URSS.

El este un susținător al „Căii Inimii" ca fiind cea mai simplă cale de a face un progres spiritual rapid. El ne

învață că meditând pe inima spirituală, căutătorul spiritual poate să își descopere propria comoară interioară de pace, bucurie, lumină și iubire. După Sri Chinmoy, rolul unui Maestru spiritual este de a ajuta căutătorul să trăiască astfel încât aceste bogății interioare să îi lumineze viața. El își educă discipolii în viața lor interioară și le elevează conștiința nu doar dincolo de așteptările lor dar și dincolo de imaginația lor. În schimb le cere discipolilor săi să mediteze consecvent și să încerce să își cultive calitățile interioare.

Sri Chinmoy ne învață că iubirea este calea cea mai directă de a ne apropia de Supreme. Când un copil simte iubire pentru tatăl său, nu contează cât este de mare tatăl său în ochii lumii; prin intermediul iubirii copilul simte doar unitatea cu tatăl său și cu posesiunile acestuia. Această apropiere raportată la Supreme îi permite căutătorului să simtă că Supreme împreună cu Eternitatea, Infinitatea și Nemurirea Sa, este în totalitate al căutătorului. Sri Chinmoy simte că această filozofie a iubirii exprimă legătura cea mai profundă dintre om și Dumnezeu, care sunt aspectele unite ale aceleași Conștiințe. În jocul vieții, omul se împlinește pe sine prin Supreme realizând că Dumnezeu este Sinele cel mai înalt al omului. Supreme se revelează pe Sine prin om, care îi servește ca instrument în transformarea și perfecționarea lumii.

Conform tradiției spirituale indiene, Sri Chinmoy nu acceptă plată pentru ghidarea sa spirituală și nici pentru concertele sau meditațiile publice pe care le ține. Unica sa taxă este plânsetul interior sincer al căutătorului. Iar când acceptă un discipol își asumă responsabilitatea completă pentru progresul interior al căutătorului. Sri Chinmoy acceptă ca studenți pe căutători de pe diverse nivele de dezvoltare, de la începători la foarte avansați și cu iubire îi

călăuzește în interior și în exterior conform nevoilor individuale.

Sri Chinmoy trăiește o viață foarte activă, demonstrând că spiritualitatea nu înseamnă să evadezi din lume ci să o transformi. A ținut discursuri la nenumărate Universități iar din 1984 a susținut peste 550 de Concerte dedicate Păcii.

Fiind un scriitor prolific a publicat peste 1200 de cărți spirituale de poezie, aforisme, esee, scurte povestiri, piese de teatru și discursuri. De asemenea a pictat peste 140000 de picturi (numite Jharna – Khala sau Arta ce Izvorește), a desenat peste 9 milioane de păsări și a compus peste 14000 de cântece și piese muzicale.

Este un atlet și crede în beneficiile spirituale ale mișcării fizice. Sri Chinmoy își încurajează discipolii să participe la diverse întreceri sportive. Sub călăuzirea sa „Echipa internațională de maraton Sri Chinmoy" organizează sute de curse incluzând cea mai lungă alergare din lume, Cursa de 1300 de mile (5000 km) precum și alergarea bianuală pentru pace „Peace Run"

Realizările sale în ce privește ridicarea de greutăți sunt binecunoscute. Pentru a demonstra că pacea interioară obținută prin meditație poate fi o sursă de putere a ridicat obiecte cântărind peste 7000 pounds (3,5 tone) folosind doar un singur braț.

De asemenea există un program denumit „Bobocii Păcii Sri Chinmoy" în cadrul căruia o serie de repere (orașe, munți, lacuri, cascade, parcuri, state, națiuni, țări) au fost dedicate păcii.

Pentru mai multe informații despre:

- alte cărți scrise de același autor și apărute la noi în țară,
- programul conferințelor sau ale cursurilor (gratuite) de meditație organizate în orașul dumneavoastră

puteți scrie la:

O.P. nr. 8, C.P. 707,
TIMIȘOARA

Comanda nr. 155 / 13.01.2000
Bun de tipar: 26.01.2000
Coli de tipar: 7¾
Tehnoredactare computerizată
MIRTON
Tiparul executat la
Imprimeria MIRTON Timișoara
str. Samuil Micu nr. 7; tel./fax: 056-208924

Această carte reprezintă una dintre puținele relatări veritabile ale Universului Interior – Universul de dincolo de spațiu și timp, dincolo de toate formulările mentale. Nu este o carte filozofică sau teoretică, ci o descriere clară și detaliată a Realității spirituale făcută de un Yoghin care acolo este ca la el acasă.

Încă din 1964 de când Sri Chinmoy a plecat din țara sa natală - India -, pentru a veni în Vest, și-a dedicat viața răspândirii mesajului universal al păcii.

Editura Mirton
Timișoara, 2000

ISBN: 973-585-049-4

COD: 1829
R-6